

Stjórnartíðindi

1890 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 17, 78, 111, 132, og 143.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1890.

Regjeringstidende

for

Island

for

Aaret 1890.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1890.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Rejseringsstidende for Island for Aaret 1890.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1890.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
1	3. jan.	Lög um lögreglusamykkir fyrir kaupstaðina	2—5.
2	3. jan.	Lög um breyting á tilskipun um póstmál 26. febr. 1872 og lögum 15. okt. 1875 um breyting á sömu tilskipun	6—7.
3	3. jan.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Arngerðareyri við Ísa-fjarðardjúpi	8—9.
4	3. jan.	Lög um löggilding verzlunarstaðar við Hólmavík í Steingrímsfirði	10—11.
5	3. jan.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Stapa í Snæfellsnessýslu	12—13.
6	3. jan.	Lög um löggilding verzlunarstaðar á Búðareyri við Reyðarfjörð	14—15.
7	3. jan.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Múlahöfn við Hjeradsflóa	16—17.
8	10. jan.	Auglýsing um bólusótt í Venedig og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands o. fl.	18—19.
9	24. jan.	Lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum og fl.	20—23.
10	7. febr.	Lög um vexti	24—25.
11	7. febr.	Lög um viðauka við lög um vegi 10. nóv. 1887.	26—27.
12	7. febr.	Lög um breyting á lögum á sveitarstyrk og fúlgu	28—29.
13	22. marz.	Farmannalög	30—65.
14	22. marz.	Lög um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda	66—67.
15	22. mars.	Viðaukalög við tilskipun um veiði á Íslandi 20. júní 1849 ...	68—69.
16	22. marz.	Lög um breyting á nokkrum prestaköllum í Dala og Barðastrandar prófastsdæmum	70—71.
17	22. marz.	Lög um breyting á 1. gr. í lögum um skipun prestakalla 27. febr. 1880.	72—73.
18	22. maí.	Lög um hundaskatt og fleira	74—77.
19	22. maí.	Lög um stofnun stýrimannaskóla á Íslandi	78—83.
20	22. maí.	Lög um innheimtu og meðferð á kirknafje	84—87.
21	22. maí.	Viðaukalög við lög nr. 5, 27. febr. 1880, um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda og hjeradsnefnda	88—89.
22	22. maí.	Lög um viðauka og breyting á þingsköpum alþingis	90—93.
23	22. maí.	Lög um tollgreiðslu	94—97.
24	22. maí.	Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	98—99.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings Tidende for Island for Aaret 1890.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	3. Jan.	Lov om Politivebtagter for Kjøbstæderne	2—5.
2	3. Jan.	Lov om Forandring i Forordning om Postvæsenet af 26de Februar 1872 og i Lov af 15de Oktober 1875 om Forandring i samme Forordning	6—7.
3	3. Jan.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Kringerbæreyri ved Haffjordsdybet	8—9.
4	3. Jan.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Holmavik i Steingrimsfjord	10—11.
5	3. Jan.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Stapi i Snæfellsnes Syssel	12—13.
6	3. Jan.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Budareyri ved Reyðarfjord	14—15.
7	3. Jan.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Múlahavn ved Hjeradsfloi	16—17.
8	10. Jan.	Bekjendtgørelse om Kopper i Venedig samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island m. m.	18—19.
9	24. Jan.	Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m.	20—23.
10	7. Febr.	Lov om Menter	24—25.
11	7. Febr.	Lov indeholdende Tillæg til Lov af 10de November 1887 om Bejvæsenet	26—27.
12	7. Febr.	Lov om Forandring i Lov om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse ..	28—29.
13	22. Marts.	Lov vedrørende Søfarten	30—65.
14	22. Marts.	Lov om Sysselforstanderskabers autoriserede Regulativer	66—67.
15	22. Marts.	Lov indeholdende Tillæg til Anordning om Sagten i Island af 20de Juni 1849.	68—69.
16	22. Marts.	Lov om Omordning af nogle Præstefald i Dala og Bardastrands Provstier	70—71.
17	22. Marts.	Lov om Forandring i § 1 i Lov af 27de Februar 1880 om Omordning af Præstefald	72—73.
18	22. Maj.	Lov om Hundeskatt m. v.	74—77.
19	22. Maj.	Lov om Oprettelse af en Navigationskole i Island	78—83.
20	22. Maj.	Lov om Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter	84—87.
21	22. Maj.	Lov indeholdende Tillæg til Lov Nr. 5 af 27de Februar 1880 om Bestyrelsen af Menighedsanliggender og om Oprettelsen af Menighedsudvalg for Kirkefogne og Herreder	88—89.
22	22. Maj.	Lov om Tillæg til og Forandring i Althingets Forretningsorden ..	90—93.
23	22. Maj.	Lov angaaende Berigtigelse af Toldafgifter	94—97.
24	22. Maj.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Træværelse til Thronfølgeren	98—99.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
25	31. maí.	Auglýsing um reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn skuli gefa saman hjón.....	100—103.
26	31. maí.	Hafnarreglugjörð fyrir Akureyrar kaupstað.....	104—107.
27	19. júní.	Konungleg auglýsing um, að konungur sje kominn heim aptur.	108—109.
28	2. júlí.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í spönskum höfnum við Miðjarðarhafið og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl.....	110—111.
29	11. júlí.	Lög um styrktarsjóði handa alþýðufólki.....	112—115.
30	11. júlí.	Lög um breytingar nokkrar á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi o. fl.....	116—119.
31	26. septbr.	Tilskipun um, að alþjóðlegum sjóferðareglum skuli fylgt á íslenskum skipum.....	120—139.
32	26. septbr.	Auglýsing um ásigkomulag ljóskera og hlóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.....	140—155.
33	30. septbr.	Auglýsing um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sin á milli um framsal sakamanna...	156—167.
34	30. septbr.	Auglýsing um staðfestingu á samning sem gjörður var í Haag 1. febr. 1889 um breytingu á 8. gr. í samningi þeim, er gjörður var í greindum bæ 6. maí 1882 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum	168—171.
35	30. septbr.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Ítalíu um afhendingu dánarvottorða.....	172—173.
36	5. nóvbr.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í höfnum á Sýrlandi og bólu í Lissabon og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl.....	174—175.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
25	31. Maj.	Bekjendtgjørelse om Formular ved Indgaaelse af Ægteskab for den borgerlige Vvrighed	100—103.
26	31. Maj.	Havne-reglement for Akureyri Kjøbstad	104—107.
27	19. Juni.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	108—109.
28	2. Juli.	Bekjendtgjørelse om asiatisk Kolera i spanske Middelhavshavne samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island m. m.	110—111.
29	11. Juli.	Lov om Understøttelseskasjer for Almuesfolk	112—115.
30	11. Juli.	Lov indeholdende nogle Forandringer i Forordning af 4de Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse m. m.	116—119.
31	26. Septbr.	Anordning angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse paa islandske Fartøier	120—139.
32	26. Septbr.	Bekjendtgjørelse angaaende Bestaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe	140—155.
33	30. Septbr.	Bekjendtgjørelse om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien affluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere	156—167.
34	30. Septbr.	Bekjendtgjørelse om Stadfæstelsen af en i Haag den 1ste Februar 1889 udstedt Deklaration om Forandring af Art. 8 i den under 6te Maj 1882 i Haag affluttede Overenskomst om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordøen udenfor Søterritorierne	168—171.
35	30. Septbr.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Italien affluttet Deklaration om Udvevling af Dødsattester	172—173.
36	5. Novbr.	Bekjendtgjørelse om asiatisk Kolera i syriske Havne og Børnekopper i Lissabon samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island m. m.	174—175.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1
3.
janúar.

Lög

um

lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í kaupstöðum landsins má gjöra lögreglusamþykktir.

2. gr.

Í lögreglusamþykktinni skal kveða á um það, sem þykir þurfa að skipa fyrir um, eptir því, sem hagar til á hverjum stað:

- a. um reglu og velsæmi á strætum, vegum og svæðum, er almenningur fer um; um allt, sem að því lýtur, að gjöra alla umferð greiða og afstýra farartálma og öllu því, sem hættu getur valdið; um friðun og vernd á almannagripum og eignum; um reglu á veitingahúsum og skemmtistöðum, er almenningur sækir, svo og um almennar skemmtanir, svo sem leiki;
- b. um almennt hreinlæti, og takmarkanir á notkun opinna eða lokaðra svæða við stundun ýmsra atvinnuvega, t. a. m. fiskiverkunar, lifrarbræðslu og slátrunar, er heilbrigðis vegna eða af öðrum ástæðum mega teljast nauðsynlegar eða haganlegar o. fl.;
- c. um skipun lögregluliðs, er heldur uppi reglu, þá er eldsvoða eða önnur óvanaleg atvik ber að höndum, sem annaðhvort er sjerstaklega leigt til þessa eptir ákvæðum bæjarstjórnarinnar eða á annan hátt;
- d. um allt eptirlit, sem lýtur að því, að fyrirbyggja brunahættu og eldsvoða, þar sem eigi þegar eru sett lög og samþykktir um slíkt efni.

3. gr.

Hlutaðeigandi bæjarstjórn býr til frumvarp til samþykktarinnar og skulu vera í henni reglur um, hvernig greiða skuli útgjöld þau til lögreglunnar, er hin ýmsu ákvæði hafa í för með sjer, er gjörð eru. Frumvarpið skal senda amtmanni, og gjörir hann við það þær athugasemdir, er honum þykir við þurfa og sendir það síðan landshöfðingja, er því næst gefur út samþykktina. Nú gjörir amtmaður eða landshöfðingi breytingar við frumvarpið, og skal þá leggja þær fyrir bæjarstjórnina til álita. Þær breytingar, sem

Nr. 1. Lög 3. jan. um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina.

Lov

om

Nr. 1.
3die
Januar.

Politivedtægter for Kjøbstæderne.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinjet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Landets Kjøbstæder kan der udfærdiges Politivedtægter.

§ 2.

§ Politivedtægten optages de Bestemmelser, som efter de stedlige Forhold anses fornødne:

- a. med Hensyn til Sagttagelse af Orden og Belansthændighed paa offentlig Gade, Vej eller Plads, Befordring af fri og uhindret Færdjel, samt Forebyggelse af Ulemper og Hindrninger for den offentlige Færdjel og af Alt, hvad der her kan volde Fare, Fredning og Bevarelse af offentlige Indretninger og Ejendomme, Opretholdelse af Orden paa offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder, samt med Hensyn til offentlige Forestillinger saa som Skuespil;
- b. angaaende den offentlige Renlighed og den Indskrænkning ved Benyttelsen af aabne eller indelukkede Pladser til adskillige Næringsvejes Drift, saasom Fiske-tilvirkning, Tranfogeri og Slakteri, der af Sundheds- eller andre Hensyn kunne anses nødvendige eller hensigtsmæssige m. m.;
- c. angaaende Ordningen af Politikorps for Ildbrands- og andre overordentlige Tilfælde, enten ved særlig dertil lejet Mandskab efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse eller paa anden Maade;
- d. angaaende alt Eftersyn til Forebyggelse af Brandfare og Ildbrand, hvor særlige Love og Vedtægter desangaaende ikke allerede bestaa.

§ 3.

Bedkommende Kommunalbestyrelse udarbejder Udkast til Vedtægten, som skal indeholde Regler for, hvorledes de Udgifter til Politivæsenet blive at udrede, som de forskellige optagne Bestemmelser medføre. Udkastet indsendes til Amtmanden, som med de Bemærkninger, hvortil han maatte finde Anledning, indstiller Sagen til Landskhøvdingen, af hvem Vedtægten derefter udfærdiges. Naar Amtmanden eller Landskhøvdingen gjør Forandringer i Udkastet, skulle disse forelægges Kommunalbestyrelsen til Erklæring. De Forandringer, som ikke tiltrædes af Kommunalbestyrelsen, maa ikke optages i Vedtægten.

Nr. 1. Lov af 3die Januar om Politivedtægter for Kjøbstæderne.

Nr. 1. bæjarstjórnin fellst ekki á, má eigi setja í samþykktina. Samþykktin skal prentuð á
 3. kostnað bæjarins og birt almenningi með því að prentast í B.-deild stjórnartíðindanna.
 janúar. Breytingar á samþykktinni skal gjöra og birta á sama hátt sem hina upprunalegu samþykkt.

4. gr.

Samþykktin gildir að öllum jafnaði um allt lögsagnarumdæmi kaupstaðarins. Ef
 rjett þykir vera að skipa svo fyrir, að ákvæði samþykktarinnar skuli eigi gilda á hlutum
 af landi því, er heyrir undir lögsagnarumdæmið, annað hvort að nokkru eða öllu leyti, skal
 þess getið í samþykktinni, svo sem nauðsynlegt er.

5. gr.

Brot gegn samþykktunum varða sektum allt að 100 kr. Börn eldri en 10 ára og
 yngri en 15 ára skulu sæta vandarhöggum, ef þau hafa áður, eptir að þau voru orðin fullra
 10 ára, gjört sig sek í þessum brotum, eða gjört eitthvað, sem ber vott um einstaka
 ónáttúru, þó eigi fleirum vandarhöggum en 15, og sje að öðru leyti farið eptir 30. grein
 í almennum hegningarlögum, eða sæta einföldu fangelsi allt að 8 dögum. Ef kenna má
 yfirsjón, er barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annara, er barninu ganga í
 foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en eigi barninu.

Ef einhver lætur það ógjört, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má
 lögreglustjórinn láta gjöra þetta, eða gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra, að
 vanrækslan valdi tjóni. Kostnaður við þetta og kostnaður, sem leiðir af þeim ráðstöf-
 unum, er lögreglustjórinn gjörir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í sam-
 þykktunum, greiðist af afbrotamanninum, eða, ef hann er eigi fær um það, af bæjarsjóði.

6. gr.

Mál er rísa út af brotum á samþykktunum skal fara með sem almenn lögreglumál.
 Sektir allar fyrir brot á þeim renni í hlutaðeiganda bæjarsjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Bedtægten trykkes paa Kommunens Bekostning, og bringes til almindelig Kundskab ved Nr. 1. Indrykkelse i Regjeringsstidendens Afdeling B. Forandringer i Bedtægten tilvejebringes 3die Januar, og offentliggøres paa samme Maade som den oprindelige Bedtægt.

§ 4.

Bedtægten gjælder i Almindelighed for hele Kjøbstadens Jurisdiktion. Er der Dele af det under Jurisdiktionen hørende Territorium, med Hensyn til hvilke der findes Anledning til at fastsætte, at Bedtægtens Bestemmelser i det Hele eller tildels ikke bør finde Anvendelse paa samme, bliver det fornødne herom at bemærke i Bedtægten.

§ 5.

Forseelser mod Bedtægterne straffes med Bøder indtil 100 Kr. Børn over 10 og under 15 Aar, som tidligere, efter at have fyldt det 10de Aar, have gjort sig skyldige i en saadan Forseelse, eller have udvist en særdeles vanartig Udfærd, straffes med Ris, dog ikke over 15 Slag, og iøvrigt under Sagttagelse af den almindelige Straffelovs § 30 eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse maa tilskrives Mangel paa behørigt Tilsyn af Forældre eller Andre, der træde Barnet i Forældres Sted, ville disse og ikke Barnet være at straffe for Forseelsen.

Naar Nogen undlader, hvad der ifølge Bedtægterne paahviler ham, kan Politimesteren foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved blive, ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politimesteren træffes for at forhindre Drettrædelse af Bedtægternes Forbudsbestemmelser, at udrede af den Skyldige eller, forsaavidt han ikke dertil er i Stand, af Kommunens Kasse.

§ 6.

Sager angaaende Overtrædelser af Bedtægterne behandles som offentlige Politisager. Alle Bøder, som idømmes for Forseelser imod Bedtægterne, tilfalde vedkommende Kjøbstads Ræmmerkasse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 2.
3.
janúar.

Lög

um

breyting á tilskipun um póstmál 26. febr. 1872 og lögum 15. okt. 1875 um
breyting á sömu tilskipun.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingið hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sendingar, sem eru prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, mega vega allt að 5 pd. Burðareyrir fyrir þær skal vera 3 aurar fyrir hver 10 kvint eða minni þunga.

2. gr.

Böggulsendingar, sem sendar eru með póstskipunum hafna á milli á Íslandi og ekki þarf að senda neitt yfir land, mega vega allt að 10 pd. Burðareyrir fyrir þær sendingar skal vera 10 aurar fyrir hvert pund og 5 aurar að auki í ábyrgðargjald fyrir hverjar 100 kr. eða minna af verði sendingarinnar, ef verð er tiltekið. Undir tilvísunarbrjef við slíka böggla greiðist að auki venjulegt burðargjald, ef brjefið er lokað.

3. gr.

Burðareyrir fyrir lokaða böggla, sem sendir eru með landpóstum frá veturnóttum til sumarmála, skal vera 25 aurar fyrir hver 25 kvint eða minni þunga.

4. gr.

Með lögum þessum eru lög nr. 21, 4. nóv. 1881, úr lögum numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 2.
3die
Januar.

Forandring i Forordning om Postvæsenet af 26de Februar 1872 og i
Lov af 15de Oktober 1875 om Forandring i samme Forordning.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forsendelser, der indeholde trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand, maa veje indtil 5 Pund. Portoen herfor fastsættes til 3 Dre for hver 10 Kvint eller derunder.

§ 2.

Pakkeforsendelser, der sendes med Postdampsskibene mellem Havne i Island og ikke ffulle føres over Land, maa veje indtil 10 Pund. Portoen herfor fastsættes til 10 Dre for hvert Pund og desuden en Assurancepræmie af 5 Dre for hvert 100 Kroner eller derunder af Forsendelsens Værdi, forsaavidt Værdi er angiven. For lukkede Adressebreve til saadanne Forsendelser betales desuden sædvanlig Porto.

§ 3.

Porto for lukkede Pakker, der sendes med Landposterne i Tidsrummet fra den sidste Torsdag i Sommeren til den sidste Lørdag i Vinteren, fastsættes til 25 Dre for hver 25 Kvint eller Del deraf.

§ 4.

Med nærværende Lov ophæves Lov Nr. 21, af 4de November 1881.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 3.
3.
janúar.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Arngerðareyri við Ísafjarðardjúp.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Að Arngerðareyri við Ísafjarðardjúp skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

Nr. 3.
3die
Januar.

om

Autorisation af et Handelssted paa Arngerdareyri ved Isaffjordsdybet.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Arngerdareyri ved Isaffjordsdybet skal der være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 4.
3.
janúar.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar við Hólmavík í Steingrímsfirði.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lácnborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Við Hólmavík hjá Skeljavík í Steingrímsfirði skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L S.)

J. Nellemann.

Lov

Nr. 4.
3die
Januar.

om

Autorisation af et Handelssted ved Holmavik i Steingrimsfjord.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Holmavik ved Skeljavik i Steingrimsfjord skal der være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 5.
3.
janúar.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Stapa í Snæfellsnessýslu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingið hefur fallizt á lög þessi og þjvjer staðfest þau með samþykki Voru:

Að Stapa í Snæfellsnessýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

Nr. 5.
3die
Januar.

om

Autorisation af et Handelssted paa Stapi i Snæfellsnes Sýssel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Stapi i Snæfellsnes Sýssel skal der være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 6.
3.
janúar.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar á Búðareyri við Reyðarfjörð.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Á Búðareyri við Reyðarfjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður og út að Stekkjagilslæk í Bakkagerðislandi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

LovNr. 6.
3die
Januar.

om

Autorisation af et Handelssted paa Budareyri ved Reyðarfjörður.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Budareyri ved Reyðarfjörður og ud til Stekksjagilsfætur inden Vakkagerði Land-
omraade skal der være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L S.)

J. Nellemann.

Nr. 7.
3.
janúar.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Múlahöfn við Hjeraðsflóa

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Að Múlahöfn við Hjeraðsflóa skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 3. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L S.)

J. Nellemann.

LovNr. 7.
3die
Januar.

om

Autorisation af et Handelssted ved Mulahavn ved Hjeradsfloi.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gotthers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Mulahavn ved Hjeradsfloi skal der være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Januar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 8.
10.
jan.

Auglýsing

um

bólusótt í Venedig og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan
til Íslands og fl.

Þaræð bólusótt gengur í Venedig, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá greindri borg. Eanfrehur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, fót og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Marseille,
Venedig og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 10. janúar 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 8.
10de
Januar.

Kopper i Venedig samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige
Gjenstande derfra til Island m. m.

Da der hersker Kopper i Venedig, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreftrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra bemeldte By, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejses gods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Guder forbydes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Marseille,

Venedig og

samtligte ægyptiske Havne.

Overfor de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 10de Januar 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 9.
24.
jan.

Lög

um

meðgjöf með óskilgetnum börnum og fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er móður óskilgetins barns að krefjast þess, að föður þess verði gjört að skyldu að greiða að minnsta kosti helming þess kostnaðar, er af barnsförunum leiddur fyrir hana, og ef þörf gjörist, þröngvað til þess, svo sem heimilað er í lögum til greiðslu á meðgjöf með óskilgetnum börnum. Yfirvöldin til taka upphæð þessarar fjárreiðslu, og getur móðir barnins heimt hana eptir reglum þeim, sem segir í 3. gr.

2. gr.

Nú deyr karlmaður og lætur eptir sig barn óskilgetið yngra en 16 ára. og skal þá greiða af fjármunum dánarbúsins sem aðra skuld, er komin sje í gjalddaga, barnsfúlgu þá, er hinn dáni gjalda skyldi, svo framarlega sem beiðni um það kemur til skiptaráðanda áður en skuldlysingarfrestur (Proclama) er liðinn eða 6 mánuðir frá láti hans, hafi skuldlysingarfrestur eigi boðaður verið. Ef ekkja hins dána eða skilgetin börn hans eru á lífi, þá skal eigi fje út leggja öðrum óskilgetnum börnum hans en þeim, er fædd voru fyrir hið síðasta hjónaband. Þó skal þess jafnan gætt, að meðgjöf sú, er ætluð er óskilgetnu barni til framfærslu, skal aldrei nema meiru fje en því, er barnið skyldi í arf taka, ef skilgetið væri. Nú situr ekkja barnsföður í óskiptu búi, og heldur hún þá áfram að greiða meðgjöf þá, er barnsfaðirinn lúka skyldi, ef á lífi væri, en þó eigi meiri upphæð nje um lengri tíma en amtmanni hæfa þykir eptir efnun hennar og með hliðsjón til fyrtjeðra fyrirmæla, og aldrei lengur en þar til barnið er orðið 14 vetra, ef hún á skilgetin börn á lífi, ella þar til barn er 16 vetra. Um barnsfúlgu, er þannig er greidd af hendi í einu eptir lát föðurins, skal fara sem um fje óforráðamanna (ómyndugra), að verja má að eins hvers árs meðgjöf barninu til framfærslu jafnótt, sem hún kemur í gjalddaga. Falli barnsfúlga niður að nokkru eða öllu, þá skal fje það, er óeytt er, koma til skipta meðal erfingja.

Nr. 9. Lög 24. jan. um meðgjöf með óskilgetnum börnum og fl.

LovNr. 9.
24de
Januar.

om

Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Altsigtinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Moderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn skal, om fornødent med de Tvangs- midler, som Lovgivningen hjemler for Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, kunne forordre Barnefaderen paalagt at afholde med mindst Halvdelen de særlige Udgifter, som Barselsærden har medført for hende. Øvrigheden bestemmer det herom- handlede Beløbs Størrelse, som Moderen kan indkræve efter Reglerne i denne Lovs § 3.

§ 2.

Naar en Mandsperson efterlader sig et uægte Barn under 16 Aars Alderen, skal der, saafremt Begjæring herom fremsættes for Skifteforvalteren, inden Proklama er ud- løbet, eller hvis Proklama ikke er blevet udstedt, inden 6 Maaneder efter hans Død, af Dødsboets Midler paa samme Maade som anden forfalden Gjæld udredes det Beløb til Barnets Underhold, som den Afdøde skulde betale. Hvis den Afdøde efterlader sig Enke eller ægte Børn, bør Udlæg ikke finde Sted til andre uægte Børn af ham end saadanne, der ere fødte før hans sidste Ægteskab, og bliver det altid at iagttage, at Beløbet, som afsættes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger hvad det som ægte Barn vilde have arvet. Hensidder Barnefaderens Enke i uskiftet Bo, vedbliver hun at udrede det Underholdsbidrag, som Barnefaderen skulde betale, saafremt han var i Live, men dog ikke med et større Beløb eller for længere Tid, end Amtmanden efter Skjøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende, og ingenfinde ud over Barnets fyldte fjortende Aar, saafremt hun har ægte Børn i Live, og i modsat Fald indtil Barnet er 16 Aar. Alimentationsbidrag, der efter Faderens Død berigtiges i et samlet Beløb, blive at forvalte som Umyndiges Midler, saaledes at kun Bidraget for hvert enkelt Aar, efterhaanden som det forfalder, maa anvendes til Barnets Underhold. Vortfalder Bidraget helt eller delvis, falder det uanvendte Beløb til Deling mellem Arvingerne.

Nr. 9. Lov af 24de Januar om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m.

Nr. 9.
24.
jan.

3. gr.

Nú greiðir barnsfaðir eigi fúlguna góðfúslega, og móðirin fær vottorð um það frá sveitarstjórninni í dvalarsveit sinni, að hún sje eigi einfær um að annast framfærslu og uppeldi barns síns, og er henni þá heimilt, ef hún á sveitfesti hjer á landi, að krefjast þess sjálf eða fyrir milligöngu sveitarstjórnarinnar, að meðgjöf föðurins verði greidd af vistarsveit hans, en þó eigi nema síðasta ársmeðgjöf hvert sinn, og skal meðgjöfin eigi talinn sveitarstyrkur veittur móðurinni, heldur föðurnum. Nú hefur vistarsveit föðurins greitt barnsfúlguna hans og gjört síðan árangurslaust tilraun til að ná fúlgunni hjá föðunnum á þann hátt, er lög leyfa, og á hún þá rjett til endurgjalds hjá framfærslusveit föðurins, enda sje hann sveitfastur hjer á landi. Framfærslusveit föðurins hefur á síðan allan hinn sama rjett, sem vistarsveit hans áður hafði, til að ganga eptir hjá föðurnum meðgjöf þeirri, er hún goldið hefur fyrir hann, eður og að heimta, að hann sje látinn afplána styrkinn. Ef barnsfaðir á eigi framfærslurjett hjer á landi, kemur í stað framfærslusveitarinnar vistarsveit sú, er faðirinn átti 40 vikum fyrir fæðingu barnsins.

4. gr.

Þann hinn sama rjett, sem móðir að óskilgetnu barni hefur eptir 3. gr. laga þessara, hafa og þeir menn, er annast framfærslu og uppeldi barnsins eptir móðurina látna, burtfarna eður af öðrum líkum orsökum; sama rjett hefur og sveitarstjórn, þá er barnið þiggur af sveit.

Nú deyr móðir óskilgetins barns, og er þá rjett, að faðir barnsins fái það til sín, til framfærslu og uppeldis, ef hann annaðhvort ættleiðir það, eður hann fær til þess leyfi yfirvaldsins á þeim stað, er barnið er.

5. gr.

Hvenær sem sveitarstjórn, samkvæmt lögum þessum, spyrzt fyrir um föður óskilgetins barns, á hún, ef þörf gjörist, rjett á, að krefjast fulltingis sýslumanns eður bæjarfógeta til að leita uppi verustað hans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 24. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 3.

Naar Barnefaderen ikke godvillig erlægger Underholdsbidraget, og Moderen fremstatter Attest fra sin Opholdscommunes Kommunalbestyrelse for, at hun ikke er i Stand til alene at sørge for sit Barns Underhold og Opdragelse, da er hun, for saa vidt hun er forsørgelsesberettiget her i Landet, berettiget til enten selv eller gennem Kommunalbestyrelsen at fordrø Faderens Bidrag, dog kun for det sidste Aar ad Gangen, betalt af hans Opholdscommune, og skal saadant Underholdsbidrag ikke regnes for en Moderen ydet Fattigunderstøttelse, men som ydet Faderen. Har Faderens Opholdscommune, efter at have udredet Bidraget, forgjæves søgt det indbrevet hos ham ved de i Lovgivningen hjemlede Retsmidler, kan den kræve det refunderet af hans Forsørgelsescommune, for saa vidt han er forsørgelsesberettiget her i Landet. Forsørgelsescommunen har derefter ganske den samme Ret, som der tidligere tilkom hans Opholdscommune til at forsøge det af den for ham udredede Alimentationsbidrag indbrevet hos Faderen, eller fordrø det affonet. Saafremt Barnefaderen ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet, træder den Kommune, hvor han opholdt sig 40 Uger før Barnets Fødsel, i Stedet for Forsørgelsescommunen.

Nr. 9.
24de
Januar.

§ 4.

Samme Ret, som denne Lovs § 3 tillægger det uægte Barns Moder, tilkommer ogsaa den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende sørger for Barnets Underhold og Opdragelse; samme Ret tilkommer ligeledes Kommunalbestyrelsen, naar Barnet forsørges af Fattigvæsenet.

Naar Moderen til et uægte født Barn dør, skal Barnets Fader være berettiget til at fordrø det udleveret til Forsørgelse og Opdragelse, hvis han enten fuldbyr det eller erholder Tilladelse dertil af Øvrigheden paa Barnets Opholdssted.

§ 5.

I ethvert Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse i Genhold til denne Lov efter søger Faderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn, er den berettiget til om fornødent at fordrø vedkommende Syselmænds eller Byfogeds Hjælp til at opsoge hans Opholdssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Januar 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 10.
7.
febr.

Lög

um

vexti.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi. Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Þegar samið er um vexti af peningaláni, en ekki tiltekin upphæð þeirra, skulu þeir vera 4 af hundraði á ári.

2. gr.

Eptirleiðis skal vera frjálst að taka allt að 6 af hundraði sem vexti af peningaláni gegn veði í fasteignum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 7. febrúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Renter.

Nr. 10.
7de
Februar.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar Rente stipuleres af et Pengelaan, uden at dens Beløb nærmere bestemmes,
skal den være 4 pCt. aarlig.

§ 2.

For Fremtiden skal det være tilladt at betinge indtil 6 pCt. Rente af Udlaan mod
Pant i faste Ejendomme.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Februar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 11.
7.
febr.

Lög

um

viðauka við lög um vegi 10. nóv. 1887.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Amtsráð geta eftir tillögum sýslunefnda veitt undanþágu frá ákvæðum laga 10. nóv. 1887 um breidd sýsluvega, og sýslunefndir eftir tillögum hreppsnefnda um breidd hreppavega, þegar landslagi er svo háttáð á einhverjum stað, að sjerstakar ástæður mæla með því.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 7. febrúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

indeholdende

Nr. 11.
7de
Februar.

Tillæg til Lov af 10de November 1887 om Vejvæsenet.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Amtsraadene kunne paa Forslag af Eysselforstanderskaberne gjøre Undtagelser fra Bestemmelserne i Lov af 10de Novbr. 1887 med Hensyn til Bredden af Eysselfveje og Eysselforstanderskaberne paa Forslag af Herresforstanderskaberne med Hensyn til Bredden af Reppereje, hvor Terrainforholdene give særlig Anledning dertil.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Februar 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann

Nr. 12.
7.
febr.

Lög

um

breyting á lögum á sveitarstýrk og fólgu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lácnborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Nú vill maður flytja af landi burt, en hefur vandamenn, sem eigi eru sjálfbjarga og honum ber fram að færa að lögum, og skal hann þá, áður en hann byrjar ferð sína, ef sveitarstjórnin í framfærsluhreppi þeirra heimtar, skyldur að setja viðunanlega trygging fyrir því, að vandamenn hans, er eptir verða, verði eigi sveitarfjelaginu til þyngsla, að minnsta kosti um næstu 3 ár, nema veikindi eða önnur ófyrirsjáanleg óhöpp valdi, enda banni sýslumaður eða bæjarfógeti utanförina, nema þessum skilyrðum sje fullnægt.

2. gr.

Með lögum þessum er 7. gr. laga um sveitarstýrk og fólgu úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 7. febrúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 12.
7de
Februar.

Forandring i Lov om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Hjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Vil en Person, der har Paarørende, som ikke kunne ernære sig selv, og som det paahviler ham at forsørge, rejse ud af Landet, skal han, saafremt det forlanges af Kommunalbestyrelsen i bemeldte Paarørendes Forsørgelseskommune, forinden Rejsen tiltrædes stille antagelig Sikkerhed for, at hans i Landet tilbageblivende Paarørende ikke, medmindre Sygdom eller andre uforudsete Ulykker indtræde, ville falde Kommunen til Byrde idetmindste i de næste 3 Aar, og skal Sysselmanen eller Bysfogden, hvis denne Betingelse ikke opfyldes, forbyde ham at rejse.

§ 2.

Bed denne Lov ophæves § 7 i Lov om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Februar 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 13.
22.
marz.

Farmannalög.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vora :

I.

Dagbókar-bálkur.

1. gr.

Nú er hjerlent skip í förum landa á milli og skal skipstjóri þá jafnan hafa leiðar-
bók á skipinu og skal henni svo hagað, sem hjer segir.

2. gr.

Leiðarabók þessa skal mega nota á öllum þeim ferðum, er skipið fer; skal hún vera úr góðum sterkum pappír, í haldgóðu bandi, blaðsíður tölusettar, og bókin gegnþrædd traustum streng. Lögreglustjóri á þeim stað, er skipið hefur ferð sína frá, löggildir hana og innsiglar. Fyrir löggildinguna skal greiða 2 kr., ef skipið er 100 smálestir eða minna, ella 4 kr. — Nú er skip afgreitt til ferðar landa milli, og skal þá lögreglustjóri gæta þess, að skipstjóri hafi leiðarabók með sjer, og skal lögreglustjóri í því skyni rita vottorð sitt á bókina um, að hún hafi verið honum sýnd, en eigi ber honum borgun fyrir þá áritun. Nú ber svo til á langferð að dagbók verður fullrituð og getur skipstjóri þá snúið sjer til næsta danska verzlunar-ræðismanns eða vara-ræðismanns á hafnarstað utan ríkis, eður til lögreglustjóra á dönskum hafnarstað — í Kaupmannahöfn til dómsmálaritarans í farmanna- og verzlunar-rjettinum og á Færeyjum utan Þórshafnar til sýslumanns næsta — og skal sá þessara manna, er skipstjóri snýr sjer til, löggilda fyrir hann nýja leiðarabók, en geti þess þá jafnframt með áritun á hina gömlu leiðarabók, beint neðan við það, er síðast var í hana skráð. Eigi gildir þó slík leiðarabók, nema fyrir það, sem eptir er ferðarinnar, og þarf skipstjóri enga borgun að greiða fyrir þá löggilding.

Nr. 13. Farmannalög 22. marz.

L o v

vedrørende

S ø f a r t e n .

Nr. 13.
22de
Marts.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Om Journalføring.

§ 1.

Enhver Skipper, som fører et i Island hjemmehørende Skib paa Rejser til danske eller udenlandske Havne, skal stedse have en Logbog ombord, der indrettes saaledes som i det Følgende bestemmes.

§ 2.

Denne Logbog, der skal kunne benyttes for alle de Rejser, der gjøres med samme Skib, skal bestaa af godt stærkt Papir og være indbunden i et stærkt Bind, med en forsvarelig Lidse gennemdraget og pagineret. Den autoriseres og forsegles af Politimesteren paa det Sted, hvor Rejsen begynder. For denne Autorisation erlægges 4 Kr., naar Skibets Drægtighed overstiger 100 Tons, men ellers 2 Kr. Politimestrene skulle have Tilsyn med, at enhver Skipper, naar han udfører sit Skib for Rejser til danske eller udenlandske Havne, medbringer Logbog, og til den Ende skulle de paategne, at denne er dem forevist, dog uden derfor at nyde nogen Betaling. Skulde det paa langvarige Rejser indtræffe, at Logbogen formedelst Rejsens Længde bliver fuldfreven, kan Skipperen henvende sig til den nærmeste danske Konsul eller Vizekonsul i en fremmed Havn, eller Politimesteren i en dansk Havn — i Kjøbenhavn dog Justitssekretæren i Sø- og Handelsretten og paa Færøerne udenfor Thorshavn den nærmeste Sydsjelmænd — og denne skal da autorisere en ny Logbog for Skipperen og derom, umiddelbart efter de i den ældre Logbog gjorte sidste Tilførsler, gjøre Paategning i samme. Dog har den af ham autoriserede nye Logbog kun Gyldighed for den øvrige Del af samme Rejse, og bliver for saadan Autorisation intet Gebyr at erlægge.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.
22.
marz.

3. gr.

Frá þeim degi, er mateldur er á skipi kveyktur, skal sá, er verði stýrir, hvort heldur er skipstjóri, stýrimaður, eða undir-stýrimaður, rita í leiðarbókina undir eins og hann er af verði leystur, hvað eina það, er fram fór meðan hann stýrði verði, það er til siglingar eða stefnu kom, svo og sjerhvern atburð annan þann, er á nokkurn hátt kynni að geta þýðing haft fyrir útgjörðarmenn skips eða sendendur farms eður og fyrir vátryggjendur. Nú verður eitthvað misritað í leiðarbókina, og má þá hvorki útskafa það, er rangt er, nje á annan hátt gjöra það ólæsilegt, heldur á að stryka eða púnkta þannig yfir það, að lesa megí, hvað þar var ritað áður. Í bókunum sínum eiga allir skipstjórar og stýrimenn að fara eptir fyrirmyndar-blaði því, er hjer fer á eptir í 12. gr.

4. gr.

Nú bíður skip á ferð sinni tjón, það er mótmælum ber á að lýsa og nær skipstjóri höfn hjer á landi eður í Danmörku eður og utan ríkis á nokkrum þeim stað, er danskur verzlunar-ræðismaður er skipaður eða vara-ræðismaður, og skal hann þá í síðasta lagi innan sólarhrings skila leiðarbók sinni lögreglustjóranum, ef það er hjer á landi og lögreglustjóri er búsettur þar, sem hann nær höfn eður þar í grenndinni, ella umboðsmanni hans löggiltum, í Danmörku lögreglustjóra — í Kaupmannahöfn þó dómsmálaritara farmanna- og verzlunar-rjettarins, og í Færeyjum utan þórshafnar sýslumanni í því umdæmi —, en utan ríkis, ræðismanninum eður vara-ræðismanninum. Embættismenn þessir eiga að skrifa rjett neðan undir það, er síðast var innfært í bókina, vottorð sitt að tilgreindum stað og stund um, að bókin hafi sjer sýnd verið innan 24 stunda frá því, að skipið kom; skulu þeir jafnframt geta þess, hvort skipulega hafi reynzt ritað í bókina á hverjum degi að undanfögnu. Nú er bókinni eigi skilað innan sólarhrings, og skal þess þá getið í árituninni, svo og þess, hversu lengi þetta hafi dregizt fyrir skipstjóra. Fyrir vottorð þessi á erlendis ekkert gjald að greiða, en hjer á landi hálf gjald það, er í 2. grein er ákveðið. Bókinni skal tafarlaust skila skipstjóra aptur, þá er ofangreindum fyrir-mælum er fullnusta gjör.

5. gr.

Nú leggur skipstjóri skipi sínu á höfn hjer við land og er ferð hans þar talið lokið, þá skal hann á sama hátt skila lögreglustjóra eða umboðsmanni hans leiðarbókinni innan sólarhrings. Embættismaður þessi á að rita vottorð sitt í bókina, rjett neðan undir það, er síðast var í hana skráð, um að bókinni hafi í rjetta tíð skilað verið og hvort í hana hafi verið ritað á hverjum degi eður ekki. Fyrir þetta vottorð skal borgun greiða fyrir skip, sem stærri er en 100 smálestir, 3 krónur, ef ferðin hefur eigi yfirstaðið missiri lengur, 4 krónur, ef hún hefur staðið missiri lengur en eigi ári lengur; en 5 krónur, ef hún hefur staðið ári lengur. Nú er skip minna, og skal þá jafnan hálf gjald greiða við það, sem áður er tiltekið. Nú verður ferð lokið í danskri höfn eða utanríkis höfn, og fer þá með eptirlit þetta, svo sem í 4. grein er ákveðið um skip þau, er slystjón bíða og í slíka höfn koma. Nú verður það eigi sjeð af skjölum skipsins, hvenær ferð er á enda, og skulu það þá ferðalok talin, er skip kemur aptur á hjerlenda höfn og affermir þar að mestu leyti eða að öllu, eða ef skipshöfnin er lögskráð úr vist.

6. gr.

Skylt er skipstjóra að leggja fram leiðarbók sína þegar í stað, hvenær sem útgjörðamenn, farmsendendur eða vátryggjendur æskja þess, málstað til sönnunar. Nú hefur

§ 3.

Nr. 13.
22de
Marts.

I Logbogen skal, fra den Dag af Kjøffenet tændes, den Bagthavende, være sig Kaptain, Overstyrmand eller anden Styrmand, saasnart han er afløst af sin Vagt, indføre ikke alene alt, hvad der imidlertid er passeret Sejladsen og Kursen vedkommende, men ogsaa enhver anden Begivenhed, som paa nogen Maade kunde have Betydning enten for Rhederne, Afladerne eller Assurandørerne. Saafremt der ved Logbogens Førelse skulde indløbe nogen Skrivfejl, maa denne ikke rettes saaledes, at Stedet derved gjøres ulæseligt, eller ved Raderinger; men det skal saaledes overprøffes eller overstryges, at man kan læse, hvad der forhen har staaet. I Bogens Førelse skulde alle Skippere og Styr mænd rette sig efter det i § 12 følgende Skema.

§ 4.

Saafremt der paa en Rejse tilstøder Skibet nogen Stade, i Anledning af hvilken Protest skal nedlægges, og Skipperen anløber en islandsk eller dansk Havn eller en fremmed Havn, hvori dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, skal han i det seneste inden 24 Timer aflevere sin Logbog her i Landet til Stedets Politimester, eller, naar denne ikke er bosat der paa Stedet eller i Nærheden, da til hans autoriserede Fuldmægtig, i Danmark ligeledes til Stedets Politimester — i Kjøbenhavn dog Justitssekretæren i Sø- og Handelsretten og paa Færøerne udenfor Thorshavn vedkommende Sghjælmand — og i fremmed Havn til Konsulen eller Vicekonsulen. Af de nævnte Embedsmænd bliver, strax efter den sidste Tilførsel, under Dag og Datum at paategne, at saadan Forevisning har fundet Sted inden 24 Timer efter Skibets Ankomst, samt at anmærke, om Bogen inden den Tid er befunden at være ført ordentlig Dag for Dag. Efter Afleveringen ikke inden 24 Timer, skal det anmærkes med Tilførsel af, hvor lang Tid Skipperen er udebleven. For fornævnte Attestation erlægges udenfor Island intet Gebyr men her i Landet det Halve af den Betaling, som er bestemt i § 2. Iøvrigt bør Bogen, efter at det Foreffredne er iagttaget, nopholdelig tilbageleveres Skipperen.

§ 5.

Naar Skipperen kommer tilbage med Skibet til en islandsk Havn, hvor Rejsen anses at have Ende, skal han paa samme Maade inden 24 Timer afgive sin Logbog til Politimesteren eller dennes Fuldmægtig. Nævnte Embedsmænd har strax under den sidste Tilførsel at bevidne, at Bogen i behørig Tid er indleveret, og om den daglig er ført eller ikke. For denne Bevidnelse erlægges, saafremt Skibet er over 100 Tons, 3 Kr., hvis Rejsen ikke har varet over et halvt Aar; 4 Kr., hvis den har varet over et halvt men ikke over 1 Aar; men 5 Kr., hvis den har varet over 1 Aar. Men er Skibet af ringere Drægtighed end foranført, bliver i alle Tilfælde kun den halve Betaling at erlægge. Endes Rejsen i en dansk eller fremmed Havn, forholdes med dette Eftersyn saaledes, som i § 4 er befalet for de Tilfælde, hvori Skibe efter lidt Skade anløbe en saadan Havn. Dersom det ikke af Skibspapirerne kan skjønnes, naar Rejsen er endt, da skal saadant anses at være Tilfældet, naar Skibet kommer tilbage til en islandsk Havn og der ubløffer hele sin Ladning eller største Delen deraf, eller naar Mandskabet afmonfres.

§ 6.

I alle Tilfælde, hvor enten Rhederne, Afladerne eller Assurandørerne til Sandhedens Oplysning ætse det, bør Skipperen strax fremlægge Logbogen. Dersom Skibet

Nr. 13. skip eigi lokið ferð sinni, svo að frumbókin verður eigi framlögð, og skal þá skipstjóri
22.
marz. láta í tje endurrit af henni, staðfest af notarius.

7. gr.

Nú verður sú raun á, að skipstjóri eða stýrimaður hafa vanrækt að rita í leiðar-
bókina, samkvæmt því, er þessi lög mæla fyrir og skal hann þá, er hann verður í slíku
sekur í fyrsta sinn, sæta 20—50 kr. sektum, annað sinn 50 — 200 kr. sektum og í þriðja
sinn hafi fyrirgjört rjetti sínum til skipstjórnar eða til að ráðast á skip sem stýrimaður.
Nú hefur skipstjóri eða stýrimaður ritað ósannindi í leiðarbókina eða falsað hana, þá sæti
hann þeirri hegningu, er lög kunna að ákveða fyrir það og hefur auk þess fyrirgjört rjetti
sínum til að vera í förum sem skipstjóri eða stýrimaður; svo er hann og skyldur til
skaðabótum að svara. Nú verður sú raun á, að skipstjóri eða stýrimaður hefur skafið út
ritað mál í leiðarbók sinni eða strykað yfir nokkuð það, er í hana er skráð og gjört það
ólæsilegt, en hefur þó eigi gjört þetta í saknæmum tilgangi, sæti sömu hegningu, sem í
þessari grein er ákveðin fyrir vanrækt á að skrifa í leiðarbókina; en sýni atvik málsins,
að út sje skafið eða yfir strykað í þeim tilgangi að dylja það, er fyrir hefur komið á
ferðinni, sæti sömu hegningu, sem ákveðin er fyrir fölsun bókarinnar.

8. gr.

Nú kemur skipstjóri í höfn með þeim atvikum, sem í 4. grein er skráð eða ferð
hans er á enda og vanrækir hann að sýna leiðarbókina og fá vottorð í hana skráð, sæti
sektum frá 2—5 kr. fyrir sólarhring hvern, er hann þetta vanrækir. Mál, sem af þessari
vanrækt rísa, skal sækja sem almenn lögreglumál.

9. gr.

Allir skipstjórar og stýrimenn skulu við því búnir, ef slys ber að höndum, að
hjarga leiðarbókinni ásamt öðrum skjölum skipsins. Nú verður skipsskjölum hjargað, en
leiðarbókina vantar, og skal þá skipstjóri með framburði skipshafnar sinnar færa sönnur
á, hvað til þess bar, að bókinni varð eigi hjargað. Nú fær hann eigi skýrlega sannað,
að honum sje eigi sök á gefandi hvarfi bókarinnar, sæti sektum frá 10—100 kr.; en reynist
það, að hann hafi af ásettu ráði látið fyrirfarast að hjarga bókinni, sæti refsingu sem
fyrir bókfölsun eptir 7. grein.

10. gr.

Eigi má skipstjóri fyrirfara leiðarbókinni fyr en öll mál eru á enda kljád, þau er
skylt eiga við ferðina, milli útgjörðamanna, farmsendenda og váttryggjenda; sæti ella
ábyrgð eptir atvikum og með bliðsjón af 7. og 9. grein þessara laga. Nú kemur skip til
hafnar hjer við land að aflokinni ferð og leggur skipstjóri í haf á ný, áður en öll mál
þau, er skylt eiga við hina fyrri ferð, eru á enda kljád milli allra þeirra, er hlut eiga að
máli, þá má hann eigi með sjer taka leiðarbók skipsins, heldur á hann að kaupa nýja
leiðarbók til ferðarinnar á kostnað útgjörðamanna.

11. gr.

Öll gjöld og bætur samkvæmt þessum bálki laga þessara, renna í landssjóð.

endnu ikke har fuldbendt sin Rejse, saa at den ikke kan fremlægges in originali, bør Skipperen afgive en notarialiter bekræftet Gjenpart deraf.

Nr. 13.
22de
Marts.

§ 7.

Befindes en Skipper eller Styrmand at have undladt at føre Logbogen i Overensstemmelse med de her givne Forrifter, da skal han første Gang, han har gjort sig skyldig i saadan Forseelse, anses med en Mulkt af 20 til 50 Kr., anden Gang med en Mulkt af 50 til 200 Kr., og tredje Gang forbryder han sin Ret til at føre Skib eller lade sig forhyre som Styrmand. Derjom nogen Skipper eller Styrmand skulde have ført falskt Logbog eller forfalsket samme, skal han foruden den Straf, han iøvrigt efter Lovgibningen maatte ifalde herfor, have forbrudt sin Ret til at fare som Skipper eller Styrmand, og derhos være pligtig til at give Skadeserstatning. Hvis nogen Skipper eller Styrmand befindes at have raderet i den af ham førte Logbog eller ved Overstregning at have gjort Noget af sammes Indhold ulæseligt, da skal han, om saadant er sket uden lovstridig Hensigt, anses med samme Straf, som i nærværende § er foreskrevet for Undlæbelse af at føre Logbogen; men hvis Sagens Omstændigheder vise, at Raderingen eller Overstregningen er sket i den Hensigt at fordølge det paa Rejsen Passerede, anses den Skyldige med den for Forfalskning af Bogen foreskrevne Straf.

§ 8.

Saafremt nogen Skipper forsømmer, naar han i det i § 4 omhandlede Tilfælde anløber nogen Havn, eller naar Rejsen er tilende, at lade Logbogen forevise og attestere, skal han anses med en Mulkt fra 2 til 5 Kr. for hver 24 Timer, i hvilke han har forjæmt saadant. De Sager, som maatte opstaa i Anledning af saadan Overtrædelse, blive at forfølge som offentlige Politisager.

§ 9.

Alle Skippere og Styrmande skulde være betænkte paa i Ulykkestilfælde at bevare Logbogen lige med Skibets øvrige Papirer. Saafremt disse ere reddede, men Logbogen befindes at mangle, bør Skipperen med sit Mandskab bevise Anledningen til, at Bogen ikke blev reddet, og kan han ikke føre skjelligt Bevis for, at Bogens Tab ikke kan tilregnes ham, bør han anses enten med en Mulkt fra 10 til 100 Kr., eller, hvis det befindes, at han med Forsæt har undladt at redde Logbogen, med den i § 7 for falskt Bøgering bestemte Straf.

§ 10.

Skipperen maa, under Ansvar efter Sagens Omstændigheder og Analogien af denne Lovs §§ 7 og 9, ikke tilintetgjøre Logbogen, forinden Alt, Rejsen vedkommende, endelig er afgjort mellem Rhedere, Afledere og Assurandører. Naar Skibet efter fuldbendt Rejse kommer tilbage til en islandsk Havn, og Skipperen foretager en ny Rejse, forinden Alt, hvad der angaaer den forrige Rejse, endelig maatte være afgjort mellem alle Vedkommende, maa han ikke medtage den til Skibet hørende Logbog, men skal for Rhederiets Regning betale en ny Logbog til den nye Rejse.

§ 11.

Alle Gebyrer og Bøder efter nærværende Affnit tilfalde Landskassen.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.
22.
marz.

12. gr.

Fyrirmyndarblað við dagbækur skipa.

Ár		Mánuður		Hvar skipið er					
Dag- setning	Stund	Stefna, er stýrt er í	Vegar- lengd k. f.	Haldin stefna	Vind- ur	Veð- ur	Dýpt	Botn	Athugasamt:
daginn	1								E. h.
	2								
	3								
	4								Kl. 1½ tók mið af í ' mílur
	5								
	6								Kl. tók mið af ☉ við sólarlag ° ' frá
	7								til ' fann með því misvísun
	8								° ' til nvesturs.
	9								
	10								Kl. tók saman segl.
	11								
	12								F. h.
þann	1								
	2								
	3								Kl. mældi ☉ hæð: ° ' og tók mið af
	4								henni ° frá til fann
	5								misvísun ° ' til nvesturs.
	6								
	7								
	8								Kl. ausið
	9								
	10								{ Kl. st. ' mældi ☉ hæð: ° ' og tók mið af ☉ í s. s. au.
	11								{ Kl. st. ' mældi ☉ hæð: ° ' fann með þessum 2 mælingum
	12								breidd að vera ° ' nbr.
									A háðegi mæld ☉ hæð: ° ' }
Misvísandi aðalstefna: ° frá til									Norðl. breidd eptir leiðarreikn. ° ' }
leiðrjett með: ° til nvesturs									Lengd ° ' }
Rjett aðalstefna er: ° frá til									Mæld norðl. breidd ° ' }
Vegarlengd alls: mílur.									

Þegar skipið er þar í sjó, er eigi þarf grunnsökku við, ganga 2 síðustu dálkarnir úr.

§ 12.

Skema til Logbog.

Aar		Maaned		Hvor Skibet er						
Dag	Time	Styret Kurs	Diff. K.F.	Besholden Kurs	Vind	Vejr	Dybde	Grund	Mærkværdigt	
Dag og Datum	1								E. M.	
	2									
	3									
	4								Al. 1 1/2 pejlede i ' Mile	
	5									
	6									
	7								Al. pejlede ⊙ i Nedg. 0 ' fra	
	8								ad fandt herved Misvisn.	
	9								0 ' Næstring.	
	10									
	11								Al. bjergede fejl.	
	12								F. M.	
	1									
	2									
	3								Al. maalte ⊙ 0 ' høj og pejlede	
	4								den 0 fra ad fandt Mis-	
	5								visning 0 ' Næstring.	
	6									
	7									
	8								Al. pumpet Streg.	
	9									
	10								Al. t. ' maalte ⊙ 0 ' høj og	
	11								pejlede ⊙ i S. S. O.	
	12								Al. t. ' maalte ⊙ 0 ' høj og	
fandt ved disse 2de Højder Bredden at										
være 0 ' NBredde.										
Om Midd. maalte ⊙ 0 ' høj.										
Generale misvisende Kurs er 0 fra ad									Al. Gisejde NBredde 0 ' ,	
forbedret med 0 Næstring.									Al. Længde 0 ' ,	
Generale retvisende Kurs er 0 fra ad									Observerede NBredde 0 ' ,	
Generale Distance er Mile.										

Naar Skibet er i saadanne Farvande, at Lodstøb ikke behøves, falde de to sidste Rubrikker bort.

Vistráðabálkur.

13. gr.

Þá er skipstjóri ræður mann á skip með sjer, skal hann fá honum viðskiptabók. Í bók þessari skal skipstjóri ljóst og skilmerkilega tiltaka ferð þá eða farleið, sem sjómaðurinn er til ráðinn, rita fullt nafn sjómansins, aldur og fæðingarstað, stöðu hans á skipinu og vistarkjör, kaup það, er honum er heitið annaðhvort fyrir ferðina eða um mánuðinn, tilgreina hvort það skuli í peningum galdið eða öðrum eyri og eins, hve mikið honum er fyrirfram greitt af kaupinu; undir þetta skal skipstjóri rita nafn sitt. Sje kaup ákveðið fyrir alla ferðina með tiltekinni upphæð í peningum eða öðrum gjaldeyri, skal þess getið jafnframt, hve lengi á er ætlað, að ferðin muni standa, og eins, hve hátt mánaðarkaup megi algengt telja á þeim stað og tíma, er samningurinn er gjörður.

14. gr.

Í viðskiptabókina skal skipstjóri rita hvað eina, er hann greiðir sjómanninum meðan þeir eru í förum, eða þá er þeir lúka viðskiptum sínum. Skyldur er sjómaður til, ef skipstjóri krefst þess, að gefa ritaða viðurkenningu fyrir sjerhverri upphæð, er honum er greidd, bæði sjerstaka og sömuleiðis ritaða í viðskiptabókina. Nú verður eigi hlje á förum skipsins og engin breyting á gjörðum samningi, en sjómaður verður lögskráður á skipið á ný, og þarf skipstjóri þá ekki, ef sjómaður er því samþykkur, að leggja til nýja viðskiptabók, meðan hin gamla endist til.

15. gr.

Landshöfðingi sjer um, að viðskiptabækur fáiist hjá sjerhverjum lögskráningarstjóra og ákveður verð þeirra. Í viðskiptabókinni skulu prentaðar vera hinar 6 fyrstu greinar úr þessum vistráðabálki, eyðublað undir samning þann, er um getur í 13. grein, hin helztu ákvæði úr skipsaga-bálki og úr reglugjörð fyrir danska verzlunar-ræðismenn, þau er til farmanna taka.

16. gr.

Það er skylda skipstjóra að láta semja skipshafnarskrána þannig, að í henni sjeu þær hinar sömu skýrslur, sem 13. grein ákveður, og láta skipverja rita nöfn sín undir hana. Nú ber skipshafnarskrá og viðskiptabók eigi saman, þá er skipverjar skulu lögskráðir til skiprúms og gilda þá þau ákvæðin, er skipverja eru hagkvæmari.

17. gr.

Í hvert sinn, er skipshöfn er lögskráð til skiprúms eða úr skiprúmi, skal lögskráningarstjóri gæta þess, að fylgt sje fyrir mælum þeim, sem nú hafa nefnd verið um viðskiptabækur og skipshafnarskrár.

Nú er ferð skipsins heitið til útlanda, og skal þá skipstjóri og skipshöfnin játa samninginn eins og hann er ritaður í viðskiptabók og á skipshafnarskrá fyrir skipskráningarstjóra, áður en hann lögskráir skipshöfnina til skiprúms. Nú lögskráir skipskráningarstjóri menn úr skiprúmi, og skal hann þá gjöra upp viðskiptareikninginn, ef skipstjóri óskar þess eða einhver af skipshöfninni fyrir sitt leyti. Skyldur er hann og

Om Forhyring af Søfolk m. m.

§ 13.

Naar en Skibsfører forhyrer nogen Sømand, skal han forsyne ham med en Afregningsbog. I denne Bog skal Skibsføreren under sit Navn indføre en tydelig og nøjagtig Angivelse af den Rejse eller Fart, til hvilken Sømanden er antagen, Sømandens fulde Navn, Alder og Fødested, hans Stilling ombord og de Vilkaar, paa hvilke han er antagen, den Hyre, der er tilstaaet ham enten for Rejsen eller maanedsvis, om den skal oppebæres i Penge eller andre Betalingsmidler, og ligeledes hvilket Forstud der er givet ham. Betinges Hyren for hele Rejsen med en bestemt Sum i Penge eller andre Betalingsmidler, skal der indføres en Bemærkning om, hvor lang Tid Rejsen forudsættes at kunne medtage, og om Størrelsen af den Maanedshyre, der ved Indgaaelsen af Overenskomsten anses for den sædvanlige paa Forhyringsstedet.

§ 14.

I Afregningsbogen skal Skibsføreren indføre alt, hvad han under Rejsen eller ved Afregningen betaler Sømanden. Denne er paa Forlangende pligtig til at kvittere saavel særskilt som i Afregningsbogen for enhver modtagen Betaling. Naar Farten ikke afbrydes, og der ingen Forandring foregaar i den indgaaede Overenskomst, er Skibsføreren, dog med Sømandens Samtykke, fritagen for ved gentagen Udmonstring at anstaffe en ny Afregningsbog, saalænge den gamle strækker til.

§ 15.

Afregningsbogen faas ved Landshøvdingens Foranstaltning og for en af ham fastsat Betaling hos enhver Monstringsbestyrer. Den skal indeholde trykt de 6 første §§ i dette Afsnit, en Formular til den i § 13 omhandlede Overenskomst samt de vigtigste af de Søfolk vedkommende Bestemmelser i denne Lovs 4de Afsnit om Disciplin i islandste Handels- og Tjufferfibe og i Instruksen for de danske Konsuler.

§ 16.

Det paaligger Skibsføreren at lade Skibsbemandingslisten affatte saaledes, at den indeholder de samme Oplysninger, som omhandles i § 13, og at lade den forsyne med Mandskabets Underskrift. Findes der nogen Uoverensstemmelse imellem Skibsbemandingslisten og Afregningsbogen, naar Udmonstring skal finde Sted, er den for Sømanden gunstigste Bestemmelse den gjældende.

§ 17.

Ved enhver Ud- og Afmonstring af Mandskab har Monstringsbestyreren at paase, at foranstaaende Forrifter om Afregningsbøger og Skibsbemandingslister ere iagttagne.

Skal Rejsen gaa til Havne udenfor Island, har saavel Skibsføreren som Mandskabet, forinden Udmonstring finder Sted, for Monstringsbestyreren at godkjende Rigtigheden af den indgaaede Overenskomst, saaledes som denne er tilført Afregningsbogen og Skibsbemandingslisten. Monstringsbestyreren er pligtig til ved Afmonstringen at foretage Afregningen, naar enten Skibsføreren eller nogen af Mandskabet for sit Vedkommende forlanger det. Ligeledes er han pligtig til paa Skibsførerens Vegne at udfylde Afreg-

Nr. 13. til að fylla út viðskiptabækur og skipshafnarskrá fyrir skipstjóra hönd. Gjald fyrir þessi
22.
marz. störf skal ákveðið í leiðarvísi þeim, er nefndur er í 19. grein, og inna það af hendi sá eða þeir, er þessa starfs beiðast. Nú verður skipstjóri og einhver af skipverjum eigi á eitt sáttir, er reikningar skulu uppgjörðir eða og skipskráningarstjóra þykir tilefni til að hafa á móti samningi þeim, er gjörður hefur verið og skal hann þá reyna að jafna ágreininginn með fortölum, en takist það ekki, skal hann leiðbeina þeim, er honum þykir áhallað um það, hvernig hann skuli að fara til að ná rjetti sínum.

Skyldur er skipskráningarstjóri til að rita ókeypis í viðskiptabækurnar og á skipshafnarskrána athugasemd um, að hann hafi gætt skyldu þeirrar, er á honum hvílir eptir þessari grein, og geta þess jafnframt, hvort hann í því efni hafi fundið nokkuð athugavert.

18. gr.

Skipstjóri, er sekur reynist við ákvæði þessa lagabálks, skal útlægur gjör 10 kr. eða meiru allt að 100 kr. og skal sú sekt falla til einhverrar stofnunar fyrir farmenn eða í siglinga þarfir eptir því, sem landshöfðingi mælir fyrir um það efni.

19. gr.

Landshöfðingi semur leiðarvísi fyrir skráningarstjóra um framkvæmd starfa þeirra, er um ræðir í þessum lagabálki, og skal þar fyrirskipað um snið það, er skipshafnarskráin (16. gr.) á að hafa. Kostnaðurinn við útvegum viðskiptabókanna og skipshafnaskráanna greiðist fyrirfram úr landssjóði til bráðabirgða.

III.

Lögskráningar-bálkur.

20. gr.

Sjerhver skipstjóri á hjerlendu skipi, er ræður nýja menn á skip sitt hjerlendis, hvort heldur einn eða fleiri eða alla skipshöfn, skal láta skráningarstjóra lögskrá menn sína til skiprúms. Nú byrjar hjerlent skip fyrstu ferð sína á almanaksárinu frá einhverri höfn innanlands, eða það er fermt hjer eða affermt og skal þá lögskrá skipshöfn til skiprúms, þó að engin breyting hafi á skipshöfn orðið meðan skipið dvaldi hjer, áður en skipið leggur af stað.

Nú hefur skipstjóri á hjerlendu skipi ráðið nýja menn á skip, einn eða fleiri, meðan skipið var í förum erlendis, eða hann hefur misst nokkurn mann af skipshöfn sinni, er látizt hefur, leystur verið úr vist, strokið eða á annan hátt af skipi farið, og skal hann þá láta skráningarstjóra lögskrá skipshöfn sína til skiprúms, þá er hann fær afgreiðslu frá hinni fyrstu höfn hjerlendis, þar sem hann hafði fermt skip eða affermt, eptir að hann kom hingað til lands.

21. gr.

Nú leysir skipstjóri á hjerlendu skipi skipshöfn sína úr vist, eða nokkurn hluta hennar, þá er hann er hjer við land, og skal hann þá láta skráningarstjóra lögskrá þá úr skiprúmi, er frá honum fara.

22. gr.

Í kaupstöðum eru bæjarfógetar skráningarstjórar, en annarstaðar sýslumenn.

ningsbøgerne og Skibsbemandingslisten. Betalingen for disse Forretninger bestemmes i Nr. 13. den i § 19 nævnte Vejledning og erlægges af den eller dem, der forlange Arbejdet udført. ^{22de} Marts.

Opstaar der Uenighed imellem Skibsføreren og Nogen af Mandstabet i Anledning af Afregningen, eller finder Mønstringsbestyreren Anledning til at gjøre nogen Indvending imod den indgaaede Overenskomst, skal han søge at bilægge disse Spørgsmaal i Minde-
lighed, eller, hvor dette ikke lykkes, give den formentlig Forurettede Vejledning om, hvor-
ledes han skal gaa frem for at komme til sin Ret.

Mønstringsbestyreren har uden Betaling at tilføre Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten en Bemærkning om, at den ham efter denne Paragraf paahvilende Forpligtelse er iagttagen, samt derhos anføre, hvorvidt han i denne Anledning har fundet Noget at bemærke.

§ 18.

Den Skibsfører, der findes skyldig i Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Afsnit, anses med Bøder fra 10 til 100 Kr., der tilfalde en eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Landshøjdingens Bestemmelse.

§ 19.

For Udførelse af de i dette Afsnit omhandlede Forretninger bliver der at meddele Mønstringsbestyrerne en af Landshøjdingen affattet Vejledning, som ligeledes foreskriver Formen for Skibsbemandingslisten (§ 16). Udgifterne ved Anskaffelsen af Afregningsbøger og Skibsbemandingslister forestrydes af Landskassen.

Tredie Afsnit.

Om Mønstring af Skibsmandskab.

§ 20.

Enhver Fører af islandsk Skib, som her i Landet forhyrer nyt Mandskab, hvad enten han har antaget en hel ny Besætning eller kun en eller flere Mand, skal udmonstre sit Mandskab for Mønstringsbestyreren. Saadan Mønstring skal ogsaa, naar et islandsk Skib første Gang i Kalenderaaret begynder sin Fart fra eller lader eller løsser i en islandsk Havn, finde Sted, forinden Skibet afsejler, selv om der ikke under Skibets Ophold sammesteds sker nogen Forandring ved dets Besætning.

Desuden skulle Førere af islandske Skibe, der, medens Skibene vare i udenrigig Fart, have forhyret nye Mænd, en eller flere, eller mistet Nogen af Skibets Besætning ved Død, Afstedigelse, Desertion eller paa anden Maade, udmonstre deres Mandskaber for Mønstringsbestyreren ved Udklareringen fra den første islandske Havn, i hvilken de lade eller løsse efter deres Tilbagekomst her til Landet.

§ 21.

Hvergang en Fører af et islandsk Skib i Island affediger sit Mandskab eller en Del deraf, skal han afmonstre det affedigede Mandskab for Mønstringsbestyreren.

§ 22.

I Kjøbstæderne er vedkommende Byfoged og udenfor Kjøbstæderne vedkommende Sysselmænd Mønstringsbestyrer.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.

22.
marz.

23. gr.

Nú skal lögskrá menn til skiprúms eða úr skiprúmi, og skal það gjöra skráningarstjórinn í því lögsagnarumdæmi, þar sem skipið þá liggur. Nú er sýslumaður þar eigi búsettur nje þar í nánd og kemur þá í hans stað umboðsmaður hans, sá er amtmaður hefur skipað samkvæmt o. br. 28. des. 1836, 9. gr.

24. gr.

Þá er menn eru lögskráðir til skiprúms eða úr skiprúmi, skal skipstjóri sýna skráningarstjóra viðskiptabækur skipverja og önnur skilríki.

25. gr.

Þá er menn eru lögskráðir til skiprúms, skal skipstjóri jafnframt leggja fram 2 samhljóða skrár yfir skipshöfnina (skipshafnarskrár) samdar með fyrirskipuðu sniði. Öðru eintaki skrárinnar heldur skráningarstjóri, en á hitt ritar hann vottorð sitt og skilar skipstjóra því aptur. Nú hefur skipstjóri áður á því almanaksári látið hjerlendan skráningarstjóra lögskrá skipshöfn sína til skiprúms, en þarf nú að láta lögskrá einn mann eða fleiri til skiprúms, en þó eigi skipshöfn alla og er þá rjett, að hann leggi fram skipshafnarskrá þá, er hann hefur þangað til notað, en þá skulu á hana skráðir þeir menn, er hann bætir nýjum við, eða og þeir eru ritaðir á aukaskrá og skal hennar þá getið á hinn eldri skrá. Hvenær sem maður er lögskráður úr skiprúmi skal sýna skráningarstjóra skipshafnarskrána.

Þá er skipstjóri beiðist þess, er skráningarstjóri skyldur að útvega skipshafnarskrár eða aukaskrár og rita allt á þær, það er með þarf, og eins að rita nýráðna menn á eldri skrána, allt gegn ákveðnu gjaldi.

26. gr.

Nú hefur skipstjóri ráðið nýja menn á skip, og skulu þeir þá sjálfir ganga fyrir skráningarstjóra, þá er þeir eru lögskráðir til skiprúms, Endrarnær er venjulega ekki þörf á því, að skipshöfn sje látin ganga fyrir skráningarstjóra, þá er menn eru til skiprúms skráðir; þó er skipstjóri skyldur að hlýða fyrirmælum skráningarstjóra, ef hann eptir atvikum krefst þess, að einn eða fleiri af skipverjum eða þeir allir sjeu látnir ganga fyrir sig.

27. gr.

Sjerhver skipstjóri á útlendu skipi, er ræður mann á skip eða sleppir manni úr skipsvist meðan skipið liggur í höfn hjer við land, skal að öllum jafnaði láta skráningarstjóra lögskrá menn sína til skiprúms eptir fyrirmælum 23.—26. gr. hjer að framan. Nú eru skipverjar þeir, er hann rjæði eða ljet úr vist fara, menn útlendir og getur hann þá, ef hann kys það heldur, látið verzlunar-ræðismann þjóðar sinnar, ef til er á þeim stað, rita breytingu þá, sem á er orðin, á skipshafnarskrána, og sýni síðan skráningarstjóra hana eða eptirrit af henni staðfest af ræðismanni. Skráningarstjóri ritar síðan á skrána eða eptirritið og skilar henni síðan aptur til skipstjóra. Ei má valdsmaður afgreiða skipið fyr en þessu er fullnægt.

28. gr.

Þá er skráningarstjóri skal lögskrá menn til skiprúms eða úr skiprúmi, skal hann rannsaka, hvort skipshafnarskrárnar eru rjettar og hvort skipstjóri hafi í nokkru brotið fyrirmæli þessa lagabálks. Við lögskráningu til skiprúms skal hann jafnframt rannsaka, Nr. 13. Farmannalög 22. marz.

§ 23.

Saa vel Paa som Afmonstringerne skulde finde Sted for Mønstringsbestyreren i den Jurisdiktion, hvori Skibet er beliggende paa den Tid, Mønstringen foregaar, eller, naar vedkommende Sydsfelmand ikke er bosat paa Stedet eller i Nærheden, da for den for ham i Henshold til Plakat 28de December 1836 § 9 af Amtet autoriserede Fuldmægtig.

Nr. 13.
22de
Marts.

§ 24.

Ved Mønstringen skal Skibsføreren forevise Mønstringsbestyreren Mandstabet's Afregningsbøger og øvrige Bevisligheder.

§ 25.

Ved Udmønstringen skal Skibsføreren derhos fremlægge tvende ligelydende Lister over Skibets Besætning (Skibsbemandingslister), affattede efter det forefrevne Skema, af hvilke Lister det ene Exemplar forbliver hos Mønstringsbestyreren, medens det andet, efter at være paategnet af Mønstringsbestyreren, tilbageleveres Skibsføreren; dog skal den Skibsfører, der foretager Udmønstring i Anledning af Forandring af Skibsmandskabet, naar han ikke har antaget en hel ny Besætning, men kun en eller flere Mand, og han derhos engang tidligere i samme Kalenderaar har udmønstret sit Mandskab for en Mønstringsbestyrer her i Landet, være berettiget til at fremlægge den hidtil benyttede Skibsbemandingsliste, naar der enten gives denne Paategning om den stedfundne Antagelse af nyt Mandskab, eller dette opføres paa en Tillægsliste, om hvis Udfærdigelse der da maa gives den ældre Liste Paategning. Hver Gang Afmønstring finder Sted, bliver Skibsbemandingslisten at forevise Mønstringsbestyreren.

Dersom Skibsføreren forlanger det, skal Mønstringsbestyreren anstaffe og udfylde Bemandingslisterne og Tillægslisterne samt føre nyantaget Mandskab paa den ældre Liste, alt mod den anordnede Betaling.

§ 26.

Har Skibsføreren antaget nyt Mandskab, skal dette ved Udmønstringen personlig fremstilles for Mønstringsbestyreren. Ellers er en personlig Fremstilling af Skibsmandskabet ved Mønstringen i Reglen ikke nødvendig; dog skal Skibsføreren, hvis Mønstringsbestyreren efter Omstændighederne maatte forlange hele Skibsbesætningen eller enkelte Mænd af samme fremstillede for sig, være pligtig at efterkomme hans Paalæg i saa Henseende.

§ 27.

Enhver Fører af fremmed Skib, der under Skibets Ophold i en islandsk Havn antager eller affediger Mandskab, skal i Reglen monstre sit Mandskab for Mønstringsbestyreren efter Forrifterne i §§ 23—26; dog kan han, hvis han foretrækker det, og det antagne eller affedigede Mandskab ikke er islandsk, lade sin Bemandingsliste give Paategning af sin Nations Konsul, saafremt en saadan findes der paa Stedet, om den stedfundne Forandring af Skibsmandskabet og derefter forevise Listen eller en af Konsulen bekræftet Gjenpart for Mønstringsbestyreren. Bemandingslisten eller den af Konsulen bekræftede Gjenpart paategnes dernæst af Mønstringsbestyreren, hvorefter den tilbageleveres Skibsføreren. Forinden disse Regler ere iagttagne, maa Skibet ikke udklareres.

§ 28.

Mønstringsbestyreren skal ved Mønstringerne undersøge Bemandingslisternes Rigtighed, og om der af Skibsføreren er begaaet nogen Overtrædelse af nærværende Afsnits Bestemmelser, samt ved Udmønstring tillige, om der er Noget til Hinder for, at det paa

Nr. 13. hvort nokkuð sje því til fyrirstöðu, að menn þeir, er á skránni standa, megi í förum
22. vera með skipinu og reynist svo, skal hann neita að lögskrá þá til skiprúms.
marz.

Fyrir lögskráningarnar og rannsókn og áritun skipshafnarskránnar greiðist engin borgun.

29. gr.

Nánari fyrirmæli um það, hvernig skráningarstjórar skuli framkvæma störf þau, er lögbálgur þessi leggur þeim á herðar, skulu gefin í leiðarvísi, er landshöfðingi semur.

30. gr.

Nú lætur skipstjóri fyrirfarast að láta skráningarstjóra lögskrá menn sína til skiprúms eða úr skiprúmi, þá er honum er skylt eftir lögum þessum að láta gjöra það, eða hann fær skráningarstjóra ranghermda skipshafnarskrá, eða gefur honum rangar skýrslur við samningu skránnar eða áritun á þær, eða hann tekur aðra menn á skip sitt en þá, er á skránum standa eða breytir þeim eftir að skráning er fram farin, og skal hann þá sæta sektum eða fangelsi.

31. gr.

Mál, sem rísa af brotum gegn ákvæðum þessa lagabálks, skal með fara sem almenn lögreglumál. Sektir renni í landssjóð.

IV.

Skipasaga-bálgur.

1. kap. Um stjórn og aga á íslenskum skipum.

32. gr.

Skipverjar skulu sýna skipstjóra og öðrum yfirmönnum tilhlýðilega virðingu, hlýða með athygli á boð þeirra, og láta í ljósi með skýru svari, að þeir hafi skilið þau. Þeir skulu vinna að öllu því, sem þeim er boðið, í þarfir skips og farms, hvort heldur í landi eða á skipsfjöi, hvort heldur tjón hefur að höndum borið eður endrarnær, og yfir höfuð skulu þeir tafarlaust hlýða hverju því, er skipstjóri býður þeim í þjónustu skipsins eður til viðhalds reglu á skipinu.

Sömu hlýðni eru þeir skyldir að sýna bæði þeim, sem að öllu leyti gengur í skipstjóra stað í fjærveru hans eður sjúkdómi, svo og hverjum þeim, sem á hendur er falið sjerstakt umboð eða forstaða sjerstakra verka, allt innan takmarka þess valds, sem slíkum manni kann að vera í hendur fengið.

Sömu skyldu hefur sjerhver óæðri yfirmaður gagnvart þeim, sem yfir hann eru boðnir og sjerstaklega gagnvart skipstjóra sjálfum.

33. gr.

Hins vegar á skipstjóri og aðrir yfirmenn að fara sómasamlega með þá, sem þeir eru yfir boðnir og annast velvegun þeirra eftir megni. Sjer í lagi má eigi beita við þá líkamlegum refsingum; (sbr. þó 34. gr.).

34. gr.

Nú neitar einhver af skipverjum að hlýða því, sem fyrir hann er lagt, eður sýnir

Listerne opførte Mandſkab gaar i Fart med Skibet, og i ſaa Tilfælde nægte bets Ud- Nr. 13.
22de
Marts.
mønstring.

For Mønstringerne og Skibsbemandingsliſternes Underſøgelse og Paategning er lægges ingen Betaling.

§ 29.

De nærmere Regler for Udførelsen af Mønstringsbeſtyrernes Forretninger ved de i nærværende Afſnit omhandlede Mønstringer ſaſtſættes ved en af Landſhøvdingen udfærdiget Vejledning.

§ 30.

Undlader en Skibsfører i de Tilfælde, i hvilke han efter denne Lov er pligtig dertil, at lade ſit Skibsmandſkab mønſtre for Mønstringsbeſtyreren, leverer han denne urigtig affattede Bemandingsliſter, eller meddeler han urigtige Oplyſninger til Brug ved Affattelsen af diſſe Liſter eller ved Meddelelsen af Paategninger paa dem, medtager han Mandſkab, der ikke er opført paa Liſterne, eller gjør han Forandringer i diſſe efter Mønstringen, ſtraffes han med Bøder eller Fængſel.

§ 31.

Sager angaaende Overtrædelſer af de i nærværende Afſnit indeholdte Beſtemmelſer behandles ſom offentlige Politifager. De idømte Bøder tilfalde Landſkaſſen.

Fjerde Afſnit.

Om Disciplin i Skibe.

Kap. 1. Om Disciplin i iſlandſke Skibe.

§ 32.

Mandſkabet ſkal viſe Skipperen og øvrige Foreſatte ſømmelig Verbødighed, modtage deres Befalinger med Opmærkſomhed og ved tydelige Svar tilkjendegive, at Befalingerne ere forſtaaede. Det ſkal udføre Alt, hvad der paahydes for Skib og Ladning — iland og ombord, i Havaritilfælde og udenfor ſamme — og overhovedet uvægerlig adlyde, hvad der af Skipperen befales med Henſyn til Skibets Tjeneste og Ordenens Opretholdelſe ombord.

Samme Lydighed ſtyldes ikke blot den, ſom i Skipperens Fraværelſe eller Sygdom i Et og Alt indtræder i dennes Sted, men ogſaa den, hvem et ſærligt Hverv eller en ſærſkilt Kommando er overdraget, alt indenfor Grændſerne af den ham tillagte Myndighed.

Denne Pligt paahviler ogſaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til ſelve Skipperen.

§ 33.

Paa den anden Side ſkal Skipperen og øvrige Befalende behandle de dem Underordnede paa en ſømmelig Maade og efter Gvne ſørge for deres Vel. Navnlig maa legemlig Revſelſe ikke anvendes; jevnſør dog § 34.

§ 34.

Naar Noget af Mandſkabet nægter at efterkomme en Befaling eller viſer Gjen-

Nr. 13. þrjózku eður móttþróa yfirboðurum sínum, og hefur þá skipstjóri eður sá, er í forföllum hans eður fjærveru gengur í hans stað, rjett til að beita valdi og þvingun til að þröngva honum til hlýðni.

Ef í nauðir rekur og einkum ef skip er í háska statt, eður skipverjar gjöra samblástur eður sýna móttþróa með ofbeldi, þá er jafnvel leyfilegt að taka til sjerhverra þeirra úrræða, er nauðsyn kann til að bera, til að koma á reglu eður hlýðni og er sjerhver af skipverjum skyldur til, þegar þannig er ástatt, að veita lið þeim, sem stjórn hefur á hendi, jafnvel án þess á hann sje skorað.

Bíði þeir tjón við þetta, sem móttþróann sýndu, skulu þeir þó engan kost eiga á að koma ábyrgð fram fyrir það, nema það sannist, að vald eða þvingunarúrræði, er beitt hefur verið, hafi harðari verið eður frekari, en atvik gátu rjettlætt.

35. gr.

Nú er maður lögskráður til skiprúms og neitar hann að ganga á skip, eður kemur eigi til skips í ákveðna tíð eður gengur af skipi í leyfisleysi, og getur skipstjóri þá á sína ábyrgð látið þröngva honum með lögreglu valdi til að uppfylla skuldbindingu sína.

Nú gjörir einhver skipverja sig sekan í slíku framferði, þá er skipið liggur í höfn utan ríkis og skal þá danskur verzlunar-ræðismaður, ef hann er þar nokkur til, skyldur að veita skipstjóra liðveizlu sína, til þess að fá tilstyrk yfirvaldsins þar, til að þröngva til hlýðni hinum brotlega manni.

2. kap.. Um yfirsjónir farmanna.

36. gr.

Fyrir yfirsjónir þær, er farmanni kunna á að verða, hefur skipstjóri vald til að veita þeim refsingar, er hjer skulu taldar, en gæti þess jafnframt, sem fyrir er mælt í 37. gr.:

- 1) Fyrir ósæmilegt framferði gegn skipstjóra eður öðrum yfirmönnum, missir fjöggra daga kaups; slíkt hið sama fyrir óhlýðni, nema þeim, sem brotlegur varð, hafi þegar í stað verið til hlýðni þröngvað samkvæmt fyrirmælum 34. greinar.
- 2) Nú kemur farmaður eigi til skips í ákveðna tíð, þá er hann hefur fengið landgönguleyfi, en kemur þó samdægurs, verði útlægur tveggja daga kaupi, en fjórðungi mánaðarkaups ef síðar kemur. Nú gengur farmaður í land í óleyfi, en kemur þó samdægurs aptur, varðar það fjöggra daga kaupi, en hálfis mánaðar ef síðar kemur.
- 3) Nú er maður í land sendur með bát og yfirgefur hann í óleyfi, varðar fjöggra daga kaupi.
- 4) Ef farmaður flytur fatnað sinn allan eður nokkuð til muna af honum af skipi í óleyfi, varðar fjórðungi mánaðarkaups.
- 5) Nú er maður við stýri settur eður á vörð til útsjónar, og gengur hann frá í óleyfi eður hann finnst þar sofandi eða ölvaður, fyrirgjörir hálfsmánaðar kaupi.
- 6) Vanræki maður varðstöðu sína, eður annað verk, sem honum er á herðar lagt eður hann finnst sofandi við hana eða ölvaður, varðar fjöggra daga kaupmissi.
- 7) Flytji maður í óleyfi brennivín á skip eður annan áfengan drykk, missir fjórðung mánaðarkaups, og fyrirgjörir ölföngunum.
- 8) Hálfis mánaðar kaupmissi varðar að fara ógætilega með eld eður ljós.

Nr. 13. Farmannalög 22. marz.

stridighed eller Opsætsighed mod de Befalende, er Skipperen eller den, der i hans Forsald Nr. 13. eller Fraværelse træder i hans Sted, berettiget til at anvende Magt og Tvang for at 22de Marts. skaffe sig Lydighed.

I Rødstilsælde, navnlig naar Skibet er stædt i Fare, eller der viser sig Mytteri eller voldsom Opsætsighed blandt Mandstabet, er det endog tilladt at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilvejebringelse nødvendigt Middel, og er Enhver af Skibsfolkene forpligtet til, endog uden Opfordring, at hde den, som fører Kommandoen, Bistand ved saadan Lejlighed.

For den Skade, som de Gjenstridige derved maatte lide, skal intet Ansvar kunne gjøres gjældende, forsaavidt det befindes, at den anvendte Magt, Tvang eller andre Midler ikke have været haardere eller af anden Beskaffenhed, end Omstændighederne retfærdiggjorde.

§ 35.

Skibsfolk, som, efterat være paamonstrede, nægte at gaae ombord, unblade at indfinde sig til bestemt Tid, eller uden Tilladelse forlade Skibet, kunne paa Skipperens Forlangende og paa hans Ansvar ved Politivirighedens Hjælp tvinges til at opfylde deres Forpligtelse.

Gjør Nogen af Skibsfolkene sig skyldig i saadant Forhold, naar Skibet er i en fremmed Havn, skal den danske Konsul, om en saadan der maatte findes, være Skipperen behjælpelig til, at den Paagjældende ved Virighedens Bistand der paa Stedet tvinges til Lydighed.

Kap. 2. Om Søfolks Forseelser.

§ 36.

For de af Mandstabet begaaede Forseelser skal Skipperen være bemyndiget til, under Sagttagelse af den i § 37. foreskrevne Fremgangsmaade, at paalægge følgende Straffe:

- 1) For usømmelig Opførsel mod Skipperen eller andre Foresatte 4 Dages Hyre og det samme for Ulydighed, forsaavidt Ulydighed ikke ved Anvendelse af § 34 strax er fremtvungen.
- 2) For den, som efter erholdt Landlov ikke vender tilbage i rette Tid, 2 Dages Hyre, hvis han kommer ombord samme Dag, $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, hvis han kommer senere. For den, som selv tager sig Landlov, 4 Dages Hyre, hvis han vender tilbage samme Dag, og $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre, hvis han først indfinder sig senere.
- 3) For den, som uden Tilladelse forlader det Fartøj, hvormed han er sendt iland, 4 Dages Hyre.
- 4) For den, som uden Tilladelse tører alt sit Tøj eller nogen væsentlig Del af samme fraborde, $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre.
- 5) For den, som forlader sin Post ved Roret eller paa Udkig, eller som der findes sovende eller beruset, $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre.
- 6) For den, som forsømmer sin Vagt eller anden ham paalagt Tjeneste, eller som paa samme findes sovende eller beruset, 4 Dages Hyre.
- 7) For den, som hemmelig staffer Brændevin eller anden berusende Drik ombord, $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, hvorhos de anskaffede Drikkevarer forbruges.
- 8) For den, som gjør sig skyldig i usorvarlig Omgang med Sld og Lys, $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre.

- Nr. 13. 9) Að hafa eldspýtur undir þilfari, eður ljós kveykt eða lampa í hásetabyrgi eptir þann
22.
marz. tíma, er skipstjóri hefur tiltekið, varðar tveggja daga kaupmissi.
- 10) Fjögra daga kaupmissi varðar það, að vekja illindi eður annan ófrið á skipi úti eður við vinnu í skipsins þjónustu.
- 11) Eins dags kaupmissi varðar að leyfa ókunnum mönnum að koma á skip í leyfisleysi; en þriggja daga kaupmissi að leyna ókunnum manni á skipi úti.

Verði stýrimanni einhver af þessum yfirsjónum á, má þyngja sektirnar allt að helmingi, en allt að ferföldu, ef brot er ítrekað. Þyngja má og sektirnar á öðrum skipverjum allt að helmingi, ef brot er ítrekað.

Eigi mega sektir farmanns, sem teknar eru af kaupi hans og dregnar frá því, þá er reikningur er upp gjörður, nema samtals meiru en hálfu því kaupi, er hann hefur fyrir unnið á ferðinni.

Nú hefur kaupsamningur hljóðað um ákveðna upphæð fyrir alla ferðina, eður um hlut af aflanum eður kaup hefur verið ákveðið eptir aflahæð (afla-verðlaun) og skulu þá sektir miðaðar við mánaðarkaup það, er tíðkanlegt var, þar sem farmaður rjedið á skip um það leyti, er hann rjedið.

Nú er brot farmanns þess eðlis, að hann ætti opinberri málssókn fyrir að sæta að almennum lögum, og fellur hún eigi niður að heldur, þótt skipstjóri hafi beitt hegningarvaldi sínu.

37. gr.

Nú vill skipstjóri beita hegningarvaldi sínu samkvæmt 36. gr. og á hann þá í viðurvist skipshafnar, eður sje hún fjölmenn, þá í viðurvist að minnsta kosti tveggja hinna helztu manna á skipinu að leiða stillilega þeim, sem brotið hefur, ávirðing hans honum fyrir sjónir og refsing þá, er hann ætlar að láta hann sæta og því næst veita áheyrn, því er hinn kann fram að bera til varnar sjer eður málsbóta. Þetta skal þó venjulega ekki gjört fyr en 12 stundum eptir að yfirsjónin var drýgd. Nú þykir skipstjóra vörn hans ónóg, eður hann hefur ekkert fyrir sig að bera, og á hann þá þegar, meðan vottarnir og hinn seki maður eru enn viðstaddir, að lesa upp skýrt þessa 37. gr. þessa laga bálks og skrifa í leiðarbókina (ef nokkur er á skipinu, en ella í aðra bók, er rjettur dómari hefur til þess löggilt) skýrslu um yfirsjónina og hegningu þá, er hann leggur á hinn seka mann, og skal þess jafnframt getið, hvort hann hafi kannast við yfirsjónina og hvað hann hafi framfært til varnar sjer. Skýrslu þessa skal hann þvínæst skýrt upplesa og bæði skipstjóri og sá, er dæmdur var, rita nöfn sín undir, og síðan vottarnir, sem staðfesta það með undirskript sinni, að þeir hafi viðstaddir verið alla þessa gjörð og að allt það sje rjett bókað, er fram fór. Nú vill sá, er fyrir sektum varð, eigi undirskrifa, og skulu þá vottarnir taka það skýlaust fram, að hann hafi undan því færzt, þótt á hann hafi verið skorað.

Nú þykir skipstjóra fyrir sjerstakar orsakir eigi ráðlegt að láta frest þann líða, er áður var tiltekinn, og skal þá frá þeim orsökum skýrt í bókinni.

38. gr.

Nú vill skipstjóri eigi neyta hegningarvalds þess, er lög þessi veita honum eður og hann hefur þegar beitt þeirri hegning allri, er 36. gr. heimilar honum frekast, og er honum þá heimilt, þá hann er heim kominn úr ferð sinni að draga þann, er misgjörði, fyrir lög og dóm fyrir athæfi hans, og sætir hann þá sektum allt að 100 krónum ef sekur reynist, enda sje athæfi hans eigi þess eðlis, að þyngri hegning liggi við að almennum lögum.

- 9) For den, som har Stryggestifter under Dækket eller Lys eller Lampe tændt i Lufaget efter det af Skipperen bestemte Klokkeslet, 2 Dages Hyre.
- 10) For den, som nypper Klammeri eller anden Ufred ombord eller i Skibets Tjeneste, 4 Dages Hyre.
- 11) For den, som uden Tilladelse lader fremmede Personer komme ombord, 1 Dags Hyre. Skjuler han nogen fremmed Person ombord i Skibet, 3 Dages Hyre.

Nr. 13
22de
Marts.

Alle fornævnte Bøder kunne for Styrmand skærpes indtil det Dobbelte, i Gjentagelstilsfælde endog til det Firedobbelte. Ogsaa kunne for det øvrige Mandskab Bøderne i Gjentagelstilsfælde forhøjes til det Dobbelte.

Samtlige indeholdte og ved Afregning til Afdrag førte Bøder for Mandskabet maa ikke for nogen af dem overstige Halvdelen af hans paa Rejsen fortjente Hyre.

Har Hyre været betinget med en vis Sum for hele Rejsen eller med en vis Andel i Fiskefangsten eller efter et vist Forhold til denne (Fiskepræmie), beregnes Bøderne efter den Maanedshyre, der ved Forhøringskontraktens Indgaaelse var sædvanlig paa Forhøringsstedet.

Forjaaviddet det udviste Forhold efter den almindelige Lovgivning egner sig til at forfølges af det Offentlige, staar saadan Forfølgning aaben, naanset om Skipperen har benyttet sin Straffemyndighed eller ikke.

§ 37.

Vil Skipperen gjøre Brug af den ham i § 36 hjemlede Straffemyndighed, har han i Overværelse af det øvrige Skibsmandskab eller, hvis dette udgjør flere Personer, af i det Mindste 2 af de bedste Mænd i Skibet med Rolighed at foreholde Vedkommende den af ham begaaede Forseelse og den Straf, som derfor agtes ham paalagt, samt at paahøre, hvad han derefter maatte anføre til Forsvar eller Undskyldning. Dette bør dog i Reglen ikke ske, før der er forløbet 12 Timer, efterat Forseelsen er begaaet. Finder Skipperen den Paagjældendes Forsvar utilstrækkeligt, eller har denne Intet at anføre, paaligger det Skipperen strax, medens Vidnerne og den Skyldige endnu er tilstede, efterat nærværende § 37 tydelig er oplæst, at tilføre Logbogen (eller, hvis en saadan ikke findes, en anden af vedkommende Dommer dertil autoriseret Bog) Beretning om den begaaede Forseelse og om den Straf, han paalægger Vedkommende, hvorhos det skal anføres, om han har erkjendt sig skyldig, eller hvad han har anført til sit Forsvar. Hvad der saaledes bliver tilført, skal dernæst tydelig oplæses og underskrives af Skipperen saavelsom af den Paagjældende og tilsidst af Vidnerne, som ved deres Underskrift bekræfte, at de have været tilstede ved den hele Forhandling, og at det Påserede rigtigheden er tilført. Vil den, hvem Straf er bleven paalagt, ikke underskrive, have Vidnerne udtrykkelig at bemærke, at han forgyæves dertil er opfordret.

Skulde Skipperen af særdeles Grunde antage, at det er rigtigst ikke at lade ovennævnte Tidsfrist hengaa, da skal Grunden dertil bemærkes i Bogen.

§ 38.

Vil Skipperen ikke gjøre Brug af den ham i denne Lov hjemlede Straffemyndighed, eller har han allerede benyttet samme indtil den i § 36 opstillede Grændse, staar det ham frit for efter Hjemkomsten at gjøre den Paagjældendes Forhold til Gjenstand for Paatale ved Domstolene, og den Paagjældende bliver da, saafremt han findes skyldig, at anse med Bøder indtil 100 Kr., forjaaviddet hans Forhold ikke efter sin øvrige Bestaaenhed ifølge den almindelige Lovgivning maatte medføre et større Strafansvar.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.

22
marz.

39. gr.

Nú vill farmaður bera sig upp undan hegning þeirri, er skipstjóri hefur á hann lagt, og skal hann þá kæra mál sitt fyrir rjetti, áður en 3 sólar eru af lopti frá því, er hann kom með skipinu á einhverja þá höfn hjerlenda, þar sem afferma skal, og má skipstjóri eigi neita honum um landgöngu-leyfi svo sem þörf er á í þessu skyni. Nú reynist svo fyrir rjetti, að eigi hefur gætt verið fyrir mæla 37. gr. eður að refsing sú, er skipstjóri hefur álagt, fer fram yfir takmörk þau, er 36. gr. heimilar fyrir brotið, og skal þá úr gildi fella úrskurð skipstjóra, hvort sem kærandi hefur bent á þessa ágalla eður ekki; en heimilt er þá skipstjóra að koma ábyrgð fram á hendur kæranda fyrir brot hans, svo sem fyrir er mælt í 38. gr.; en reynist svo að fullnægt hafi verið ákvæðum 37. gr. og að eigi hafi beitt verið meiri refsing, en heimilað er í 36. gr., þá skal skipstjóri sýkn og úrskurður hans standa, nema kærandi sanni eður færi líkindi til þess, að eigi hafi næg ástæða verið til hegningu að beita, því að þá skal úrskurðinn úr gildi fella.

Nú fer sá, er sektaður hefur verið, af skipi áður en skipið hefur affermt hjer á landi, og skal þá hinn danski verzlunar-ræðismaður, ef nokkur slíkur er til á þeirri höfn, skera úr því til bráðabirgða, hvort fylgt hafi verið fyrir mælum 37. gr., og hvort refsing sú, er skipstjóri hefur ákveðið, fari út yfir takmörk þau, er valdi hans eru sett í 36. gr. Nú þykir ræðismani refsingin rjett á lögð af skipstjóra og skal þá farið eptir úrskurði skipstjóra, þá er reikningar eru uppgjörðir; svo skal og með fara ef enginn verzlunar-ræðismaður er til á þeim stað, þar sem maðurinn fer af skipi; en rjett á þó farmaður á engu að síður að lögsækja skipstjóra við dómstóla hjer á landi, til ónýtingar úrskurði hans og endurgreiðslu því, er inni var haldið af kaupinu. Sje það í danskri höfn, að farmaður fer af skipi, skal skipskráningarstjóri sama hlutverk hafa í þessu efni sem verzlunar-ræðismaður við utanríkishöfn. — Nú fellir verzlunar-ræðismaður eða skipskráningarstjóri úrskurð skipstjóra fyrst um sinn úr gildi og skal þá reikninginn uppgjöra eptir því, en rjett á þá skipstjóri á, þá er hann kemur hingað heim til lands, að skjóta því undir úrskurð rjetts dómstóls, hver fullnaðarúrslit þess máls skulu vera, og skal þá með það mál fara eins og segir í upphafi þessarar greinar.

40. gr.

Með mál þau, er um ræðir í 38. og 39. gr., skal fara eptir þeim ákvæðum, er gilda um einka-lögreglumál, nema mál sje svo vaxið, að opinberri málssókn eigi að sæta eptir almennum lögum; því þá skal eptir þeim reglum farið, sem um þau mál gilda.

41. gr.

Allar sektir eptir 36. gr., svo og eptir 43. gr. og 72. gr. hjer á eptir, skulu eptir ákvæðum landshöfðingja falla til einhverrar stofnunar, som gjörð er til hagsmuna farmönnnm eður í þarfir siglinga. Þá er reikningar eru uppgjörðir, skal skipskráningarstjóri (utanríkis — ræðismaður) halda eptir sektum eptir 36. gr. af kaupi farmanns, en þó skal fyrst fullnægt kröfum skipstjóra, þeim er af ferðinni eru tilkomnar. Þjød skulu þeir því næst senda til sjóðs þess, er það á í að renna.

42. gr.

Nú verður sú raun á, að skipstjóri, eður sá, er í hans stað gekk, hefur misbeitt valdi því, er honum er heimilað í 34. og 36. gr., t. d. með því, að beita óþarfa hörku,
Nr. 13. Farmannalög 22. marz.

§ 39.

Nr. 13.
22de
Marts.

Vil den Undergivne klage over den ham af Skipperen paalagte Straf, har han, saasnart han med Skibet ankommer til en Plads i Island, hvor der skal løsses, inden 3 Dage efter Ankomsten at anbringe sin Klage for Retten, hvortil Skipperen ikke maa nægte ham den fornødne Landlov. Findes det da under den derefter indlede Sag, at Forfristerne i § 37 ikke ere iagttagne, eller at den af Skipperen paalagte Straf er større end den, som § 36 hjemler for Forseelsen, bliver Skipperens Kjendelse at ophæve, selv om Mangelen ikke skulde være paaberaabt af Klageren; men det staar i saa Fald Skipperen aabent at drage Klageren til Ansvar for den paagjældende Forseelse efter Reglen i § 38. Befindes det derimod, at § 37 er efterkommet, og at Grændsen for Skipperens Straffemyndighed ifølge § 36 ikke er overskredet, bliver Skipperen at finde, og hans Kjendelse at opretholde, saafremt det ikke af Klageren bevises eller gjøres sandsynligt, at der ikke har været tilstrækkelig Grund til at anvende Straf, thi i saa Tilfælde bliver Kjendelsen at ophæve.

Men afgaar Vedkommende fra Skibet, førend dette har løst her i Landet, tilkommer det den danske Konsul, hvis nogen saadan maatte findes i den paagjældende Havn, foreløbig at afgjøre Spørgsmaalet, om § 37 er efterkommet, og om den af Skipperen paalagte Straf gaar udenfor Grændserne af den ham i § 36 tillagte Myndighed. Finder Konsulen, at Straffen med Rette er bleven paalagt af Skipperen, eller ster Afgangen paa et Sted, hvor ingen dansk Konsul er tilstede, lægges Skipperens Kjendelse til Grund ved Afregningen, men den Afgaaende bliver desuagtet berettiget til ved Domstolene her i Landet at søge Skipperen til Kjendelsens Ophævelse og Tilbagebetaling af den indeholdte Gyre. Ster Afgangen i en dansk Havn, bliver den i udenrigst Havn til Konsulen henlagte Virksomhed at udføre af vedkommende Mønstringsbestyrer. Bliver Skipperens Kjendelse af vedkommende Konsul eller Mønstringsbestyrer foreløbig ophævet, ster Afregningen i Genhold hertil, men Skipperen er i saa Fald berettiget til ved Hjemkomsten her til Landet at indbringe Spørgsmaalet om, hvorledes denne Sag endelig skal afgjøres, for vedkommende Domstol, og bliver Sagen da at afgjøre efter de i denne Paragrafs 1ste Stykke givne Regler.

§ 40.

De i §§ 38 og 39 ommeldte Sager blive at behandle efter Reglerne om private Politisager, saafremt det paalagtede Forhold ikke er af den Bestaafenhed, at det efter den almindelige Lovgivning er Gjenstand for det Offentliges Forfølgning, i hvilket Tilfælde de i saa Henseende gjældende Regler komme til Anvendelse.

§ 41.

Samtlige Bøder efter § 36 saavel som efter §§ 43 og 72 tilfalde en eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning, efter Landskhøvdningens Bestemmelse. Bøderne efter § 36 indeholdes ved Afregningen af Mønstringsbestyreren — i Udlandet af Konsulen —, dog først efterat Skipperens fra Rejsen hidrørende Krav er fyldestgjort, og indsendes af dem til den vedkommende Kasse.

§ 42.

Befindes en Skipper eller Nogen, der er traadt i hans Sted, at have misbrugt den ham ved §§ 34 og 36 betroede Myndighed, saafom ved unødvendig Haardhed imod

Nr. 13. ákveða hegning án þess að gæta fyrirmæla 37. gr., eður án þess að hafa kynnt sjer^{22.}
marz. yfirsjónina nægilega, eður jafnvel að hann hefur vísitandi einhverjum rangt til gjört og skal honum þá refsað með sektum eður fangelsi, nema þyngri hegning liggi við eptir öðrum lögum.

3. kap. Um glæpi farmanna.

43. gr.

Fyrir að strjúka af skipi, skal farmanni venjulega refsað með einföldu fangelsi eigi skemur en 14 daga og eigi lengur en 3 mánuði. Nú snýr strokumaður aptur til skips ótilknúður áður en skipið leggur út þaðan, er hann strauk, og má þá færa hegninguna niður í sektir, eigi lægri en 20 kr. og eigi hærri en 100 kr.

44. gr.

Nú strjúka fleiri menn saman af skipi eða eptir undirlögðu samráði, og skal þá eptir atvikum beita einföldu fangelsi í lengri tíma en í 43. gr. segir, eða þá fangelsi við vatn og braud. Nú leiðir sýnilega hættu eða tjón fyrir skipið af strokinu, hvort heldur það eru heilar eða hálfar skipshafnir, sem strjúka, eða einstakur maður að eins, og getur þá hegningin orðið allt að þyngsta vatns og brauds fangelsi, eða eins árs betrunarhúsvinnu.

45. gr.

Nú er maður eigi til skips kominn, er það leggur af stað, eða hann er frá skipi meira en tvo sólarhringa í öleyfi, eða fram yfir þann tíma, er honum var leyft, skoðist hann þá sem strokumaður og sæti hegning eptir því, nema hann sýni fram á þau atvik, er gjöri það sennilegt, að hann hafi ekki ætlað að svíkjast úr þjónustu sinni.

46. gr.

Nú strýkur maður með kaup sitt, það er hann hefur eigi fyrir unnið, og skal honum hegnt sem fyrir svik, hvort sem hann var áður í vist kominn á skip eða ekki, nema málavextir gjöri það sennilegt, að hann hafi ekki ætlað að draga undir sig kaup það, er honum var fyrirfram greitt, en hann hafði enn eigi fyrir unnið.

47. gr.

Auk þess sem strokumanni er hegnt svo sem áður segir, fyrirgjörir hann og kaupir því, er hann kann inni að eiga og fjármunum sínum öllum, þeim er hann skilur eptir á skipi og eignast það útgjörðarmenn skipsins. Nægi þetta ekki til að bæta þeim tjón það, er þeir hafa af strokinu beðið, er strokumaður enn fremur skyldur að bæta þeim að fullu það, er ávantar.

Nú er skip í höfn utan ríkis og þykir skipstjóra grunsamt um, að einn eða fleiri af skipshöfninni muni ætla sjer að strjúka, og er honum þá heimilt að taka fatnað skipverja í sínar vörzlur sjerstaklega til þess að afstýra strokinu.

Mandskabet, ved at have paalagt Straf, uden at have iagttaget de i § 37 givne For- Nr. 13.
 skrifter eller uden tilstrækkelig Kundskab om begaaet Forseelse, eller endog ved med 22de
 Bevidsthed at have tilføjet Noget Uret, bliver han herfor at straffe med Bøder eller Marts.
 Fængsel, forsaavidt Gjerningen ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre højere
 Straf.

Kap. 3. Om Søfolks Forbrydelser.

§ 43.

Rømning anses i Almindelighed med Straf af simpelt Fængsel ikke under 14 Dage og ikke over 3 Maaneder. Dog kan Straffen nedsættes til Bøder ikke under 20 og ikke over 100 Kr., naar den Bortrømte frivillig er vendt tilbage inden Skibets Afgang fra det Sted, hvor Rømningen skete.

§ 44.

Rømme flere af Mandskabet i Forening eller efter foregaaende Aftale, bliver efter Omstændighederne længere Tids Fængsel end det i § 43 foreskrevne eller Fængsel paa Band og Brød at anvende. Naar Rømningen kjendelig udsætter Skibet for Fare eller Tab, kan Straffen, hvad enten det er hele eller halve Besætninger, der rømme, eller det kun er en enkelt Mand, stige til den højeste Grad af Fængsel paa Band og Brød eller til Forbedringshusarbejde i 1 Aar.

§ 45.

Den, som er fraværende ved Skibets Afgang, eller som uden Tilladelse eller udover den ham givne Tilladelse udebliver i mere end 2 Gange 24 Timer, betragtes som Rømningsmand og straffes som saadan, medmindre han paaviser Omstændigheder, der gjøre det antageligt, at han ikke har villet unddrage sig sin Tjeneste.

§ 46.

Den, som rømmer med Hyre, som han endnu ikke har fortjent, straffes som for Bedrageri, hvad enten han iforvejen har tiltraadt sin Tjeneste i Skibet eller ikke, medmindre Omstændighederne gjøre det antageligt, at han ikke har tilsigtet at tilegne sig den ham forudbetalte, af ham endnu ikke fortjente Hyre.

§ 47.

Foruden at straffes som foranført, forbryder Rømningsmanden sin tilgodehavende Hyre og samtlige sine ombord efterladte Gjendele til Rhederiet. Bliver dette ikke derved stadesløst for det ved Rømningen forarsagede Tab, er Rømningsmanden pligtig endvidere at erstatte det Manglende.

Naar Skipperen mistanke om, at en eller flere af Mandskabet pønse paa at rømme, er han til Forebyggelse heraf berettiget til, naar Skibet er i en udenrigst Havn at tage Skibsfolkens Tøj under særlig Forvaring.

Nr. 13.
22.
marz.

48. gr.

Farmenn þeir, er af skipi strjúka með kaup það, er þeir eigi hafa fyrir unnið, skulu sakamáls-höfðun sæta. Ella láta valdsmenn eigi stökumál til sín taka í embættis-nafni, nema skipstjóri eða útgjörðamaður beiðist þess; en þá skal með þau mál farið svo sem lögreglumál í embættisnafni rekin, þó svo, að ef til þess kemur að dæma stökumann í fangelsi við vatn og brauð eða í betrunarhús-vinnu, skal hann að spurðnr, hvort hann óski sjer sakverjanda skipaðan, og skal það gjört, ef hann æskir þess.

49. gr.

Nú gjörir skipshöfn eða nokkur hluti hennar uppreisn til þess að ná stjórn skips-ins á vald sitt, eða til að þröngva skipstjóra til að breyta stefnu skips eða að öðru leyti gjöra nokkuð eða ógjört láta, að því er til ferðarinnar lýtur, og skal þá forgöngumönnunum refsað, ef ofbeldi hefur beitt verið við menn eða fjármuni, með hegningar-vinnu allt að 6 árum, nema þyngri hegning liggi við eptir málavöxtum, og hinum öðrum hluttakendum uppreisnarinnar með fangelsi, ekki vægara en 3 mánaða einföldu fangelsi eða með betrun-arhús-vinnu allt að 2 árum. Sama varðar, ef skipshöfnin eða nokkrir menn af henni í sameiningu setja sig með valdi á róti framkvæmd einhverra fyrirmæla skipstjóra eða þess, sem í hans stað hefur stjórn á hendi. Nú hafa hvorki menn nje fjármunir verið ofbeldi beittir og varðar þá brot forgöngumanna fangelsi, ekki vægara en 3 mánaða einföldu fangelsi eða betrunarhús-vinnu allt að 2 árum; öðrum hluttakendum brotsins skal með fangelsi hegnt. Nú hafa hluttakendur uppreisnar, annaðhvort af sjálfsdáðum eða eptir áskorun skipstjóra eða staðgöngumanns hans, horfið frá samblástrinum, án þess, að óskundi hafi gjörður verið mönnum eða fjármunum, og skal þá forgöngumönnunum einum refsað með fangelsi eða betrunarhús-vinnu allt að því árlangt.

50. gr.

Nú ræðst einhver af skipshöfninni á skipstjóra, á skipi úti eða í landi, með ofbeldi eða ofbeldishótun, þá skal hann fangelsi sæta eða sektum, nema þyngri hegning liggi við glæpum eptir málavöxtum.

Sje slík árás gjör á skipstjóra eða staðgöngumann hans, þegar þeir eru að gegna köllun sinni eða í því tilefni, eða sje hún gjör til að þröngva þeim að gjöra eða ógjört láta eitthvað það, er að köllun þeirra lýtur, þá skal hinum seku refsað með hegningar-vinnu allt að 6 árum, eða fangelsi, ef málsbætur eru, þó eigi vægara en 3 mánaða einföldu fangelsi, nema afbrot sje svo vaxið, að þyngri hegning liggi við því eptir öðrum lögum.

Nú gjörir annars einhver af skipshöfninni skipstjóra eða staðgöngumanni hans tálmanir í að gegna köllun sinni, og varðar það fangelsi eða sektum.

51. gr.

Fyrir aðra glæpi, en þá er nú voru taldir, skal, þá er þeir eru á skipi drýgðir, refsing yfir höfuð að tala álögð eptir almennum lögum.

52. gr.

Nú drýgir einhver skipverja glæp á skipi og skipið er ekki í höfn á Íslandi, og skal skipstjóri þá, svo fljótt sem auðið er, halda bráðabirgða-rannsókn yfir hinum seka og yfir þeim af skipverjum eða farþegjum, er borið geta um verkið. Ef afbrotið er framið

§ 48.

Nr. 13.
22de
Marts.

Rømning med ikke fortjent Hyre forfølges af Justitien. I andre Rømningsstilfælde forfølges Sagen kun af det Offentlige, naar vedkommende Skipper eller Rheder begjærer det. Sagen bliver da at behandle som en offentlig Politisag, dog at der, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Idømmelse af Fængsel paa Vand og Brød eller af Forbedringshusarbejde, bør beskikkes den Tilstalte en Forsvarer, naar han paa Forespørgsel desangaaende erklærer, at han ønsker en saadan.

§ 49.

Gjør Mandstabet paa et Skib eller nogen Del af samme Mytteri for at bemægtige sig Kommandoen paa Skibet eller for at tvinge Skipperen til at forandre Skibets Kurs eller iøvrigt foretage eller undlade nogen Handling med Hensyn til Sejladsen, eller gjør Mandstabet eller en Del af samme i Forening voldsom Modstand mod Udførelsen af nogen af Skipperen eller den, der paa hans Begne fører Befalingen, truffen Bestemmelse, blive Hovedmændene, naar der øves Vold mod Person eller Gods, forsaavidt Forbrydelsen efter sin Beskaffenhed ikke medfører højere Straf, at anse med Straf-arbejde indtil 6 Aar, og de øvrige Deltagere med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar. Øves ingen Vold mod Person eller Gods, straffes Hovedmændene med Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar, og de øvrige Deltagere med Fængsel. Saafremt derimod Deltagerne i Mytteriet, uden at Vold mod Person eller Gods er forøvet, enten af egen Tilskyndelse eller efter Skipperens eller den paa hans Begne Befalendes Opfordring ere vendte tilbage til deres Pligt, straffes kun Hovedmændene med Fængsel eller Forbedringshusarbejde indtil 1 Aar.

§ 50.

Overfalder Nogen af Mandstabet, ombord eller iland, Skipperen med Vold eller Trudsel om Vold, straffes han med Fængsel eller Bøder, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Beskaffenhed maatte medføre højere Straf.

Steer saadant Overfald paa Skipperen eller den, der paa hans Begne fører Befalingen, under Udførelsen af deres Dont eller i Anledning af samme eller for at tvinge dem til at foretage eller undlade nogen deres Dont vedkommende Handling, anses den Skyldige, forsaavidt Forbrydelsen ikke ifølge sin Beskaffenhed efter andre Love medfører højere Straf, med Straf-arbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

Lægger ellers Nogen af Mandstabet Skipperen eller den paa hans Begne Befalende Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Dont, straffes han med Fængsel eller Bøder.

§ 51.

For andre Forbrydelser, begaaede ombord i et Skib, bliver Straffen i det Hele at bestemme efter den almindelige Lovgivning.

§ 52.

Gjør Nogen af Mandstabet sig ombord udenfor islandsst Havn skyldig i en Forbrydelse, skal Skipperen snarest muligt derom optage et foreløbigt Forhør, saavel over den Skyldige som over dem af Mandstabet eller Passagerer, som derom kunne give Op-

Nr. 13. í höfn, en ekki á Íslandi, skal þetta þó því að eins gjört, að því sje jafnframt samfara
 22.
 marz. brot á skyldum hans í þjónustu skipsins. Rannsóknina skal rita í bók þá, er ræðir um í
 37. gr. eptir reglum þeim, sem þar segir.

Skipstjóri skal því næst, eptir því, sem kostur er á, annast um það, að afbrotamaðurinn verði kyrr á skipinu, og getur hann byrgt hann inni eptir málavöxtum eða beitt öðrum ráðum til þess að halda honum á skipinu, en hann hefur ábyrgð á því, að eigi verði verr með hann farið, en nauðsyn krefur.

Þegar skipið, eptir að glæpurinn hefur drýgður verið, kemur til danskrar hafnar eða í utanríkis höfn, þar sem skipaður er danskur verzlunar-ræðismaður, skal skipstjóri þegar eptir komu sína skýra lögreglustjóra eða ræðismanni frá glæpaverkinu, og fá þeim staðfest eptirrit af bráðabirgða-rannsókninni. Lögreglustjóri eða ræðismaður rannsakar þá málið og sker úr því, hvort afbrotamaður skuli laus látinn eða sendur heim, og ef það verður ofan á, að hann verði heim sendur, skal hann sjá svo um, að hann verði sendur svo fljótt, sem verða má annaðhvort með sama skipi eða á annan hátt eptir málavöxtum.

Þegar öðruvísi stendur á en nú var sagt, að hægt hefur verið að fá glæpamann í hendur hlutaðeiganda yfirvaldi í útlandri höfn, skal skipstjóri þegar eptir heimkomu sína skýra valdsmanni frá atbroti því, er framið hefur verið og láta fylgja staðfest eptirrit af bráðabirgða-rannsókninni.

Fyrir brot á fyrirmælum þessarar greinar skal skipstjóri sæta sektum allt að 100 kr., nema athæfi hans sje svo vaxið, að þyngri hegning liggi við eptir öðrum ákvæðum.

4. kap. Um kaup skipverja, rjett til að ganga úr skiprúmi, heimsending, sjúkdómskostnað og ýmislegt fleira.

53. gr.

Nú er maður ráðinn á skip fyrir tiltekna ferð, þá er hann skyldur til að halda áfram að vera með því skipi, enda þótt það breyti ferð sinni eða lengi hana. En þegar liðin eru tvö ár að minnsta kosti, frá því er skiprúms-samningar voru gjörðir, og skipið er enn ókomið aptur til þess staðar, er menn voru á það ráðnir, eða þar sem samningar heimila þeim að ganga frá því, þá skal þeim heimilt vera, að fyrirláta skipið í hverri höfn eða tryggu skipalægi, þar sem skipað er upp úr því, nema það eigi að fara þaðan beina leið heim til áður greindra staða. Sama rjett hafa og skipverjar, sem ekki hafa ráðnir verið til ákveðinnar ferðar, til þess að yfingefa skipið, þegar tvö ár eru liðin.

Hins vegar getur skipstjóri ekki, nema svo sje tilskilið í skiprúms-samningnum, sagt neinum skipverja upp vist mótt vilja hans fyrir þá eina sök, að tvö ár sjeu liðin frá því, er samningur var gjörður, nema hann kosti heimför hans og borgi honum kaup, þar til er hann er heim kominn.

Eigi heimilar það neinum að fara úr skiprúmi, að skipið skiptir um skipstjóra.

54. gr.

Nú sannar einhver skipverja það, að hann geti sjálfur fengið skip að ráða fyrir, og má hann þá þegar ganga úr skiprúmi, en setja skal hann annan í sinn stað, er vaxinn sje stöðu þeirri, sem hann hafði, eða borga aptur kaup það, er hann hefur unnið fyrir, þó ekki meira en 6 mánaða kaup.

lysning. Er Forbrydelsen begaaet i en ikke islandsk Havn, skal dette dog kun ske, hvis den indeholder et Brud paa de særlige Forpligtelsesforhold, hvori den Paagjældende staar til Skibet. Forhøret indføres i den i § 37 ommeldte Bog, under Sagttagelse af de der forefrevne Former.

Nr. 13.
22de
Marts.

Skipperen har derefter, saavidt muligt, at drage Omsorg for, at den Paagjældende bliver tilstede paa Skibet, og han kan da efter Omstændighederne indespærre ham eller anvende andre til hans Tilstedeblivende sigtende Midler, dog at Skipperen bliver ansvarlig for, at den Paagjældende ikke behandles strengere, end Djemedet udfræver.

Naar Skibet, efterat Forbrydelsen er begaaet, anløber en dansk Havn eller en udenrigsk Havn, hvor der findes en dansk Konsul, skal Skipperen strax efter Ankomsten gjøre Anmeldelse henholdsvis til Politimesteren eller til Konsulen om den begaaede Forbrydelse og tilstille ham en bekræftet Gjenpart af det optagne foreløbige Forhør. Politimesteren eller Konsulen undersøger da Sagen og bestemmer derefter, om den Paagjældende skal løslades eller hjemsendes, i hvilket sidste Tilfælde den nævnte Embedsmand foranstalter ham snarest mulig hjemsendt enten med det samme Skib eller efter Omstændighederne paa anden Maade.

Udenfor det Tilfælde, at den Paagjældende saaledes har kunnet afleveres i en udenlandsk Havn, har Skipperen strax efter Hjemkomsten at gjøre Anmeldelse for Øvrigheden om den stedfundne Forbrydelse, under Bedføjelse af en bekræftet Gjenpart af det optagne foreløbige Forhør.

For Overtrædelse af de i denne Paragraf forefrevne Regler bliver Skipperen, dersom hans Forhold ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre højere Straf, at anse med Bøder indtil 100 Kr.

Kap. 4. Om Mandskabets Hyre, dets Ret til at forlade Skibet, dets Hjemsendelse, Omkostninger i Sygdomstilfælde m. m.

§ 53.

Skibsfolk, som ere forhyrede for en bestemt Rejse, skulle være pligtige at følge det Skib, til hvis Tjeneste de ere hyrede, skjønt dets Fart under Rejsen bliver forandret og forlænget. Dog skulle de, naar idetmindste 2 Uger ere forløbne efter Forhyringskontraktens Indgaaelse, uden at Skibet er kommet tilbage til Forhyringsstedet eller andet Sted, hvor Afmonstring efter Kontrakten kunde forlanges, være berettigede til at forlade Skibet i enhver Havn eller paa Rhed, hvor det løsfer, medmindre Skibet derfra er bestemt til at gaae direkte til Forhyrings- eller Afmonstringsstedet. Lige Ret til at forlade Skibet efter 2 Ugers Forløb tilkommer Skibsfolk, som ere forhyrede for en ikke bestemt Rejse.

Skipperen kan derimod, naar Saadant ikke er betinget i Forhyringskontrakten, ikke affædige nogen Mand imod hans Ønske, blot fordi 2 Uger ere forløbne efter Kontraktens Indgaaelse, medmindre han giver ham fri Hjemrejse og Hyre til Hjemkomsten.

At Skibet faar en anden Skipper, berettiger ikke Skibsfolket til at forlade det.

§ 54.

Kan Nogen af Skibsmandskabet godtgjøre, at han selv kan faa et Skib at føre, da skal han være berettiget til strax at forlade Skibet, imod at han stiller en anden Mand, som kan udfylde hans Plads, eller godtgjør den fortjente Hyre, dog ikke for en længere Tid end 6 Maanedre.

Nr. 13.
22.
marz.

Stýrimaður, sem ráðizt hefur sem háseti á skip, getur gengið úr skiprúmi þegar í stað, ef hann sannar, að hann geti ráðinn orðið sem fyrsti stýrimaður á öðru skipi, en setja skal hann annan í sinn stað, er vaxinn sje stöðu hans.

55. gr.

Sá, sem verður að vera með skipi á ferð, sem eigi var ákveðin fyrr en eptir að hann var ráðinn á það, hefur rjett á, þegar hann er búinn að vera ár í vist á skipinu, og þaðan af hvert missiri, að fá allt að því tvo þriðjunga af kaupi því, er álitid verður, að hann hafi unnið fyrir, enda þótt vist hans sje enn þá eigi á enda; og skal hálf kaupið borgað honum í peningum og hinn helmingurinn annað hvort í peningum eða með ávisun á útgjörðarmenn, og ræður skipstjóri, hvorn kostinn hann kys.

56. gr.

Þegar samið hefur verið um ákveðna upphæð í kaup fyrir tiltekna ferð og henni verður breytt svo, að hún stendur lengur en gjört var ráð fyrir í skiprúms-samningnum, þá á skipverji sá, nema öðruvísi standi með berum orðum í samningnum, heimting á, að fá jafnframt hinu tilskilda kaupi, uppbót fyrir ferðarlenginguna, er talin sje eptir því mánaðarkaupi, sem algengt var á þeim stað og tíma, er skiprúms-samningur var gjörður.

57. gr.

Sömu uppbót á og skipshöfn heimting á, þegar um tiltekna upphæð er samið í kaup, fyrir þann tíma, er skipinu dvelst ferð, og hættir þó eigi við, fyrir sakir kyrrsetningar, herkvíunar eða halds á skipi eða fyrir þá sök, að skipið hefur orðið að hleypa í höfn til aðgjörðar eða uppskipunar, nema ferðin standi eigi fyrir það lengur en gjört var ráð fyrir, þá er gjörðir voru skiprúms-samningar. Hið sama er um, þegar svo stendur á, að borga skal skipstjóra dvalauka-bót; telst þá uppbótin fyrir þann tíma, er skipstjóri fær dvalauka-bót fyrir.

58. gr.

Nú er skipverja sagt úr vist á þeim stað, er ferðin skyldi frá hafin, fyrir því að hætt er við hana eða önnur ákvörðun tekin, þá á hann að fá kaup fyrir þann tíma, er hann hefur unnið fyrir kaupi, og eins mánaðar-kaup að auki, og skal um hvorttveggja farið eptir því kaupi, er um var samið eða venjulegu mánaðarkaupi á þeim stað, er samningur var gjörður á. En ef hætt er við ferðina af því að skipið er fyrir slys orðið ósjófært eða fyrir stríð, herkvíun eða hald, þá fær skipshöfnin ekki nema um samið kaup eða venjulegt mánaðar-kaup fyrir þann tíma, er hún hefur unnið fyrir kaupi.

Það, sem borgað kann að hafa verið skipverjum, áður en hætt var við ferð, fram yfir það, sem nú var talið, er ekki apturkræft.

59. gr.

Nú hefur samið verið um ákveðna upphæð í kaup fyrir tiltekna ferð, og verður ferðin skemmri en í skiprúms-samningnum til tekið, án þess þó að hætt sje við að halda ferðinni áfram, þá verður eigi kaup sett niður af þeirri ástæðu.

60. gr.

Nú hefur breytt verið ferðalagi og lýkur skipið ferð sinni erlendis, og á þá skipshöfnin heimting á að fá ókeypis heimferð á kostnað útgjörðarmanns, fæði eða hæfilega fæðispeninga þar í talið. Sá, sem ráðinn er með mánaðarkaupi, fær það jafnframt,

Den Styrmand, der er hyret som Matros, og som godtgjør, at han kan faae ^{Nr. 13.} Hyre som første Styrmand, skal være berettiget til strax at forlade Skibet, imod at han ^{22de} i sit Sted stiller en anden Mand, som kan udfylde hans Plads. ^{Marts.}

§ 55.

Den, som maa følge Skibet paa en Rejse, der først er besluttet efter hans Forhyring, er, naar hans Tjeneste i Skibet har været et Aar, og fremdeles halvaarlig, berettiget til, skjøndt Tjenesten ikke er tilende, at nyde indtil to Trediedele af den Hyre, der kan anses fortjent, hvoraf Halvdelen udbetales ham i rede Penge og Resten enten i Penge eller ved Anvisning paa Rhederiet, efter Skipperens Valg.

§ 56.

Naar Hyre er betinget med en vis Sum for en bestemt Rejse, og denne, ved at forandres, bliver langvarigere end ved Forhyringskontraktens Indgaaelse forudsat, tilkommer der, naar ikke Andet udtrykkelig er fastsat i Kontrakten, den Forhyrede, foruden den betingede Hyre, et Tillæg for Rejsens Forlængelse, beregnet efter den Maanedshyre, der var sædvanlig paa Forhyringsstedet, dengang Kontrakten blev afsluttet.

§ 57.

Lige Tillæg til den med en bestemt Sum betingede Hyre tilkommer der Mandstabet for den Tid, da Skibet, uden at Rejsen opgives, maa henligge paa Grund af Beslag, Blokade eller Embargo, eller fordi det i Nødhavn maa løse eller reparere, forsaavidt Rejsen bliver langvarigere, end den, da Forhyringskontrakten blev sluttet, forudfattes at ville blive. Det Samme gælder fremdeles i de Tilfælde, hvor der bliver at betale Overliggedagspenge til Skipperen for den Tid, for hvilken saadan Betaling finder Sted.

§ 58.

Affstediges Skibsfolk paa det Sted, hvor Rejsen skulde begynde, fordi den opgives ifølge en forandret Bestemmelse, tilkommer der de Affstedigede, foruden Hyre for den Tid, de have tjent, endvidere en Maanedshyre, Alt beregnet efter den betingede eller den paa Stedet, da Kontrakten blev indgaaet, sædvanlige Maanedshyre. Men opgives Rejsen, fordi Skibet ved ulykkelig Tilfælde er blevet usødygtigt, eller paa Grund af Krig, Blokade eller Embargo, tilkommer der det affstedigede Mandskab alene betinget eller sædvanlig Maanedshyre for den Tid, hvori det har tjent.

Hvad der, førend Rejsen opgives, maatte være udbetalt Mandstabet mere end foransjort, kan ikke fordres tilbage.

§ 59.

Er den i Forhyringskontrakten betegnede Rejse, uden at opgives, bleven forkortet, kan Nedsættelse af den Hyre, der var betinget med en vis Sum for Rejsen, ikke finde Sted af denne Grund.

§ 60.

Ender Rejsen i Udlandet formedelst forandret Bestemmelse, er Mandstabet berettiget til fri Hjemrejse, Kosten eller passende Kostpenge derunder indbefattet, for Rhederiets Regning. Den, der er hyret for Maanedshyre, erholder da endvidere saadan Hyre

Nr. 13. Þangað til heim er kominn; en þeir, sem ráðnir eru fyrir ákveðna upphæð í kaup fyrir
22.
marz. alla ferðina, fá kaup eptir því, sem segir í 56., 57. og 59. gr., þannig að vist er að
álíta lokið, er heim er komið.

61. gr.

Nú hlekkist skipi á eða það verður hernumið og upptækt gjört, og á skipshöfnin þá heimting á kaupi til þess dags, er því hlekkist á eða varð gjört upptækt, þ. e. umsömdu mánaðarkaupi, eða, hafi samið verið um til tekna upphæð fyrir alla ferðina, þá svo miklu, sem þeir hefðu átt kost á, ef um venjulegt mánaðarkaup hefði verið samið, þó ekki meiru en því, er um samið var fyrir ferðina, nema það leiði af því, sem segir í 56. og 57. gr.

Svo á skipshöfnin og heimting á að fá ókeypis far heim, þar með talið fæði eða fæðispeningar, á kostnað útgjörðarmanna, og hæfilega þóknun fyrir það, er hún hefur unnið að björgun.

Þegar skip hefur verið hernumið, hefur skipstjóri þó rjett á að senda skipshöfnina heim, án þess að bíða þess, hvað af skipinu verði gjört, en hún á þá heimting á kaupi, þangað til heim er komið, nema skipið hafi áður verið gjört upptækt.

62. gr.

Nú hefur skipi hlekkst á og það hættir við ferð sína erlendis, fyrir því, að það hefur laskast svo mjög, að annaðhvort verður eigi við það gjört eða að kostnaður við aðgjörðina mundi nema meiru en skipið yrði vert á eptir, þá á skipshöfnin að eins heimting á að fá ókeypis heimferð og kaup eins og hefði skipið strandað þann dag, þá er skipshöfninni er sagt upp vist fyrir því að skipið sje ófært til áframhalds.

63. gr.

Nú sýkist eða slasast einhver skipverja og er sjálfum eigi um að kenna, og er hann eigi ferðafær, og fær hann þá umsamið kaup eða venjulegt mánaðarkaup fyrir þá daga, er hann hefur unnið fyrir kaupi. Ef hann sýkist eða slasast við vinnu sína í þarfir skipsins, á hann ennfremur að fá lækning og hjúkrun á kostnað útgjörðarmanna, þó ekki lengur en um 4 vikur. Það sem honum hefur þegar greitt verið upp í kaup, er þá eigi apturkræft.

Nú sýkist maður eða slasast á leiðinni, og er honum eigi um að kenna, og skal honum þá hjúknað á skipi, eða hann sendur í land til lækningar og hjúkrunar, ef það er gjörandi og á því þörf. Nú er hann eigi orðinn svo ferðafær, er skipið fer þaðan, sem hann var fluttur í land, að hann verði hafður með, og skal skipstjóri þá annast um, að haldið verði áfram að veita honum aðhjúkrun í landi, og að hann verði, þegar þar að kemur, sendur heim, hvorttveggja á kostnað útgjörðarmanna. Hinn sjúki maður skal halda kaupi sínu meðan hann er við skipið. En verði að skilja hann eptir í landi, fær hann umsamið eða venjulegt mánaðarkaup, eptir því, hvort hann er ráðinn með mánaðarkaupi eða fyrir tiltekna upphæð, til þess dags er skipið fer frá þeim stað, þar sem hann verður eptir, en þó ekki meira en um var samið fyrir ferðina, nema það sje heimilað í 56. og 57. gr.

64. gr.

Nú deyr einhver skipverja á ferðinni, og annast þá skipstjóri útför hans. Kaup hans til dauðadags, sem fer eptir því, er umsamið var eða venjulegu mánaðarkaupi, skal borga búi hans eða erfingjum að frádregnum nauðsynlegum útfararkostnaði.

til Hjemkomsten; men for den, som har ladet sig hyre for en vis Sum for en hel Rejse, Nr. 13. beregnes Hyren efter §§ 56, 57 og 59, saaledes at hans Tjeneste betragtes som endt ved Hjemkomsten. 22de
Marts.

§ 61.

Forulykker Skibet, eller bliver det opbragt og prisdømt, tilkommer der Mandstabet Hyre indtil den Dag, da Ulykken eller Prisdømmelsen stete, nemlig den i Forhyringskontrakten betingede Maanedshyre, eller, hvis Hyren har været betinget med en Sum for en hel Rejse, saa meget som sædvanlig Maanedshyre, hvis den var vedtagen, vilde have udgjort, dog ikke mere end hvad der var betinget for Rejsen, undtagen naar Saadant maatte flyde af Reglerne i §§ 56 og 57.

Ogsaa tilkommer der Skibsmandskabet fri Hjemrejse, derunder indbefattet Koft eller Koftpenge, for Rhederiets Regning, samt for Arbejde ved Bjergningen en passende Godtgjørelse.

§ Opbringelsestilsælde har Skipperen dog Ret til, uden at oppebie Udsaldet, at hjemsende Mandstabet, som da kan fordrø Hyre til Hjemkomsten, hvis Prisdømmelse ikke indtræder før end samme.

§ 62.

Naar Rejsen endes i Udlandet, fordi Skibet ved ulykkelig Tilfælde har taget saa betydelig Skade, at det enten ikke kan sættes i Stand eller at de med dets Istandsættelse forbundne Omkostninger ville overstige dets Værdi efter Istandsættelsen, er Mandstabet alene berettiget til fri Hjemrejse og Hyre, som om Skibet var forlist paa den Dag, da Afstedigelsen finder Sted paa Grund af Skibets Udygtighed til videre Rejse.

§ 63.

Bliver Nogen af Mandstabet uden egen Skyld syg eller bestadiget, saa at han ikke kan tiltræde Rejsen, erholder han betinget eller sædvanlig Maanedshyre for de Dage, i hvilke han har tjent. Er Sygdommen eller Bestadigelsen paadragen i Skibets Tjeneste, skal han endvidere nyde Kur og Pleje for Rhederiets Regning, dog ikke længere end i 4 Uger, og hvad der allerede maatte være udbetalt ham af Hyren, skal da ikke kunne fordres tilbage.

Men indtræffer uforstyldt Sygdom eller Bestadigelse først under Rejsen, skal Vedkommende hjælpes ombord, eller, hvis det er gjørligt og nødvendigt, bringes iland for at nyde Kur og Pleje. Er han, naar Skibet afsejler fra det Sted, hvor han er ilandbragt, ikke saavidt helbredet, at han kan tages ombord, bør Skipperen træffe Foranstaltning til, at han fremdeles plejes iland og i sin Tid hjemsendes, begge Dele for Rhederiets Regning. Saalænge den Syge bliver ved Skibet, beholder han sin Hyre. Men maa han lades tilbage iland, gives ham, eftersom han er hyret for Maanedshyre eller for en bestemt Sum, betinget eller sædvanlig Maanedshyre indtil den Dag, da Skibet afsejler fra det Sted, hvor han bliver tilbage, dog ikke med noget større Beløb end det, der var betinget for Rejsen, medmindre Saadant er hjemlet i §§ 56 og 57.

§ 64.

Dør Nogen af Mandstabet under Rejsen, skal Skipperen besørge hans Begravelse. Hans Hyre til Dødsdagen, beregnet efter den betingede eller sædvanlige Maanedshyre, bliver at udbetale til hans Vo eller Arvinger, med Fradrag af hvad nødvendig er udgivet til hans Begravelse.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.
22.
marz.

65. gr.

Nú sýkist maður og er sjálfur valdur að, og er skipstjóri engu að síður skyldur til að útvega honum lækning og hjúkrun, hvort heldur á skipinu eða í landi erlendis; og sje það erlendis, skal skipstjóri fje út leggja fyrirfram í þessu skyni svo sem þörf er á; en kostnað af þessu, svo og af því, að orðið hefur að fá annan í hans stað, má borga af kaupum hans, meðan það hrekkur.

66. gr.

Nú er maður sjúkur, er skipið kemur heim og er eigi sjálfur valdur að, og á hann þá að fá lækning og aðhjúkrun í allt að 4 vikur á kostnað útgjörðarmanna.

67. gr.

Nú reynist einhver úr skipshöfninni ónýtur til þess starfa, er hann hefur ráðizt til, og getur skipstjóri, ef það sannast með álitum tveggja hinna helztu af skipverjum að svo sje, minnkað kaup hans allt að helmingi, en þess skal jafnframt gætt, að ástæður fyrir álitum þeirra og úrskurður skipstjóra verði með nákvæmni ritaður í bók þá, er 37. gr. ræðir um, og það síðan uppleið fyrir hlutaðeiganda í áheyrn vottanna, og riti þeir því næst allir undir það nöfn sín. Nú vill sá eigi undirskrifa, er úrskurðurinn er um, og eiga þá vottarnir að geta þess í bókinni, að honum hafi verið veittur kostur á því.

Um það, hvernig hlutaðeigandi geti borið sig upp undan þessum úrskurði, og um afleiðingar af þeirri kæruför fer eptir því, sem segir í 39. gr., þannig að það, sem þar segir um afleiðingar af því, að brotið hefur verið gegn fyrirmælum 37. gr., á líka við þegar fyrirmælum þessarar, 67. greinar hefur eigi fylgt verið tilhlýðilega.

68. gr.

Því, sem sparast af kaupum við það, að skipverjum fækkar á leiðinni, skal skipt milli hinna annara í skipshöfninni (að skipstjóra undanskildum), að tiltölu við kaup hvers. Þó á þetta sjer eigi stað, þegar stök veldur fækkun.

69. gr.

Þegar skip liggur við land, og skipverjum er fengið starf á sunnudögum og öðrum helgidögum um fram venjulega vinnu að því að halda skipinu hreinu, þurka segl, gegna nauðsynlegum bátstörfum, tilbúa mat og hagræða eptir þörfum skipinu, svo að óhult sje, þá skal borga þeim það með 1/2 dags kaupum fyrir hverja tveggja stunda vinnu.

70. gr.

Þá er í undanförunum greinum ræðir um heimför skipverja eða heimsending, þá á skipstjóri kost á að velja, hvort heldur hann vill þann stað, þar sem skiprúms-samningar fóru fram, eða annan stað, þar sem hann eptir samningnum átti kost á að láta þann, er heim skal fara eða sendast, fara úr skiprúmi.

5. kap. Almenn ákvæði.

71. gr.

Landshöfðingi semur reglugjörð um viðurværi skipshafnar.

Landshöfðingi segir og fyrir um, hver læknislyf skuli vera á skipi og hve mikið af þeim.

§ 65.

Nr. 13.
22de
Marts.

Har Nogen ved egen Skyld paadraget sig en Sygdom, paaligger det desuagtet Skipperen at skaffe den Syge Kur og Pleje, saavel ombord som i Land i Uldlandet, og i sidste Tilfælde gjøre de dertil fornødne Forstuds; men de herved foranledigede Omkostninger saavel som den Udgift, der bliver en Følge af, at en anden Mand maa lejes i den Syges Sted, kan indeholdes i hans Hyre, forsaavidt samme tilstrækker.

§ 66.

Er nogen Mand uden egen Skyld syg ved Skibets Hjemkomst, tilkommer ham for Rehederiets Regning Kur og Pleje i indtil 4 Uger.

§ 67.

Findes Nogen af Mandstabet udulig til den Tjeneste, hvortil han har ladet sig hyre, kan Skipperen, naar hans Ubuelighed bevises ved Skøn af de 2 bedste Mænd i Skibet, nedsætte hans Hyre efter Omstændighederne indtil det Halve, hvorved iagttages, at Grundene for Mændenes Skøn tilligemed Skipperens Kjendelse nøjagtig indføres i den foran i § 37 nævnte Bog, samt at det Tilførte strax i Mændenes Overværelse oplæses for den Paagjældende og derefter underskrives af dem alle. Vil den, hvem Kjendelsen angaar, ikke underskrive, have Mændene i Bogen at bemærke, at Afgang dertil har været ham given.

Om Fremgangsmaaden ved og Virkningen af Klage over saadan Kjendelse gjælde Reglerne i § 39, saaledes at, hvad sammesteds er bestemt om Følgen af Tilfidsættelse af Forstrifterne i § 37, ogsaa bliver at anvende, naar den i nærværende § 67 paabudne Fremgangsmaade ikke er tilbørlig iagttaget.

§ 68.

Hvad der i Hyre bespares ved Mandstabets Afgang under Rejsen, deles imellem den øvrige Besætning (Skipperen deri ikke indbefattet) efter det Forhold, hvori Enhver tager Hyre. Dog finder saadan Fordeling ikke Sted, forsaavidt Afgang er bevirket ved Rømning.

§ 69.

Ligger et Skib ved Land, skal den Tjeneste, som paa Søn- og Helligdage paalægges Folkene udenfor det Arbejde, der henhører til Skibets sædvanlige Renholdelse, Sejltørring, fornøden Baadtjeneste, Kostens Tilberedning og de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger, hver Gang godtgøres de Vedkommende med et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Dags Hyre for hver 2 Timers Arbejde.

§ 70.

I de foran omtalte Tilfælde af Hjemrejse eller Hjemsendelse skal Skipperen have Valget mellem Forhyringsstedet og et Sted, hvor den Hjemrejsende eller Hjemsendte efter den af ham indgaaede Forhyringskontrakt kunde afmonstres.

Kap. 5. Almindelige Bestemmelser.

§ 71.

Reglerne for Mandstabets Forplejning fastsættes ved et af Landskhøvdingen udstedt Reglement.

Ligeledes fastsættes af Landskhøvdingen, hvilke Medicamenter, saavel Arter som Mængder, der skal findes ombord.

Nr. 13. Lov af 22de Marts vedrørende Søfarten.

Nr. 13.

22.
marz.

72. gr.

Lög þessi prentuð og reglugjörðin um viðurværi skipshafnar skulu vera á hverju íslensku skipi til leiðbeiningar og eptirbreytni fyrir alla þá, er hlut eiga að máli.

Ef skipstjóri sýnir af sjer vanrækt í þessum greinum, sætir hann sektum, 10 til 100 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. marz 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 72.

Nr. 13.
22de
Marts

Af nærværende Lov samt af det gjældende Reglement for Mandstabs Forplejning skal et Afstryk forefindes i ethvert i Island hjemmehørende Skib til Efterretning og Vejledning for alle Vedkommende.

Viser Skipperen Forsømmelse i denne Henseende, anses han med en Bøde af fra 10 til 100 Kr.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Marts 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lög

um

löggiltar reglugjörðir sýslunefnda.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Þá er sýslunefnd vill fá löggilta reglugjörð um eyðing refa, eður um önnur þau málefni, er sýslunefndir eiga að setja reglugjörðir um, samkvæmt 39. gr. 2. tölul. í tilsk. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, skal hún senda frumvarp sitt amtsráðinu til samþykktar og löggildingar. Fallist amtsráðið á frumvarpið, þá staðfestir það reglugjörðina og fyrirskipar, hvenær hún skuli í gildi ganga, og er hún upp frá því skuldbindandi sem lög. Forseti amtsráðsins hlutast til um, að reglugjörðin sje prentuð í Stjórnartíðindunum, deildinni B.

2. gr.

Í reglugjörð er heimilt að ákveða sektir fyrir brot gegn löggilttri reglugjörð frá 1 kr. til 200 kr., og má til taka, að uppljóstartmaður eða uppljóstarmenn hljóta skuli allt að helmingi sektarfjárins. Sektirnar renna að öðru leyti í sveitarsjóð, þar er brotið er framið.

3. gr.

Kostnað við eyðing refa skal greiða úr sveitarsjóði.

4. gr.

Með afbrot gegn löggiltum reglugjörðum sýslunefnda, skal farið sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 22. marz 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 14.
22de
Marts.**Sysselforstanderskabers autoriserede Regulativer.**

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar et Sysselforstanderskab vil erholde Autorisation paa et Regulativ om Udryddelse af Ræve eller om andre Anliggender, som det, i Genhold til Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse af 4de Mai 1872 § 39 Nr. 2 har at fastsætte Regulativer for, bør det indsende sit Forslag desangaaende til Amtsrådet til Godkjendelse og Autorisation. Saaframt Amtsrådet tiltræder Forslaget, stadfæster det Regulativet samt bestemmer Tiden for dets Strafftræden, fra hvilken Tid det da har Lovskraft. Amtsrådets Formand foranstalter Regulativet trykt i Regjeringstidendens Afdeling B.

§ 2.

For Overtrædelse af et autoriseret Regulativ kan der i samme bestemmes Bøder fra 1 til 200 Kr. og fastsættes, at indtil Halvdelen af Bøderne tillægges Angiveren eller Angiverne. Forøvrigt tilfalde Bøderne den Kommunes Kasse, hvor Overtrædelsen er begaaet.

§ 3.

Omkostninger ved Udryddelsen af Ræve udredes af Kommunekassen.

§ 4.

Sager i Anledning af Overtrædelser af Sysselforstanderskabernes autoriserede Regulativer behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Marts 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 15.
22.
marz.

Viðaukalög

við

tilsk. um veiði á Íslandi 20. júní 1849.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá, sem drepur æðarfugl af ásettu ráði, skal auk sekta þeirra, er getur um í 11. gr. tilsk. um veiði á Íslandi 20. júní 1849, gjalda í sekt fyrir hvern fugl 10—100 kr.; sje brotið ítrekað, tvöfaldast sektin.

2. gr.

Engir, hvorki varpeigendur nje aðrir, mega selja nje kaupa æðaregg. Brjóti nokkur móti þessu, skal hann gjalda 10—100 kr. sekt; sje brotið ítrekað, tvöfaldast sektin.

3. gr.

Enginn má kaupa eða selja, hirða eða hagnýta nokkurstaðar á Íslandi dauða æðarfugla eða hluti af þeim. Brjóti nokkur hjer á móti, skal hann gjalda 10—100 kr. sekt.

4. gr.

Sektir þær, sem ákveðnar eru í 1., 2. og 3. gr. renna að $\frac{1}{3}$ hluta í sveitar- eða bæjarsjóð, þar sem brotið er framið, en $\frac{2}{3}$ til uppljóstarmanns.

5. gr.

Mál þau, er rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal farið með sem opinber lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 22. marz 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

indeholdende

Nr. 15.
22de
Marts.

Tillæg til Anordning om Jagten i Fjeland af 20de Juni 1849.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der forsætlig dræber en Ederfugl, skal, foruden de i § 11 i Anordning om Jagten i Fjeland af 20de Juni 1849 omhandlede Bøder, for hver Ederfugl erlægge en Bøde af 10—100 Kr., der i Gjentagelsestilfælde fordobles.

§ 2.

Ingen, være sig Barpeejere eller Andre, maa sælge eller købe Ederfugleæg. Overtrædelser heraf straffes med Bøder fra 10 til 100 Kr., der i Gjentagelsestilfælde fordobles.

§ 3.

Ingen maa nogelseds i Fjeland købe eller sælge, tage til sig eller benytte døde Ederfugle eller Dele deraf. Overtrædelser heraf straffes med Bøder fra 10 til 100 Kr.

§ 4.

De i §§ 1, 2 og 3 omhandlede Bøder tilfalde med en Trediedel den Kommunes Kasse, hvor Overtrædelserne er begaaet, medens to Trediedele tilfalde Angiveren.

§ 5.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Endvidere alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Marts 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 16.
22.
marz.

Lög

um

breyting á nokkrum prestaköllum í Dala og Barðastrandar prófastsdæmum.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Saurbæjarþingaprestakall skal vera Staðarhóls- og Hvolssóknir í Dala-prófastsdæmi og Garpsdalssókn í Barðastrandar-prófastsdæmi. Hver hinna þriggja kirkna brauðsins skulu vera þriðjungakirkjur.

Þegar sameining þessi er komin á, fellur burt það 300 kr. tillag úr landssjóði, sem Garpsdalsprestakalli er ákveðið með lögum 4. nóv. 1881.

2. gr.

Skarðsþingaprestakall skal vera Skarðs- og Dagverðarnessóknir. Skarðs- og Dagverðarnesskirkjur skulu vera helmingakirkjur.

3. gr.

Hvammsprestakall skal vera Hvamms- og Staðarfellssóknir. Hvamms- og Staðarfellskirkjur skulu vera helmingakirkjur. Brauð þetta heldur kirkjujörðum þeim og prestsmötum, sem því tilheyrðu fyr meir.

4. gr.

Hjarðarholtsbrauð skal vera Hjarðarholtssókn.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 22. marz 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 16.
22de
Marts.

Omordning af nogle Præstefald i Dala og Bardastrands Provstier.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Saurbøjarthing Præstefald skal indbefatte Stadarhøll og Hvol Sogne i Dala Provsti og Garpsdalur Sogn i Bardastrands Provsti. Præstefaldets tre Kirker skulle være ligestillede med Hensyn til Gudstjenesten.

Naar denne Omordning er gennemført, bortfalder det Garpsdalur Præstefald ved Lov af 4de Novbr. 1881 tilstaaede Tilskud af 300 Kr. af Landskassen.

§ 2.

Skardsting Præstefald skal indbefatte Skard og Dagverbarnes Sogne. Skard og Dagverbarnes Kirker skulle være ligestillede med Hensyn til Gudstjenesten.

§ 3.

Hvammur Præstefald skal indbefatte Hvammur og Stadarfell Sogne. Hvammur og Stadarfell Kirker skulle være ligestillede med Hensyn til Gudstjenesten. Præstefaldet beholder de det forhen tilhørende Kirkejorder og Præstefalærer.

§ 4.

Hjardarholt Præstefald bestaar af Hjardarholt Sogn.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Marts 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 17.
22.
marz.

Lög

um

breyting á 1. gr. í lögum um skipum prestakalla 27. febr. 1880.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Klippstaðar prestakall, sem áður var, Klippstaðar- og Húsavíkursóknir, skal hjer eptir vera sjerstakt prestakall. Brauði þessu leggjast 200 kr. úr landssjóði.

Þessi breyting á prestakallalögunum kemur eigi til framkvæmdar fyr en við næstu prestaskipti í Dvergasteins og Desjarmýrar prestaköllum, eða þegar prestarnir í þessum prestaköllum samþykkja breytinguna, án nokkurs tilkalls til uppbótar úr landssjóði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. marz 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 17.
22de
Marts.

Forandring i § 1 i Lov af 27de Februar 1880 om Omordning af Præstefald.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Renders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det forhenværende Klippstadur Præstefald, bestaaende af Klippstadur og Husavik Sogne, skal herefter være et selvstændigt Præstefald og erholde et Tilskud af 200 Kr. af Landskassen.

Denne Forandring i Loven om Omordning af Præstefald kommer først til Udførelse ved næste Balancc i Dvergaskinn og Desjarmyri Præstefald, eller naar Sognepræsterne i bemeldte Præstefald give deres Samtykke til Forandringen, uden at gjøre noget Krav paa Godtgjørelse af Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Marts 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 18.
22.
maí.

Lög

um

hundaskatt og fleira.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Öjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver heimilisráðandi skal á hreppaskilapingi því, er hann á sókn að, vor hvert telja fram fyrir hreppstjóra eða bæjarfógeta alla heimilishunda sína, er eldri eru en fjöggra mánaða í fardögum og skal það framtal rita í sveitarbókina. En á hausthreppaskilum skal telja frá þá hunda, sem farizt hafa um sumarið.

2. gr.

Ef einhver vanrækir að telja fram hunda, eða telur þá rangt fram, eða framtal hans þykir tortryggilegt, gilda um það sömu ákvæði, sem um framtal á tíundbæru lausafje eptir 5., 6. og 7. gr. í lögum 12. júlí 1878 um lausafjártíund.

3. gr.

Hreppstjóri skal senda sýslumanni skýrslu um framtal hunda jafnframt öðrum framtalsskýrslum.

4. gr.

Hver sá heimilisráðandi, er býr á meiru en einu hundraði úr jörðu utan kaupstaða, skal greiða af hverjum heimilishundi sínum, sem eldri er en fjöggra mánaða, 2 kr. ár hvert, en aðrir gjaldi 10 kr. Hver heimilisráðandi ábyrgist greiðslu skattsins af þeim hundum, sem hann hefur framtalið, en rjett hefur hann til, að fá skattinn borgaðan hjá lausamönnum, húsmönnum eða öðrum mönnum í sjálfstæðri stöðu af þeim hundum, sem þeir eiga á heimili hans. Sýslumenn og bæjarfógetar skulu innheimta skattinn á manntalsþingum ár hvert, í fyrsta skipti á manntalsþingum 1891. Í kaupstöðum rennur skatturinn í bæjarsjóð, en annarstaðar í sveitarsjóð, þó svo, að sýslumaður tekur af skattinum sýslusjóðsgjald hreppanna, að því leyti, sem hann til hrekkur, en verði afgangur, skilar sýslumaður oddvitunum honum í peningum.

Lov

om

Hundeskatt m. v.

Nr. 18.
22de
Maj.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Husfader har aarlig paa det Foraars-Nepsthing, hvortil han horer, for Nepsthyrereren eller Byfogden at angive, hvor mange Hunde, som ved Fardagstid havde fyldt 4 Maaneder, der findes i hans Hjem, hvilken Angivelse indføres i Kommunens Protokol. Men paa Efteraars-Nepstthinget fradrages de Hunde, der i Sommerens Løb ere omkomne.

§ 2.

Naar Nogen undlader at angive sine Hunde, eller hans Angivelse findes urigtig eller mistænkelig, gjælde herom de samme Bestemmelser som om Angivelse af tiendepligtigt Løsegods ifølge Lov om Løsegodstiende af 12te Juli 1878 §§ 5—7.

§ 3.

Nepsthyrereren har til Sysselmannden at indsende Beretning om Angivelse af Hunde samtidig med Tiendefortegnelserne.

§ 4.

Enhver Husfader, som har til Brug mere end et Hundrede i en Jord udenfor Kjøbstæderne, bør for hver Hund, der findes i hans Hjem, og som har fyldt 4 Maaneder, betale 2 Kr. aarlig. Andre have at betale 10 Kr. Enhver Husfader er ansvarlig for Skattens Erlæggelse af de Hunde, han har angivet, men han har Ret til at erholde Skatten af de Hunde i hans Hjem, som tilhøre Løsemænd, Husmænd eller andre Personer i selvstændig Stilling, betalt hos disse.

Sysselmænd og Byfogder have at indkræve Skatten paa hvert Aars Mandtalsthing, første Gang paa Mandtalsthing i 1891. I Kjøbstæderne tilfalder Skatten Kæmmerkassen, andettsteds Kommunekassen, dog saaledes, at Sysselmannden affholder Neppersnes Bidrag til Sysselskassen af Skattebeløbet, forsaavidt dette strækker til, men saafremt der bliver et Overskud tilovers, overgiver Sysselmannden dette i Kontanter til Nepstforstanderskabernes Formand.

Nr. 18.

5. gr.

22.
maí.

Skyldur er hver sá, sem lætur slátra skepnu, er sullir finnast í, að grafa þegar í stað slátur það, sem sullmengað er, að meðtöldum hausum af höfuðsóttarkindum, svo djúpt í jörð niður, að hundar geti eigi náð því, eða að brenna það. Brot gegn ákvæði þessu varðar allt að 10 kr. sekt, og fær sá annan helming sektarinnar, er uppljóstar, en bæjar- eða sveitarsjóður hinn.

6. gr.

Heimilt er sýslunefnd og bæjarstjórn með samráði við hlutaðeigandi hjeraðslækni að semja reglur um lækning á hundum af bandormum, meðferð á sullum úr sauðfje, og gjöra aðrar ráðstafanir, sem henni þurfa þykir, til varnar gegn sullaveikinni, og liggja við sektir frá 1 kr. til 10 kr., ef út af þeim ráðstöfunum er brugðið. Af sýslusjóði og bæjarsjóði má taka fje til framkvæmdar slíkum ráðstöfunum.

7. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á móti lögum þessum, skal fara sem almenn lögreglumál.

8. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numin tilskipun um hundahald á Íslandi 25. júní 1869.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaljuborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Nr. 18.

22de
Maj.

Enhver, der lader slagte et Husdyr, hvori der findes Blæreorm, skal øjeblikkelig enten nedgrave det befængte Slagteaffald, derunder indbefattet drejesyge Faars Hoveder, saa dybt i Jorden, at Hundene ikke kunne naa det, eller opbrænde det. Overtrædelser af denne Bestemmelse blive at anse med Bøder indtil 10 Kr., hvoraf den ene Halvdel tilfalder Angiveren, den anden vedkommende Kæmner- eller Kommunkasse.

§ 6.

Sysselforstanderskaber og Kommunalbestyrelser have Ret til efter Samraad med vedkommende Distriktslæge at fastsætte Regler om Helbredelse af Hunde for Bændelorm og om Fremgangsmaaden med Hensyn til Blæreorm af Faar, samt at træffe andre Foranstaltninger til Værn imod Ekinokofhygdommen, som de maatte finde fornødne. Overtrædelser af de i saa Henseende trufne Bestemmelser straffes med Bøder fra 1 til 10 Kroner. Udgifter til Sværtsættelsen af de paagjældende Foranstaltninger kunne afholdes af vedkommende Sysselskasse eller Kæmnerkasse.

§ 7.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov blive at behandle som offentlige Politisager.

§ 8.

Ved nærværende Lov ophæves Forordning om Hundehold i Island af 25. Juni 1869.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 19.
22.
maí.

Lög

um

stofnun stýrimannaskóla á Íslandi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í Reykjavík skal stofna stýrimannaskóla, til þess að gefa mönnum kost á kennslu í siglingafræði og til þess að búa lærisveina skólans undir íslensk stýrimannspróf, hið minna og hið meira. Við skóla þennan setur stjórnarráð Íslands fastan kennara með 1500 kr. launum á ári. Til húsnæðis fyrir skólann með eldivið og ljósi veitast 300 kr. Til tímakennslu við skólann veitast allt að 600 kr.

Stíptsyfirvöldin skulu hafa umsjón yfir kennslunni, og skipa fyrir það, sem með þarf, um tilhögun á henni, niðurskipun kennslu-stunda, inntöku lærisveina í skólann o. fl. Kennsluna skal veita lærisveinum ókeypis.

Skólanum skal á kostnað landssjóðs fengin áhöld þau, er þörf er á við kennsluna.

2. gr.

Til hins íslenska minna stýrimannsprófs útheimtist:

1. kunnátta í fræðinni um almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, notkun logarithma, í grundvallaratriðum flatamálsfræðinnar, og útreikningi hins rjettthyrnda þríhyrnings eptir þríhyrningafræðinni;
2. þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, línun á yfirborði hans, breidd og lengd;
3. þekking á tilhöguninni á áttavitanum og notkun hans, á misvísun, inklination og deviation og hvernig hún verður fundin, á tilhögun og notkun skiphraðamælising og grunnsökkunnar;
4. skyn á sjávaruppráttum yfir höfuð;
5. þekking á dagbókarhaldi og leiðarreikningi eptir töflum þeim, sem til þess eru gjörðar, að kunna að marka stað skips á upprættinum, bæði eptir breidd og lengd, og með því að taka mið á landi; þekking á straumi, og á því, hvað skip hefur borið af leið, og að kunna að ákveða stefnu til og vegalengd til tiltekins staðar;
6. þekking á himinhvolfinu og hinni daglegu hreifingu, á mælistigakerfi himinhvolfsins, á því, að ákveða afstöðu himintungla, á sólinni og hreifingu hennar sjálfrar;
7. þekking á áttungs- eða sjöttungsmæli, og að kunna að prófa og leiðrjetta stöðu speglanna; að kunna að mæla hæð himintungls og horn milli hluta á jörðunni;

Lov

om

Oprettelse af en Navigations-skole i Island.

Nr. 19.
22de
Maj.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der oprettes i Reykjavik en Navigations-skole, hvis Formaal er at tilbyde Under-
visning i Navigation og at forberede Eleverne til at underkaste sig den mindre og den mere
fuldstændige islandske Styrmandsexamen. Ved denne Skole ansættes af Ministeriet for
Island en fast Lærer med en aarlig Løn af 1500 Kr. Til Skolelokale tilligemed
Brændsel og Belysning bevilges 300 Kr. Til Timeundervisning ved Skolen bevilges
indtil 600 Kr.

Undervisningen staar under Stiftsøvrighedens Tilsyn, og denne anordner det
Fornødne med Hensyn til Undervisningsplanen, Timefordelingen, Elevernes Antagelse m.
v. Undervisningen meddeles Eleverne uden Betaling.

De til Undervisningen fornødne Apparater anskaffes til Skolen for Landskassens
Regning.

§ 2.

Til den mindre fuldstændige islandske Styrmandsexamen udfordres:

1) Kundskab i Læren om almindelige Brøker, Decimalbrøker, Talsforhold, Brugen
af Logarithmer, de første Begreber af Geometrien, den trigonometriske Opløsning af den
retvinklede Triangel;

2) Kundskab om Jordkloden, dens Form og Størrelse, Linier paa dens Overflade,
Brede og Længde;

3) Kundskab om Kompassets Indretning og Brug, om Misvisning og Inklination,
om Deviationen og hvorledes den findes, om Loggens og Loddets Indretning og Brug;

4) Begreb om Søfort i Almindelighed;

5) Kundskab om Journalføring, at kunne regne Bestik med de dertil indrettede
Tabeller, at kunne udsætte Pladsen i Kortet saavel ved Brede og Længde som ved Ind-
stæring af faste Punkter i Land, om Strøm og Afdrift, at kunne bestemme Kurs og Di-
stance til et givet Sted;

6) Kundskab om Himmelfuglen og den daglige Bevægelse, om Gradenettene paa
Himmelfuglen og Bestemmelse af Himmellegemernes Steder, om Solen og dens Egen-
bevægelse;

7) Kundskab om Oktanten eller Sextanten, samt at kunne undersøge og rette
Spejlenes Stilling, at kunne maale Højden af et Himmellegeme og Vinkler mellem terre-
striske Gjenstande;

Nr. 19. Lov af 22de Maj om Oprettelse af en Navigations-skole i Island.

- Nr. 19. 8. þekking á mælingu og skiptingu tímans;
 22. 9. þekking á leiðrjettingum þeim, sem við eru hafðar við hina mældu hæð sólarinnar;
 maí. 10. að kunna að finna hvenær sólin rennur upp eða gengur undir;
 11. að kunna að finna misvísun með sólmiðun;
 12. að kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólarinnar í hádegisbaug;
 13. að kunna að finna hvenær flóð verður og fjara;
 14. þekking á reglum þeim, er fylgja skal, til að komast hjá ásiglingum.

3. gr.

Til hins meira íslenzka stýrimannsþrófs útheimtist allt það, sem útheimtist til hins minna þrófs, og enn fremur:

1. þekking á veldi og rót, á logarithmum, á reikningi með játandi og neitandi stærðum, á þríhyrningum, er falla saman eða eru eins lagaðir, á mælikvörðum lína og horna, á því, hvernig teikna skal hinar almennustu myndir flatamálsfræðinnar, á mælingu flata og líkama og á stærðum þríhyrningafræðinnar;
2. þekking á himintunglum yfir höfuð;
3. að kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólarinnar fyrir utan hádegisbaug;
4. að kunna að fara með sjó-úr og nota það, að ákveða stöðu þess eptir hæð sólar, eptir tímamerki eða eptir öðru úri, er staða þess er kunn, og að ákveða hinn daglega gang sjó-úrsins;
5. að kunna að ákveða stað skips með staðarlínunum, byggðum á athugun sólar;
6. að kunna að finna lengdina með sjó-úrinu og hæð sólarinnar;
7. að þekkja björgunarverkfærin og notkun þeirra;
8. að kunna að nota hina alþjóðlegu merkjabók og hin alþjóðlegu veðurmerki;
9. að geta samið grein á íslenzku með glöggu orðfæri um tiltekið efni, er snertir sjóferðir, og ritað hana með skýrri rithönd og sæmilegri rjettritun;
10. að hafa lesið kaffa í danski bók, eigi minni en 200 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslenzku, að geta gjört ljettan danskan stýl og geta talað um hversdagsefni á dönsku svo skiljanlegt sje;
11. að hafa lesið kaffa í enski bók, eigi minna en 100 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslenzku;
12. að þekkja hin helztu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.

4. gr.

Prófin eru bæði munnleg og skrifleg. Þau skulu haldin opinberlega af prófnefnd, og skal fyrir þeim standa sá af nefndarmönnum, sem landshöfðingi skipar sem oddvita. Við hið minna stýrimannsþróf eru í henni hinn fasti kennari við skólann og tveir aðrir menn, er landshöfðingi setur til þess í hvert skipti, annan eptir uppástungu stiðtsyrirvaldanna, en hinn eptir uppástungu bæjarstjórnarinnar í Reykjavík. Við hið meira stýrimannsþróf eru í prófnefndinni hinn fasti kennari við skólann og tveir menn aðrir, er stjórnarráð Íslands setur til þess í hvert skipti; til að eiga þátt í að dæma um kunnáttu í atriðum þeim, sem nefnd eru í 4 síðustu tölulíðum 3. greinar, getur þó landshöfðingi sett tvo aðra menn. Kennarinn í hverri grein heldur hið munnlega próf, en verkefnin til skriflega prófsins í stærðafræði og siglingafræði skal stýrimannakennslu-forstjórinn í Kaupmannahöfn búa til og senda landshöfðingja í umslagi, sem innsigli er sett fyrir.

- 8) Kundskab om Tidens Udmaaling og Inddeling;
- 9) Kundskab om de Rettelser, der anvendes paa Solens maalte Højde;
- 10) at kunne finde Klokkeslettet, naar Solen staar op eller gaar ned;
- 11) at kunne finde Misvisningen ved Observation af Solen;
- 12) at kunne finde Bredden ved en Højde af Solen i Meridianen;
- 13) at kunne finde Klokkeslettet, naar Høj- og Lavvande indtræffe;
- 14) Kjendskab til de gjældende Bestemmelser om Forholdsregler for at undgaa Paasejling.

Nr. 19.
22de
Maj.

§ 3.

Til den mere fuldstændige islandste Styrmandsexamen udfordres Alt, hvad der kræves til den mindre fuldstændige, samt endvidere:

- 1) Kjendskab til Potens og Rod, Logarithmer, Regning med positive og negative Tal, Trekantens Kongruents og Ligebannethed, Maalestøkke for Linier og Vinkler, Udførelse af de almindeligste geometriske Konstruktioner, Udmaaling af Flader og Legemer, trigonometriske Størrelser;
- 2) Kundskab om Himmelleger i Almindelighed;
- 3) Bestemmelse af Bredden ved en Højde af Solen udenfor Meridianen;
- 4) Søuhrets Brug og Behandling, Bestemmelse af dets Stand ved en Højde af Solen, ved Tidssignal og ved Hjælp af et andet Uhr, hvis Stand er bestemt, samt Bestemmelse af dets daglige Gang;
- 5) Bestemmelse af Skibets Sted ved Stedlinie-Observation af Solen;
- 6) Bestemmelse af Længden ved Hjælp af Søuhret og en Højde af Solen;
- 7) Kjendskab til Redningsapparaterne og deres Brug;
- 8) Kjendskab til Brugen af den internationale Signalebog samt af de internationale Vejsignaler;
- 9) at kunne affatte en Udarbejdelse i Islandst i et tydeligt Sprog, med en tydelig Haandskrift, og en taalelig Retskrivning efter opgivet Motiv vedrørende Skibsfarten;
- 10) at have gennemgaaet et Stykke paa idetmindste 200 Sider i en dansk Bog og kunne oversætte det mundtligt til Islandst, skrive en let dansk Stil, samt føre en forstaaelig Samtale i det danske Sprog om et Hverdagsemne;
- 11) at have gennemgaaet et Stykke paa idetmindste 100 Sider i en engelsk Bog og kunne oversætte det mundtligt til Islandst;
- 12) Kjendskab til de vigtigste Lovbestemmelser angaaende Skibsføreres Rettigheder og Pligter.

§ 4.

Examinerne ere dels mundtlige, dels skriftlige. De afholdes offentlig af en Examenkommission under Ledelse af den af Kommissionens Medlemmer, som Lands-høvdingen beftikker til Formand. Ved den mindre fuldstændige Styrmandsexamen bestaar Kommissionen af den faste Lærer ved Skolen og 2 andre af Landshøvdingen, efter Forslag, for den enes Vedkomme af Stiftsøvrigheden, for den andens af Byraadet i Reykjavik, hver Gang dertil udnævnte Mænd. Ved den mere fuldstændige Styrmandsexamen bestaar Examenkommissionen af den faste Lærer ved Skolen og 2 andre af Ministeren for Island hver Gang dertil udnævnte Mænd; for at deltage i Bedømmelsen af Examinandernes Kundskaber i de i § 3 under Nr. 9—12 opførte Fag kan der dog af Landshøvdingen beftikkes 2 andre Mænd. Overhøringen ved den mundtlige Prøve foretages af Læreren i hvert enkelt Fag, medens Opgaverne til den skriftlige Prøve i Mathematik og Navigationslære skulle affattes af Navigationsdirektøren i Kjøbenhavn og under forseglet Ruvert tilstilles Landshøvdingen.

Nr. 19. Lov af 22de Maj om Oprettelse af en Navigationskole i Island.

Nr. 19.
22.
maí.

5. gr.

Stjórnarráð Íslands setur ákvarðanir þær, sem með þarf viðvíkjandi tilhögun á prófinu.

Þeim, sem prófið hefur tekið, skal veitt skýrteini um það, og skal þar telja þær kennslugreinir, sem hann hefur verið reyndur í, og tilgreina í tölum einkunn þá, sem gefin er, og jafnframt bæði hina lægstu tölu, er útheimtist til að standast prófið, og hina hæstu tölu, sem unnt er að ná við það, og skulu allir nefndarmennirnir undirskrifa skýrteinið.

Nöfn þeirra, sem undir próf ganga, skal rita í bók, sem til þess er löguð, og sem stiptysfirvöldin geyma; skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingarstað fæðingar-degi og -ári, svo og frá einkunn þeirri, sem gefin var við prófið.

6. gr.

Rjett til þess að ganga undir hin íslenzku stýrimannspróf eptir reglum þeim, sem settar eru að framan, eiga ekki að eins lærisveinar stýrimannaskólans, heldur og hver sá, sem 3 mánuðum áður en prófið er haldið, sendir til stiptysfirvaldanna beiðni um að mega ganga undir próf, og skal henni fylgja vottorð um kunnáttu hans frá þeim manni eða þeim mönnum, sem hafa kennt honum siglingarfræði. Enginn getur gengið undir hið minna próf, nema hann hafi verið háseti á þiljuskipi í 4 mánuði að minnsta kosti. Undir hið meira próf getur enginn gengið nema hann hafi verið háseti eða yfirmaður á þiljuskipi eigi skemur en 15 mánuði og að minusta kosti þriðjunginn af þeim tíma verið í förum milli landa; svo verður hann og að sanna, að sjón hans sje svo fullkomin, sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.

7. gr.

Hver, sem staðizt hefur hið meira íslenzka stýrimannspróf og eptir það verið í förum í 8 mánuði, hefur rjett til að mega vera stýrimaður á seglskipum, sem eru í förum á milli landa, og sje hann búinn sem stýrimaður að vera í förum 2 ár, og á þeim tíma fara að minnsta kosti tvisvar milli landa, þá hefur hann rjett til að mega vera skipstjóri á seglskipi, er fer milli landa.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaljuborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 5.

Nr. 19.
22de
Maj.

De fornødne Bestemmelser om Examen's Afholdelse fastsættes af Ministeriet for Island.

For bestaaet Examen erholder Examinanden et Bevis, som underskrives af alle Kommissionens Medlemmer og som skal indeholde de Punkter, der har været Gjenstand for Prøven, den afgivne Karakters Talværdi, samt det laveste og højeste Karaktertal, der gives for bestaaet Examen.

Examinanderne's Navne indføres i en dertil indrettet Protokol, som opbevares af Stiftsøvrigheden, og som indeholder for hver især af Examinanderne: hans fulde Navn, Fødested, Fødsels-dag og aar og den ved Examen givne Karakter.

§ 6.

Afgang til at underkaste sig de islandste Styrmandsexaminer efter de ovenfor fastsatte Regler staar aaben ikke blot for Navigationskolens Elever, men ogsaa for enhver Anden, der 3 Maaneder forinden Examen's Afholdelse til Stiftsøvrigheden indsender Begjæring om at stedes til Examen, ledsaget af Vidnesbyrd om hans Kundskaber fra den eller dem, der have undervist ham i Navigationslæren. Ingen kan indstille sig til den mindre fuldstændige Styrmandsexamen uden at have faret tilsøs som Matros paa et Dæksfartøj i mindst 4 Maaneder. Til den mere fuldstændige Styrmandsexamen kan Ingen antages, medmindre han har faret tilsøs som Matros eller Befalingsmand i mindst 15 Maaneder, hvoraf mindst Tredjedelen i Udenlandsfart, samt præsterer Bevis for, at hans Syn har den for Styr mænd nødvendige Fjelsfrihed.

§ 7.

Enhver, der efterat have bestaaet den mere fuldstændige islandste Styrmandsexamen, har faret tilsøs i 8 Maaneder, er berettiget til at være Styrmand paa et Sejlskib, der farer mellem Island og andre Lande, og naar han som Styrmand har været tilsøs i 2 Aar og i den Tid idetmindste gjort to Farter mellem Island og andre Lande, er han berettiget til at føre Sejlskib i saadan Fart

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 20.
22.
maí.

Lög

um

innheimtu og meðferð á kirknafje

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Rjett er, að fjárhaldsmaður kirkju feli hlutaðeigandi sóknarefnd, vilji hún það að sjer taka, að heimta inn tekjur kirkju og koma þeim í peninga, gegn innheimtulaunum, 10 af hundraði.

Hin sömu innheimtulaun getur söfnuður, sem tekið hefur að sjer umsjón og fjárhald kirkju, veitt sóknarnefndinni.

2. gr.

Gjöld til kirkju skal greiða í peningum eptir meðalverði allra meðalverða í verðlagsskrá, sem gildir í hverri kirkjusókn á gjalddaga. Ef gjaldanda brestur peninga, má hann greiða gjaldið í innskrift hjá kaupmanni þeim, er innheimtumaður tekur gildan, eða þessum aukum: sauðfjenaði, hvíttri ull, smjöri, fiski eða dún, eptir því verði, sem sett er á aura þessa í verðlagsskránni. Eindagi á kirkjugjöldum er 31. desbr.

3. gr.

Frá næsta nýjári eptir að lög þessi öðlast gildi og koma til framkvæmdar, skal reikningsár kirkna vera frá 1. janúar til 31. desember. Skal semja reikninga kirkna sem fyrst eptir nýjar. Skal hlutaðeigandi prestur, eða, ef hann er fjehirðir kirkjunnar, hlutaðeigandi safnaðarfulltrúi fyrst rannsaka reikninginn og bera hann saman við hrepps- og kirkjubækur. Fyrir rannsókn þessa má greiða 2 kr. af tekjum kirkjunnar. Fyrir lok málmánaðar skulu kirkjureikningar með fullnægjandi fylgiskjölum vera komnir til hlutaðeigandi prófasts, er rannsakar þá og leggur fram á hjeradsfundi. Nú álfur bæði hjeradsprófastur og hjeradsfundur reikning kirkju rjettan, er það þá fullnaðar-úrskurður, en greini prófast og hjeradsfund á, leggur biskup á fullnaðar-úrskurð.

Nr. 20. Lög 22. maí um innheimtu og meðferð á kirknafje.

Lov

om

Nr. 20.
22de
Maj.

Indkrævning og Forvaltning af Kirkers Indtægter.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

En Kirkeværge har Ret til at overdrage vedkommende Sogneudvalg, saafremt dette er villigt dertil, at indkræve Kirkens Indtægter og omsætte dem i Penge imod 10 pCt. for Inkassationen.

En Menighed, der har overtaget Tilsyn med og Bærgemaal for en Kirke, kan tilstaa Sogneudvalget det samme Bederlag for Inkassationen.

§ 2.

Afgifter til Kirker skulle erlægges i Penge efter den for hvert Kirkesogn paa Jor aldsdagen gjældende Kapitelstartis Middelpriis. I Mangel af Penge kan Afgiften erlægges med Indskrift hos en Kjøbmand, der af Inkassator antages for gyldig, eller med følgende Naturalier: Faar, hvid Uld, Smør, Fisk eller Edderdun efter den i Kapitelstarten paa hver enkelt af disse Varesorter fastsatte Priis. Forsalbsdagen for Afgifter til Kirken er hvert Aars 31te Decbr.

§ 3.

Naar nærværende Lov er traadt i Kraft og kommet til Udførelse, skal Kirkerne Regnskabsaar fra næste Nytaar at regne være Kalenderaaret. Kirkerne Regnskaber skulle affattes saa snart som muligt efter Nytaar.

Vedkommende Sognepræst, eller, saafremt han er Kirkens Bærg, vedkommende Menigheds-Repræsentant har først at gennemgaa Regnskabet og konferere det med Reps- og Kirkeprotokollerne, for hvilken Undersøgelse af Regnskabet der kan betales 2 Kr. af Kirkens Indtægter. Inden Slutningen af Majmaaned skulle Kirkeegniskaberne med de fornødne Bilag være komne vedkommende Herredsprovst ihænde, der gennemgaa dem og derefter fremlægger dem paa Herredsmødet. Finder Herredsprovsten og Herredsmødet Regnskabet rigtigt, gjælder en saadan Godkjendelse som endelig Decision, medens Regnskabet i Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Provsten og Herredsmødet endelig decideres af Biskoppen.

Nr. 20.
22.
maí.

4. gr.

Stofna skal almennan kirkjusjóð og skal hver kirkja hafa sína viðskipta-bók við sjóðinn. Stiptsyfirvöld Íslands hafa umsjón yfir kirkjusjóði þessum og ábyrgð á honum. Fje kirkjusjóðs skal ávaxta eftir sömu reglum og landssjóðsfje. Forgangsrjett til lána úr sjóði þessum eiga kirkjur.

Auglýsa skal reikninga sjóðs þessa í Stjórnartíð., deildinni B, ár hvert.

5. gr.

Allt það fje, sem kirkjur eiga afgangs útgjöldum, skal láta á vöxtu í hinum almenna kirkjusjóði og vextirnir árlega leggjast við höfuðstólinn. Heimilt er þó reikningshaldara, að halda eftir vaxtalaust 100 kr. af tekjum kirkju. Rjett er og að kirkjur greiði vexti af fje því, sem þær hafa að láni.

Þó falla niður þeir vextir, sem eigi geta greiðzt með helmingi þess, er hver kirkja hefur afgangs árlegum útgjöldum sínum.

Af sjóðum þeim, sem kirkjur eiga, þá er lög þessi öðlast gildi, skal sá, er sjóðinn hefur undir höndum, greiða í hinn almenna kirkjusjóð $\frac{1}{15}$ á ári, unz sjóðurinn er allur greiddur af hendi, enda þurfi hans eigi kirkjunni til aðgjörðar eða endurbyggingar á því tímabili. Sje kirkja afhent skal greiða sjóðinn allan af hendi.

6. gr.

Þá er fjárhaldsmaður, er haft hefur kirkju til umsjónar og ábyrgðar og lánað henni fje, sleppir fjárhaldinu eða deyr, skal hann eða erfingjar hans eiga heimting á, að fá skuld þá borgaða af fje því, sem kirkjan hefur afgangs nauðsynlegum ársútgjöldum.

7. gr.

Ákvæði laga þessara ná eigi til bændakirkna, nema hlutaðeigandi kirkjuráðendur veiti til þess samþykki sitt.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 4.

Nr. 20.
22de
Maj.

Der skal oprettes et almindeligt Kirkefond, med hvilket enhver Kirke skal have sin Kontrabog. Islands Stiftsøvrighed fører Tilsyn med og er ansvarlig for Fondet, hvis Kapital skal forrentes efter de samme Regler som Landskassens Midler, og af hvilket Kirker ere fortrinsberettigede til at erholde Laan.

Fondets Regnskaber blive at offentliggjøre aarlig i Regjeringstidendens Afdeling B.

§ 5.

Kirkernes samtlige beholdne Midler skulle indsættes til Forrentning i det almindelige Kirkefond, og de aarlige Renter lægges til Kapitalen. Regnskabsføreren har dog Ret til at tilbageholde 100 Kr. af vedkommende Kirkes Indtægter uden deraf at svare Rente. Egeledes skulle Kirkerne betale Renter af, hvad de have tillaans.

Dog bortfalde de Renter, som ikke kunne betales med Halvdelen af Kirkens aarlige beholdne Indtægter.

De Kirkerne ved nærværende Lovs Strafttræden tilhørende Portioner skulle, saafremt vedkommende Kirke ikke behøver Portionen til Reparation eller Gjenopførelse, af vedkommende Indehavere indbetales i det almindelige Kirkefond med en Femtendedel aarlig, indtil hele Kirkeportionen er indbetalt. Naar en Kirke afleveres, skal hele Portionen udbetales.

§ 6.

Naar en Kirkerærg, der har havt Værgemaal og Ansvar for en Kirke og ydet den Laan, opgiver Værgemaal eller dør, skal han eller hans Arvinger have Krav paa at faa sit Tilgodehavende betalt af Kirkens Indtægter, efter Fradrag af de nødvendige aarlige Udgifter.

§ 7.

Nærværende Lovs Bestemmelser omfatte ikke Proprietærkirker, medmindre vedkommende Kirkeejer giver sit Samtykke dertil.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 21.
22.
maí.

Viðaukalög

við

lög nr. 5, 27. febr. 1880, um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda og hjeradsnefnda.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ef meiri hluti þeirra sóknarmanna, er safnaðarfund sækja og atkvæðisrjett hafa á safnaðarfund, samþykkir að taka upp og hafa hljóðfæri við tíðagjörð í kirkju sinni, þá ber eiganda eða umráðamanni kirkjunnar að annast um, að hljóðfæri sje keypt fyrir kirkjunnar fje, svo framarlega, sem fje er fyrir hendi, sem kirkjan getur án verið, og hjeradsfundur samþykkir. Hljóðfærið telst síðan með áhöldum kirkjunnar. En hvort sem hljóðfæri er keypt fyrir fje kirkju eða eigi, skal söfnuðurinn kosta hljóðfærasláttinn og halda söng uppi á sinn kostnað, nema eigandi eða forráðamaður kirkju gefi samþykki sitt til, að greiða megi kostnaðinn að nokkru eða öllu af kirkjunnar fje, og hjeradsfundur síðan samþykki, að svo skuli vera.

2. gr.

Ef söfnuðurinn kostar kirkjusönginn að nokkru eða öllu, þá skal sóknarnefndin, með umráði prestsins, jafna niður á sóknarmenn alla, þá er eigi eru skylduómagar eða sveitarómagar, kostnaðinum af söngkennslunni og hljóðfæraslættinum, eður og söngnum, ef hljóðfæri er eigi haft, og skal það vera aðalreglan, að helmingur kostnaðarins komi jafnt á hvern tilskyldan mann, en annar helmingurinn fari eptir efnun manna og ástæðum.

3. gr.

Sóknarnefndir innheimta gjaldið, og skal hver húsráðandi inna það af hendi fyrir sig og skyldulið sitt. Gjaldldagi er 31. des. Taka má gjald þetta lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

indeholdende

Nr. 21.
22de
Maj.

Tillæg til Lov Nr. 5 af 27de Februar 1880 om Bestyrelsen af Menighedsanliggender og om Oprettelsen af Menighedsudvalg for Kirkesogne og Herreder.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Derfor Flertallet af de paa et Menighedsmøde mødte stemmeberettigede Menighedsmedlemmer vedtager at indføre et Musikinstrument til Brug ved Gudstjenesten i vedkommende Kirke, hvor Kirkens Gjer eller Børge foranstalte et saadant indkjøb for Kirkens Midler, saafremt der er Midler forhaanden, som Kirken kan undvære og Herredsmødet bifalder foranstaltningen. Instrumentet opføres derefter blandt Kirkens Inventarier. Men hvad enten et Instrument er kjøbt for Kirkens Midler eller ikke, skal Spillet samt Kirkesangen bekostes af Menigheden, medmindre Kirkens Gjer eller Børge samtykker i, at Omkostningerne herved helt eller delvis udredes af Kirkens Midler, og Herredsmødet derefter giver sit Samtykke hertil.

§ 2.

Saafremt Kirkesangen helt eller delvis bekostes af Menigheden, har Sogneudvalget efter Samraad med Præsten at paaligne alle Sognebeboere, der ikke erholde deres Underhold af Paarørende eller Fattigvæsenet, Omkostningerne ved Sangundervisningen og Spillet eller Sangen, ifald Instrument ikke benyttes, under Jagttagelse af den Hovedregel, at den ene Halvdel af Omkostningerne fordeles lige paa alle de Afgiftspligtige, medens den anden Halvdel paalignes efter Formue og Vejlighed.

§ 3.

Sogneudvalget indkræver Afgiften, der af enhver Husfader erlægges for hans Husstand. Forsaldsdagen er den 31te Decbr. For Afgiften kan Udpantning finde Sted overensstemmende med Lov af 16de Decbr. 1885.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vort kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 22.
22.
maí.

Lög

um

viðauka og breyting á þingsköpum alþingis.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þingmaður sá, er fyrir aldurs sakir skipar forsæti, hvort heldur í sameinuðu þingi eða í þingdeildunum, hefur á meðan allan sama rjett og skyldur sem forseti; hann tekur því eigi þátt í atkvæðagreiðslu.

2. gr.

Þá er $\frac{1}{3}$ þingmanna í sameinuðu þingi eða þingdeildarmanna í annari hvorri deildinni óskar þess, skal hlutfallskosningar-aðferð við hafa við nefndarkosningar. Aðferðin skal vera þessi:

Tölu atkvæðaseðlanna skal deilt með tölu nefndarmanna; töluna, sem þá kemur út, að broti frá töldu, skal leggja til grundvallar fyrir kosningunni (hlutfallstala).

Seðlunum skal vandlega blandað í hylki, og dregur forseti einn og einn upp í einu og les upp það nafn, er efst stendur á seðli hverjum, en skrifararnir skrá það. Þá seðla, sem sama nafn stendur efst á, skal saman leggja í bunka, og þegar er sama nafn hefur svo opt upp lesið verið, að það nær hlutfallstölunni, skal hlje gjöra á upplestrinum. Forseti og skrifarar bera seðlana saman við það, sem ritarar hafa bókað, og gæta þess, að það sje rjett. Lýsir forseti þann svo rjett kjörinn, sem hlutfallstölunni hefur náð Síðan er haldið áfram upplestri á þeim seðlum, sem eptir eru, en þó svo, að standi nafn þingmanns, sem þegar er kosinn, efst á seðli, skal stryka það út og lesa upp hið næsta nafn á eptir á þeim seðli, og skal að öllu með fara, sem áður er sagt, og svo koll af kolli, unz allir seðlarnir eru upp lesnir eða allir nefndarmenn kosnir.

Lov

Nr. 22.
22de
Maj.

om

Tillæg til og Forandring i Althingets Forretningsorden.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Altersformanden, være sig i det forenede Althing eller i en af Thingets Afdelinger, har, saalænge han fungerer, alle de samme Rettigheder og Pligter som Formanden og deltager saaledes ikke i Afstemningen.

§ 2.

Paa Forlangende af en Trediedel af Medlemmerne i forenet Althing eller i en af Thingets Afdelinger skal Forholdstalsvalgmaaden anvendes ved Valg af Udvalg; Fremgangsmaaden er følgende:

De afgivne Stemmesedlers Antal deles med Antallet af de Medlemmer, som skulle vælges til Udvalget, og det derved fremkomne Tal, med Bortkastelse af Broken, lægges til Grund for Valget (Forholdstal).

Efterat Stemmesedlerne ere omhyggelig blandede i en Urne, fremtager Formanden dem en efter en og oplæser det første paa enhver af dem anførte Navn, hvilket nedskrives af Sekretærerne. De Sedler, paa hvilke det samme Navn er anført øverst, lægges sammen, og saasnart et Navn er forekommet saa ofte, at de derpaa faldne Stemmer have naaet det udfundne Forholdstal, gjøres der Ophold i Dplæsningen. Naar Formanden og Sekretærerne derefter, ved at sammenholde Stemmesedlerne med det af Skrivelserne Nedskrevne, have paafet, at dette er rigtigt, erklærer Formanden den, der har naaet Forholdstallet, for valgt. Derpaa fortsættes med Dplæsningen af de tilbagestaaende Stemmesedler saaledes, at, hvor paa nogen af disse den allerede Valgte Navn findes som det første, udslættes dette, og det næste Navn paa Sedlen oplæses, hvorefter Dplæsningen fortsættes med Sagttagelse af den foran beskrevne Fremgangsmaade, indtil samtlige Stemmesedler ere oplæste, eller samtlige Udvalgsmedlemmer valgte.

Nr. 22. Nú er nafn eigi svo glögggt táknað, að víst sje, eða nafn er með öllu skakkt, og
 22.
 maí. fellur það þá úr, en eigi er seðill ógildur að heldur. Eigi er seðill ógildur, þótt fleiri
 nöfn eða færri, en þörf er á, sjeu á hann rituð.

Verði nefnd eigi fullkosin eptir þessari aðferð, skal kjósa þá, er til vantar, einfaldri meiri hluta kosningu, en til þess að kosning sje gild, þarf sá, er kosinn er, að hafa meira en helming atkvæða þeirra, er greidd eru.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Er et opført Navn utydelig betegnet eller helt fejlagtigt, udgaar det, men Stemme-Nr. 22. sedlen bliver ikke derfor ugyldig. Heller ikke er en Stemmeseddel ugyldig, fordi der paa den 22de Maj er opført et større eller mindre Antal Navne, end der er Brug for.

Forsaavidt ikke alle Valg til et Udvalg opnaas paa denne Maade, anvendes simpel Flertalsvalgmaade til Valg af de manglende. For at Valget skal være gyldigt, skal den Valgte have over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 23.
22.
maí.

Lög

um

tollgreiðslu.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þá er tollskyldar vörur flytjast til fastaverzlunar, getur kaupmaður sá, sem tolli á að svara, komizt hjá að greiða meira en helming af hinum ákveðna tolli þá þegar, með því að fá lögreglustjóra í hendur öll umráð yfir vörum þeim, sem frestað er að greiða toll af. Vörur þessar eru veð fyrir eptirstöðvum tollsins, og skal kaupmaður geyma þær í sinni ábyrgð á þann hátt, er lögreglustjóri álitur fulltryggjandi, og má kaupandi hvorki taka þær til afnota eða útsölu, nje farga þeim á annan hátt.

2. gr.

Nú vill kaupmaður fá umráð yfir vörum þeim, sem að veði eru, og getur hann þá krafizt, að lögreglustjóri afhendi sjer þær til fullra umráða, en jafnframt er hann skyldur til að greiða að fullu eptirstöðvar tollsins. Ef lögreglustjóri þarf að takast ferð á hendur til að taka við umráðum yfir vörum samkvæmt 1. gr., eða til að afhenda vörur þær, sem að veði eru, skal kaupmaður greiða honum ferðakostnað eptir reikningi.

3. gr.

Aldrei má líða meira en 3 mánuðir frá því, að vörur flytjast til verzlunar, þangað til tollinum af þeim er að fullu lokið.

4. gr.

Ef kaupmaður verður uppvís að því, að hafa tekið eitthvað af vörum þeim, sem að veði eru, án leyfis lögreglustjóra, skal hann gjalda þar af þrefaldan toll, og auk þess

Lov

angaaende

Nr. 23.
22de
Maj.

Berigtigelse af Toldafgifter.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar toldpligtige Varer indføres til en fast Handel, kan vedkommende Kjøbmand, der skal erlægge Tolden, undgaa strax paa Stedet at betale mere end Halvdelen af den lovbestemte Told, naar han til Politimesteren overgiver Raadigheden over de Varer, for hvis Vedkommende der gives Henstand med Toldens Betaling. Disse Varer, der hæfte for den resterende Told, har vedkommende Kjøbmand at forvare paa eget Ansvar og paa en Maade, som af Politimesteren findes betryggende, idet han hverken maa tage dem til eget Brug eller Udsalg eller paa anden Maade disponere over dem.

§ 2.

Vil en Kjøbmand erholde Raadighed over de baandlagte Varer, kan han, naar han samtidig fuldtud betaler den resterende Told, fordrø, at Politimesteren overgiver ham Varerne til fuld Raadighed. Saafremt Politimesteren maa foretage en Rejse for at overtage den i § 1 omhandlede Raadighed over Varer eller for at udløse de baandlagte Varer, skulle Rejsens Omkostninger godtgøres ham af vedkommende Kjøbmand efter Regning.

§ 3.

Mere end 3 Maanedes maa aldrig hengaa fra Indførelsen af Varer til en Handel, indtil Tolden deraf fuldtud er betalt.

§ 4.

Findes nogen Kjøbmand at have, uden vedkommende Politimesters Tilladelse, taget Noget af de baandlagte Varer, skal han deraf betale tredobbelst Told samt erlægge en Bøde

Nr. 23. sæta allt að 100 kr. sekt, er renni í landssjóð. Svo skal hann og hafa fyrirgjört rjetti
 22. sínum til frests á tollgreiðslu framvegis.
 maí.

5. gr.

Lögreglustjóri heldur bók yfir allar aðfluttar vörur, þær er tollskyldar eru, og skal rita þar í nákvæma skýrslu um greiðslu tollsins af hendi þeirra, er honum eiga að svara, svo og um vörur, sem að veði eru fyrir tolli, og aptur leystar úr veðbandi. Bók þá löggildir amtmaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

af indtil 100 Kr., der tilfalder Landskassen. Endelig skal han have sin Ret til Henstand Nr. 23.
med Betaling af Told for Fremtiden forbrudt.

22de
Maj.

§ 5.

Politimesteren fører en Protokol over alle indførte toldpligtige Varer, hvori der indføres en nøjagtig Forklaring om rette Vedkommendes Berigtigelse af Tolden samt om de baandlagte Varer og disses Løsning af Behæftelsen. Protokollen autoriseres af vedkommende Amtmand.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 24.
22.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 22. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalúborg, 22. maí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgjørelse

Nr. 24.
22de
Maj.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 22de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 22de Maj 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 25.

31.
maí.

Auglýsing

um

reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn skuli gefa saman hjón.

Samkvæmt 5. gr. í lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febrúar 1886 skulu hjermeð settar þessar reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn eiga að gefa saman hjón samkvæmt nefndum lögum:

Þegar hjónaefnin eru komin á vígslustað, og hinir lögboðnu vottar eru tilkvaddir, lætur valdsmaður sá, sem fremja á athöfnina, hjónaefnin ganga fram, og mælir standandi á þessa leið:

Með því að N. N. á (i) N. N. (hjer nefnir valdsmaður brúðguma með fullu nafni, stjett, stöðu og heimili), og N. N. á (i) N. N. (hjer nefnir hann brúði með fullu nafni, stjett, stöðu og heimili), sem fyrir því að . . . (hjer til greinir valdsmaður ástæðu þá, sem heimilar hjónaefnunum að láta gefa sig í hjónaband eptir lögum 19. febrúar 1886), hafa snúið sjer til yfirvaldsins til þess, að hjónaband það, sem þau ætla í að ganga, verði stofnað á þann hátt, sem segir í lögum 19. febrúar 1886, en til þess hafa þau heimild eptir lögum þessum, með því að birting sú, sem fyrirskipuð er í 3. gr. þessara laga, hefur fram farið, án þess neinu lögbanni hafi hreyft verið gegn hjónabandinu fyrir valdsmanni, og með því að alls þess hefur gætt verið, sem eptir 4. gr. ber að gæta, áður hjónavígsla sje framin, þá verða þau nú gefin saman í hjónaband. En áður en til þessa kemur, ber mjer sem valdsmanni hjer að brýna fyrir yður (hjer ávarpar hann brúðguma) og yður (hjer ávarpar hann brúði), hve mikils varðandi og þýðingarmikið það samband er, sem þið ætlið nú í að ganga. Það heit, sem þið eigið hjer að vinna hvort öðru, er óriptanlegt loforð um ást og trúnað, og um að hjálpa hvort öðru og aðstoða hvort annað í öllu lífi ykkar, hvernig sem það verður, og hvernig sem það snýst; til þessa skuldbindið þið ykkur á þessari stundu og kallið yfirvaldið til vitnis um það. Virðing fyrir helgi þessa loforðs er skilyrði fyrir heill og hamingju heimilanna og undirstaða góðra siða í mannfjlaginu. Ef þið rjúfið það, þá mun það raska lífsró ykkar og friði samvizkunnar, enda þótt það baki ekki ætíð ábyrgðar eptir borgaralegum lögum. Í þeirri von og í trausti til þess, að þið hafið bæði íhugað þetta vel, og sjeuð komin hingað með þeim fasta ásetningi, að halda það loforð, sem þið vinnið, og að lifa saman

Nr. 25. Augl'sing 31. maí um reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn skuli gefa saman hjón.

Bekjendtgjørelse

om

Formular ved Indgaaelse af Ægteskab for den borgerlige Dyrighed.

Nr. 25.
31te
Maj.

I Henhold til § 5 i Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, af 19de Februar 1886 fastsættes herved følgende Formular ved Indgaaelse af Ægteskab for den borgerlige Dyrighed i Henhold til bemeldte Lov:

Naar begge Parter ere komne tilstede og de lovbefalede Vidner ere tilkaldte, lader den Dyrigheds-person, som skal foretage Handlingen, Personerne fremtræde og taler derpaa, selv staaende, saaledes:

Da N. N. af N. N. (Mandens fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted) og N. N. af N. N. (Fruentimmerets fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted), som . . . (her nævnes den Grund, der hjemler de Paagjældende Udgang til at indgaa Ægteskab efter Lov af 19. Februar 1886), have henvendt sig til Dyrigheden for at faa det Ægteskab, de agte at indgaa med hinanden, fuldbyrdet paa den i Loven af 19. Februar 1886 foreskrevne Maade, hvortil de efter denne Lov ere berettigede; da den i Lovens § 3 befalede Rundgjørelse har fundet Sted, uden at noget Forbud imod Ægteskabets Stiftelse er blevet anmeldt for Dyrigheden; og da Alt, hvad der ifølge Lovens § 4 skal paasees, forinden en Biesse maa foretages, er blevet iagttaget, vil dette Ægteskab nu være at fuldbyrde. Forinden der imidlertid skrides hertil, paaligger det mig, som dette Steds Dyrighed, at minde Dem (her nævnes Manden) og Dem (her nævnes Fruentimmeret) om Betydningen og Vigtigheden af den Forbindelse, som De nu staa i Begreb med at indgaa. Det Løfte, De her skulle give hinanden, indeholder et uigjensideligt Tilfagn om Kjærlighed, Trofast, gjensidig Hjælp og Bistand igjennem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle Omstændigheder; dertil forpligtede De Dem i denne Stund og kalde Dyrigheden til Vidne derpaa. Afgtelse for dette Løftes Hellighed er Betingelsen for Familiernes Lykke og Tilfredshed og Grundvolden for den sædelige Orden; Overtrædelsen deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfører Ansvar efter den borgerlige Lov. I det Haab og den Forudsætning, at De begge vel have overvejet dette, og ere komne hid med det faste Forfæt

Nr. 25. eins og rjettum hjónum ber í ást, eindrægni og siðsemi, heitir yfirvaldið ykkur
 31. í landstjórnar nafni öllum þeim rjettindum, sem samfara eru löglegu hjónabandi, en leggur
 mai. jafnframt á ykkur allar þær skyldur, sem hjón hafa hvort gagnvart öðru og gagnvart öðrum, og brýnir alvarlega fyrir ykkur að uppfylla þessar skyldur.

Að svo mæltu snýr valdsmaður sjer að brúðgumanum og segir:

Því spyr jeg yður N. N. (og ávarpar brúðguma fullu nafni), hvort þjer viljið taka N. N. (fullt nafn brúðarinnar) yður til eiginkonu? Þegar brúðgumi hefur svarað þessari spurningu með jái, snýr valdsmaður sjer að brúðinni og segir: Sömuleiðis spyr jeg yður N. N. (og ávarpar brúðina fullu nafni), hvort þjer viljið taka N. N. (fullt nafn brúðguma) yður til eiginmanns? Þegar brúðurin hefur svarað þessari spurningu með jái, segir valdsmaður: Fyrir því lýsi jeg því hjermeð yfir sem valdsmaður á þessum stað og í krapti laganna, að N. N. á (i) N. N. og N. N. á (i) N. N. (hjer endurtekur valdsmaður fullt nafn hjónaefna, sjett, stöðu og heimili) eru saman gefin í lögmeitt hjónaband.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 31. maí 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

at holde det Løfte, De aflægge, og at leve med hinanden som det sømmer sig rette Ægtefolk Nr. 25. i Kjærlighed, Endragtighed og Ærbarhed, tilfiger Dørigheden Dem i Statens Navn alle de ^{31te} Rettigheder, der følge med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem tillige alle de ^{Maj.} Forpligtelser, som Ægtefolk have mod hinanden indbyrdes og imod Andre, og indstjærper Dem alvorligen Opfyldelsen af disse Forpligtelser.

Dørighedspersonen vender sig derpaa til Manden og siger:

Jeg tilspørger derfor Dem N. N. (Mandens fulde Navn), om De vil have N. N. (Frøentimmerets fulde Navn) til Hustru? Naar Manden hertil har svaret Ja, vender Dørighedspersonen sig til Frøentimmeret og siger: Egeledes tilspørger jeg Dem N. N. (Frøentimmerets fulde Navn) om De vil have N. N. (Mandens fulde Navn) til Mand? Naar Frøentimmeret har besvaret dette Spørgsmaal med Ja, siger Dørighedspersonen: Thi forkynder jeg herved, som dette Steds Dørighed, i Kraft af Loven, Ægteskabet imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N. (her gjentages begge Personers fulde Navne, Stilling og Opholdssted) at være lovlig indgaaet.

Skilket herved bekjendtgøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 31. Maj 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 26.
31.
maí.

Hafnarreglugjörð

fyrir

Akureyrar kaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefur 31. maí 1890 gefið út svofellda hafnarreglugjörð fyrir Akureyrar kaupstað.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfninni eptir að þau hafa komið frá Danmörk eða útlöndum, eða, ef um skip ræðir, er fara aðeins millum hafna á Íslandi, þá, er þau í fyrsta sinni á árinu varpa akkerum á höfninni; og rennur gjald þetta einsog önnur þau gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, í hafnarsjóð Akureyrar. Er skip fermir eða affermir á höfninni, skal enn fremur gjalda 5 aura af hverri smálest.

Af skipum, er hafna sig optar en einu sinni á árinu á Akureyrar höfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu nema hið fyrsta skiptið, en aðeins með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiptin.

Framangreind gjöld skal þá greiða, er skipið legst fyrir innan beina stefnu úr yzta Glerár ós í Geldingsá. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

II. Vitagjald.

Fyrir vita þann, er settur kann að verða við innsiglinguna á höfnina, geldur sá, er heimtar að kveikt sje á honum, 1 krónu fyrir nótt hverja. Gjald þetta skal greiða, hvort sem skip það, er beðið hefur verið um að kveikja fyrir, kemur inn á höfnina eða ekki. Á vitanum verður aðeins kveikt þá, er hafnarnefndin hefur verið um það beðin.

III. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal enn fremur greiða:

1. 2 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefur verið upp á Akureyrar fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, og
2. 2 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi kaupstaðarins.

Havnereglement

for

Akureyri Kjöbstad.

 Nr. 26.
31te
Maj.

Ministeriet for Island har under 31te Maj 1890 anordnet følgende Havne-
reglement for Akureyri Kjöbstad.

I. Havnepenge.

Af alle Fartøjer (med de nedenfor anførte Undtagelser), som ere ansatte til Drægtighed, hvad enten de ere bestubede med Gods, ballastede eller tomme, betales i Havneafgift af den fulde Drægtighed, hver Gang de ankre op paa Havnen efter at være ankomne fra Danmark eller Udlandet, eller for de Skibes Vedkommende, der kun sejle mellem islandste Havne, første Gang de i Aaret ankre op paa Havnen, 5 Ore for hver Ton, der ligesom de øvrige i dette Reglement ommeldte Afgifter tilfalde Akureyri Havnekasje. Naar Fartøjet enten lader eller løsser paa Havnen, betales der endvidere for hver Ton 5 Ore.

Naar et Skib flere Gange i samme Aar ankrer op paa Akureyri Havn, erlægges disse Afgifter kun den første Gang i dette Aar med deres fulde Beløb, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges $\frac{3}{4}$ af Afgifternes Beløb.

De ovenanførte Afgifter erlægges, naar Skibet ankrer indenfor en lige Linie fra Slevaaens nordligste Udløb til Geldingsaa. Afgiften erlægges ogsaa af Fartøjer, som søge Havn paa Grund af Isdrift, Storm eller deslige.

II. Lanterneafgift.

For den Lanterne, der mulig vil blive anbragt ved Indsejlingen til Havnen, betales af den, som forlanger den tændt, 1 Krone for hver Nat. Denne Betaling erlægges, hvad enten det Skib, for hvilket Belysningen er begjært, ankommer til Havnen eller ikke. Lanteren tændes kun efter derom til Havnekommissionen indgivet Begjæring.

III. Tillægsafgift.

Foruden de anførte Afgifter betales endvidere:

- 1) naar et Skib oplægges paa Akureyri Strand for at renses eller repareres, 2 Ore daglig for hver Ton, og
- 2) naar et Skib paa Kjöbstadens Grund indtager eller udløsser Ballast, 2 Ore for hver Ton.

Nr. 26.
31.
maí.

IV. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. öll herskip og skemmtiskip, hverrar þjóðar sem eru,
2. öll skip danskra þegna, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgjörð snertir, og
3. skip, er leita hafnar vegna sjóskemmda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið fluttur, ef þau aptur flytja bert farminn allan og eigi annað.

V. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bæjarins annarstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir.

Eigi má kasta út seglfestu á höfninni nje flytja á land bæjarins, nema lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. ágúst þ. á., og skal endurskoða hana fyrir 1. ágúst 1895.

Í stjórnarráði Íslands, 31. maí 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

IV. Fritagelse for Havneafgift.

Nr. 26.
31te
Maj.

Fritagne for Havneafgift ere:

- 1) alle Drlogsstibe og Lystfartøjer, til hvilken Nation de end høre.
- 2) alle danske Undersaatter tilhørende Fartøjer, som gaa paa Fisteri under Islands Kyster, forsaavidt de hverken løsse eller lade andet end hvad der vedrører deres Fangst og Udrustning, samt
- 3) Fartøjer, der søge Havn formedelst Søstade, selv om deres Ladning maatte have været opløstet, hvis de igjen udføre hele den indbragte Ladning og ikke andet.

V. Ballast.

Ballast maa ikke tages paa Byens Grund undtagen paa de Steder, som Politimesteren dertil anviser.

Ballast maa ikke udlastes paa Havnen og heller ikke oplægges paa Byens Grund uden Politimesterens Samtykke.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1ste August d. A., og bliver at undergive en Revision inden 1ste August 1895.

Ministeriet for Island, den 31te Maj 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 27.
19.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 22. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á gufuskipi Voru Dannebrog við Bellevue 19. júní 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Allerhøieste Kundgjørelse

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Nr. 27.
19de
Juni.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre
Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens
Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 22de f. M. i Genhold til § 11 i
Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede
Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord paa Vort Dampskib Dannebrog ved Bellevue den 19de Juni 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 28.

2.
júlí.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í spönskum höfnum við Miðjarðarhafið og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl.

Þaræð austurlenzk kólerusótt er komin til spánskra hafna við Miðjarðarhafið, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum þessum. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Marseille,

Venedig,

spánskar hafnir við Miðjarðarhafið, og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júlí 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 28.
2den
Juli.

asiatisk Kolera i spanske Middelhavshavne samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island m. m.

Da der hersker asiatisk Kolera i spanske Middelhavshavne, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra de nævnte Steder, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengenklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiersaffald, Haar og Huder forbydes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Marseille,
Venedig,
spanske Middelhavshavne og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Ministeriet for Island, den 2den Juli 1890.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 29
11.
júlí.

Lög

um

styrktarsjóði handa alþýðufólki.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Í hverjum kaupstað og hreppi á landinu skal stofna styrktarsjóði handa heilsu-
biluðu og ellihrumu alþýðufólki.

2. gr.

Sjóði þessa skal stofna á þann hátt, að allir karlar og konur, sem eru fullra
20 ára og ekki yfir 60 ára, og eru hjú, þar á meðal börn hjá foreldrum, eða þeir, sem
vinna fyrir sjer í lausamennsku, skulu greiða á ári hverju, karlmaður 1 kr. og kvennmaður
30 a. Þó skulu undanþegnir gjaldi þessu fjelausir menn, sem fyrir ómaga eða ómögum
hafa að sjá, sem og þeir, er fyrir heilsubrest eða af öðrum ástæðum eigi geta unnið fyrir
kaupi; sömuleiðis þeir, sem á einhvern hátt hafa tryggt sjer fje til framfærslu eptir að
þeir eru orðnir 65 ára að aldri.

3. gr.

Gjald þetta greiðist fyrir hvert liðið vistarár, á þann hátt, að hver húsráðandi
inni gjaldið af hendi fyrir alla, er hjá honum hafa heimili haft það ár og gjaldskyldir
eru, en rjett er húsbændum að halda gjaldi þessu eptir af kaupi þeirra, er vinna hjá þeim

4. gr.

Hreppsnefndir skulu fyrir lok marzmánaðar ár hvert senda viðkomandi hreppstjóra
skýrslu um alla þá, sem gjaldskyldir eru í hreppnum eptir lögum þessum, en í kaupstöðum
semja 3 menn, er bæjarstjórnin kys úr sínum flokki, skýrslur þessar og senda þær fyrir
sama tíma til oddvita bæjarstjórnarinnar; gefa skal hlutaðeigendum kost á, að kynna sjer
skýrslur þessar fyrri hluta aprilmánaðar.

Lov

om

Understøttelseskasser for Almuesfolk.

Nr. 29.
11te
Juli.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I hver Kjøbstad og Rep i Landet skal der oprettes en Understøttelseskasse for svage-
lige og aldrende Almuesfolk.

§ 2.

Disse Understøttelseskasser oprettes paa den Maade, at ethvert Tjenestetjyende, saavel
Mænd som Kvinder, der har fyldt 20 Aar og ikke er over 60 Aar, deriblandt Born, som
ere hos deres Forældre, og Personer, der tjene deres Livsophold som Løsemænd, skal aarlig
betale, en Mandsperson 1 Kr og en Kvinde 30 Dre. Dog undtages herfra uformuende
Personer, hvem Forsørgelse af en eller flere Drængende paahviler, samt de, der formedelt Sygdom
eller af andre Grunde ikke kunne fortjene Løn, og endelig de, der paa en eller anden Maade
have forfikkret sig Forsørgelse efter 65 Aars Alderen.

§ 3.

Afgiften betales for det forløbne Tjenesteaar saaledes, at enhver Husholder erlægger
den for alle Afgiftspligtige, der i det forløbne Aar have haft deres Hjem hos ham; han er
derimod berettiget til, naar de Vedkommende arbejde hos ham, at tilbageholde Afgiften i
deres Løn.

§ 4.

Repsforstanderskaberne have inden Udgangen af hvert Aars Marts Maaned at tilstille
vedkommende Repstyrer Fortegnelse over alle ifølge nærværende Lov afgiftspligtige Personer i
Reppen. I Kjøbstæderne affatte 3 Mænd, som Kommunalbestyrelsen vælger dertil af sin
Midte, Fortegnelserne og tilstille Kommunalbestyrelsens Formand dem inden samme Tid. Der
skal gives de Paagjældende Lejlighed til i den første Halvdel af April Maaned at gjøre sig
bekjendte med Fortegnelserne.

Nr. 29.
11.
júlí.

5. gr.

Nú álitur einhver sig ranglega talinn á gjaldskrá, er honum þá rjett að kæra það mál fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd eða bæjarstjórn, er hefur fullnaðar-úrskurð í því.

6. gr.

Í kaupstöðum skulu bæjarfógetar en í sveitum hreppstjórar innheimta gjaldið á framtalsþingum á vorin, og koma því á vöxtu í aðaldeild Söfnunarsjóðsins. Fyrir ómak sitt ber þeim 4% af hinu innheimta gjaldi.

7. gr.

Hin fyrstu 10 ár eptir að slíkur sjóður er stofnaður í hverju sveitarfjelagi, leggst hið árlega gjald allt við höfuðstólinn ásamt öllum vöxtum, en frá þeim tíma leggst það að eins hálfviti við höfuðstólinn og hálfir vextirnir, en hinum helmingnum af hinu árlega gjaldi og vöxtunum skal árlega úthluta; skulu bæjarstjórnir og hreppsnefndir úthluta upphæð þessari heilsulitlum eða ellihrumum fátæklingum, sem heimili eiga í sveitarfjelinu og eigi þiggja sveitarstyrk, án tillits til, hvar þeir eiga framfærslusveit, enda sjeu þeir eða hafi einhverntíma verið í þeim stjettum, sem gjaldskyldar eru til styrktarsjóðanna.

8. gr.

Í kaupstöðum skulu bæjarfógetar, en í hreppnum hreppstjórar, hafa á hendi reikningshald sjóðanna og geyma eignarskilríki þeirra. Reikningar sjóðanna fyrir hvert ár skulu fyrir lok janúarmánaðar sendir hlutaðeigandi bæjarstjórn eða hreppsnefnd, og kys bæjarstjórnin eða hreppsnefndin tvo menn til að endurskoða þá. Verði nokkur ágreiningur um athugasemdir endurskoðenda, fellir hlutaðeigandi amtmaður úrskurð um reikninginn, þar sem kaupstaðirnir eiga hlut að máli, en sýslunefnd úrskurðar reikningana úr hreppnum. Í kaupstöðum sendir bæjarstjórnin amtmanni árlega skýrslu um hag styrktarsjóðanna; samskonar skýrslu sendir hreppsnefndin til oddvita sýslunefndarinnar.

9. gr.

Amtmenn hafa í kaupstöðum og sýslunefnd í hreppnum eptirlit með, að lögum þessum sje hlýtt.

10. gr.

Gjald þetta má taka lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 11. júlí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Naar Nogen anser sig for ulovlig opført paa Fortegnelsen, kan han indgive Klage til vedkommende Repsforstanderskab eller Kommunalbestyrelse, der ved sin Kjendelse endelig afgjør Sagen.

Nr. 29.
11te
Juli.

§ 6.

I Kjøbstæderne skulle Byfogderne og i Repperne Repsthyrerne indkræve Afgiften paa Foraaars Repstthingene og derefter indsætte den til Forrentning i Sparebankens Hovedafdeling. For deres Ulejlighed oppebære de 4% af den indkrævede Afgift

§ 7.

De første 10 Aar efter Oprettelsen af en saadan Kasse i hver Kommune lægges den hele aarlige Afgift tilligemed alle Renter til Kapitalen, men fra den Tid af lægges kun Halvdelen af den aarlige Afgift og af Renterne til Kapitalen, medens den anden Halvdel af Kommunalbestyrelser og Repsforstanderskaber fordeles blandt svagelige eller aldrende Trængende, der have hjemme i Kommunen og ikke nyde Fattigunderstøttelse, uden Hensyn til hvor de ere forførgelsesberettigede, saafremt de tilhøre eller engang have tilhørt de til Understøttelses-kasserne afgiftspligtige Klasser.

§ 8.

I Kjøbstæderne skulle Byfogderne og i Repperne Repsthyrerne føre Kasserne Regnskaber samt opbevare deres Afdomsdokumenter. Kasserregnskaberne for hvert Aar skulle inden Udgangen af Januar Maaaned tilstilles vedkommende Kommunalbestyrelse eller Repsforstanderskab, der vælger to Mænd til at revidere dem. Saafremt der angaaende Revisorernes Antegnelser opstaar nogen Uenighed, deciderer vedkommende Amtmand Regnskaberne fra Kjøbstæderne, medens vedkommende Sysselforstanderskab deciderer Regnskaberne fra Repperne. I Kjøbstæderne tilstiller Kommunalbestyrelsen Amtmanden en aarlig Beretning om Understøttelses-kasserne Status, og en tilsvarende Beretning tilstilles af Repsforstanderskaberne vedkommende Sysselforstanderskabs Formand.

§ 9.

I Kjøbstæderne føre Amtmændene og i Repperne Sysselforstanderskaberne Tilsyn med, at nærværende Lov overholdes.

§ 10.

For Afgiften kan Udpantning finde Sted overensstemmende med Lov af 16. December 1885.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Juli 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 30.

11.
júli

Lög

um

breytingar nokkrar á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi o. fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Norður-Múlasýsla og Suður-Múlasýsla ásamt Norður-Þingeyjarsýslu, ef sýslunefndin þar óskar þess, skulu vera amt út af fyrir sig, og nefnast Austuramt með sjerstöku amtsráði. Einn skal vera amtmaður í Norður- og Austurömtunum.

2. gr.

Í hverju hinna fjöggra amtsráða á landi hjer, skal, auk amtmanns sem forseta, vera 1 fulltrúi úr hverju sýslufjelagi í amtinu, nema Vestmannaeyjum, og jafnmargir varafulltrúar. Fulltrúa þessa skal sýslunefndin kjósa; skal hver fulltrúi og varafulltrúi kosinn til 6 ára. Kosningin fer þannig fram, að hver sýslunefndarmaður, sem á fundi er, kys fyrst aðalfulltrúa í amtsráðið, og að þeirri kosningu aflokinni 1 varafulltrúa í sama. Ef tveir eða fleiri hafa fengið jafnmörg atkvæði við kosninguna, ræður hlutkesti. Þegar hin 3 fyrstu ár eru liðin, gengur úr amtsráði eptir hlutkesti helmingur hinna kosnu fulltrúa, eða ef tala þeirra stendur á stöku, þá meiri hlutinn ásamt hlutaðeigandi varafulltrúum, og skal þá kjósa aðra í staðinn. Að 3 árum liðnum ganga úr hinir, sem eptir eru. o. s. frv. annar hluti amtsráðsins þriðja hvert ár.

Um endurkosningar og undanfærslu undan því, að taka við kosningu, og um mótmæli gegn lögmati kosninga gilda fyrirmælin í 47. gr. tilsk. 4. maí 1872.

Að aflokinni kosningu sendir hver sýslumaður amtmanni endurrit af kosningar-gjörðinni með næstu pósthferð, er fellur þar á eptir.

Lov

indeholdende

Nr. 30.
11te
Juli.

nogle Forandringer i Forordning af 4de Maj 1872 om de islandske
Landkommuners Styrelse m. m.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Nordur-Mula Syssel og Sønder-Mula Syssel skulle tilligemed Norder-Thingo Syssel, saafremt dettes Sysselforstanderskab onsker det, udgjøre et selvstændigt Amt, Amtet, med et særskilt Amtsraad. Nordamtet og Amtet skulle bestyres af een Amtmand

§ 2.

I hvert af de fire Amtsraad her i Landet skal, foruden vedkommende Amtmand som Formand, have Sæde et valgt Medlem fra hver af Amtets Sysselfkommuner, med Undtagelse af Bestmannøerne, og lige saa mange Suppleanter, der alle vælges af Sysselforstanderskaberne paa 6 Aar. Valget foregaar paa den Naade, at ethvert Medlem af Sysselforstanderskabet, som er tilstede paa dettes Møde, først vælger en Repræsentant til Amtsraadet og naar Valget af denne er tilende, en Suppleant til samme. Naar to eller flere have erholdt lige mange Stemmer, sker Afgjørelsen ved Lodkastning. Efter Forløbet af de første 3 Aar udtræder efter Lodkastning Halvdelen af de valgte Repræsentanter, eller, isald deres Antal ere ulige, Flertallet af disse tilligemed vedkommende Suppleanter, hvorpaa der vælges nye i deres Sted. Efter 3 Aars Forløb udgaa de Tiloversblevne og saa fremdeles Halvdelen af Amtsraadet hvert 3dje Aar.

Med Hensyn til Gjenvalg og Undskyldningsgrunde for Modtagelse af Valg samt Indsigelser mod Gyldigheden af de foretagne Valg gjælde Bestemmelserne i § 47 i Forordning af 4de Maj 1872.

Efter Valgets Slutning tilstiller hver Sysselman med første Prioritet Amtmanden en Gjenpart af Valghandlingen.

Nr. 30.

11.
júli.

3. gr.

Til þess að fullnaðarályktun verði gjörð á amtsráðsfundi, útheimtist, að $\frac{2}{3}$ amtsráðsmanna eður fulltrúa auk forseta, sjeu á fundi.

4. gr.

Þeir, sem í amtsráði eru, skulu hafa í fæðispeninga 3 kr. um hvern dag, sem þeir vegna amtsráðsfundar verða að vera frá heimili sínu, og að auki ferðakostnað eptir reikningi, sem amtmaður ávísar, þegar búið er að rannsaka hann.

5. gr.

Landshöfðingi gjörir nákvæmari ráðstafanir til þess, að lög þessi komist til framkvæmda svo fljótt sem verða má; hann gjörir einnig með ráði amtmannsins norðan og austan allar þær ráðstafanir, sem lúta að því, að skipta sjóðum, eignum og skyldum milli Norðuramtsins og Austuramtsins.

6. gr.

Þær lagaákvarðanir, sem koma í bága við lög þessi, skulu úr lögum numdar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amálúborg, 11. júlí 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 3.

Til et Amtsraads mødes Beslutningsdygtighed udkræves, at de to Tredjedele af dets Medlemmer foruden Formanden ere tilstede.

Nr. 30.
11te
Juli.

§ 4.

Medlemmerne af Amtsraadet erholde i Dagpenge 3 Kroner for hver Dag, de paa Grund af Raadets Møde maa være fraværende fra deres Hjem, samt Rejsegodtgjørelse efter Regning, som efter at være revideret anvises af Amtmanden.

§ 5.

Landskøbingen træffer de nærmere Foranstaltninger til den hurtigst mulige Overførelse af nærværende Lov samt, efter Samraad med Amtmanden over Nord- og Østamtet, til Fordelingen mellem Nordamtet og Østamtet af Fonds, Ejendomme og Forpligtelser.

§ 6.

De imod nærværende Lov stridende Lovbestemmelser ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Juli 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 31.

26.
septbr.

Tilskipun

um

að alþjóðlegum sjóferðareglum skuli fylgt á íslenskum skipum.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt lögum 9. desember 1889 um varúðarreglur til þess að forðast ásiglingar, viljum Vjer hjermeð fyrirskipa eftirfarandi reglur, er skipstjórar á gufu- og seglskipum skulu fylgja til þess að komast hjá ásiglingum.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Í reglum þeim, sem hjer fara á eftir, er hvert það gufuskip, sem fer undir seglum, og ekki notar jafnframt gufuafl, talið seglskip, og gufuskip hvert það, sem siglir með gufuafl, hvort sem það jafnframt hefur segl eða ekki.

Reglur fyrir ljóskeraburði.

2. gr.

Ljósker þau, sem nefnd eru í 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. og 11. gr. hjer á eftir, skulu tendruð vera í hvaða veðri sem er frá sólarlagi til sólaruppkomu; engi önnur ljósker má hafa.

3. gr.

Á gufuskipi, sem fer með gufuafl, skal vera:

Ljósker á a) Ljósker ofan á eða framan á framsigli — toppljósker — og gufuskipum. sje það að minnsta kosti 20 fet upp frá skipinu, eða ef skipið er breiðara en 20 fet, þá að minnsta kosti eins mörg fet yfir skipinu og skipið er

Anordning

angaaende

internationale Sovejs-Reglers Anvendelse paa islandske Fartøier.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre bitterligt: I Henhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paasejling af 9de December 1889 ville vi herved have anordnet følgende Bestemmelser, der til Forebyggelse af Paasejling blive at iagttage af Førere af Damp- og Seilskibe:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

I de efterfølgende Regler betragtes ethvert Dampskib, der er under Sejl og ikke tillige gaar for Damp, som Seilskib, og ethvert Dampskib, der gaar for Damp, hvad enten det tillige har Sejl til eller ikke, som Dampskib.

Regler for Lanterneføring.

§ 2.

De i de efterfølgende Paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 nævnte Lanterner skulle føres tændte i alt Slags Vejr fra Solnedgang til Solopgang, og ingen andre maa føres.

§ 3.

Et Dampskib, som gaar for Damp, skal føre:

a) Paa eller foran for Røkkemasten, og i en Højde af mindst Lanterner for 20 Fod over Skroget, eller, hvis Skibets Brede overstiger 20 Fod, da mindst ligesaa mange Fod over Skroget, som Skibet er bredt, en Lanterne — Top-

Nr. 31.
26de
Septbr.

Nr. 31.
26.
septbr.

breitt; skal í því vera skært, hvítt og óbreytilegt ljós, er taki yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 leiðarsteinsstrikum, og sje ljóskeri þannig komið fyrir, að það beri óhindrað birtu beint fram undan og til beggja hliða 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu, og sje enn fremur svo lagað, að sjá megi ljósið að minnsta kosti 5 mílufjórðunga á lengdar um dimma nótt í heiðskíru veðri.

b) Ljósker á stjórnborða, — hliðarljósker — er í sje grænt, óbreytilegt ljós, sem taki yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 leiðarsteinsstrikum, og skal því þannig fyrir komið, að það beri óhindrað birtu beint fram undan og til hliðar á stjórnborða 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu, og sje enn fremur svo lagað, að sjá megi ljósið að minnsta kosti 2 fjórðunga úr mílu á lengdar um dimma nótt í heiðskíru veðri.

c) Ljósker á bakborða — hliðarljósker — er í sje raútt, óbreytilegt ljós, sem taki yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 leiðarsteinsstrikum, og skal því þannig fyrir komið, að það beri óhindrað birtu beint fram undan og til hliðar á bakborða 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu, og sje enn fremur svo lagað, að sjá megi ljósið að minnsta kosti 2 fjórðunga úr mílu á lengdar um dimma nótt í heiðskíru veðri.

d) Innanvert við hvert af hinum nýnefndu hliðarljóskerum skal setja hlíf, sem nái að minnsta kosti 3 fet fram fyrir ljóskerið, þannig að því verði varnað, að ljós þess verði sjeð yfir kinnung skipsins hinumegin.

4. gr.

Ljósker á gufuskipum, sem draga önnur skip. Gufuskip, sem dregur á eptir sjer annað skip, skal til aðgreiningar frá öðrum gufuskipum, hafa auk hliðarljóskeranna 2 toppljósker þráðbeint hvort yfir öðru, og með 3 feta millibili að minnsta kosti. Toppljósker þessi skulu vera samskonar og toppljósker þau, sem á öðrum gufuskipum eru, og skal þeim eins fyrir komið.

5. gr.

Dag- og náttmerki á skipum, sem draga verður stjórnað. a) Á hverju því skipi, hvort heldur er gufuskip eða seglskip, sem ekki er undir stjórn, af hvaða ástæðu sem það er, skal vera:

um nætur: á sama stað, og á gufuskipum eru toppljósker, eða, ef um gufuskip er að ræða, þá í stað þessa ljóskers, þrjú hnattmynduð ljósker með rauðu ljósi; skal hvert ljósker vera að minnsta kosti 10 þumlungar að þvermáli, og hvert beint upp af öðru, og með 3 feta millibili að minnsta kosti. Ljósker þessi skulu enn fremur vera þannig löguð, að sjá megi ljósið að minnsta kosti 2 fjórðunga úr mílu á lengdar um dimma nótt í heiðskíru veðri;

á daginn: 3 svartar kúlur, eða líkir hnöttóttir hlutir fyrir framan framsiglu, en ekki lægra á lopti en á móts við toppinn á henni, og skal hver kúla vera að minnsta kosti 2 fet að þvermáli og hver beint upp af annari, og með 3 feta millibili að minnsta kosti.

b) Á hverju því skipi, hvort heldur er gufuskip eða seglskip, sem er að leggja niður eða taka upp málþræði, skal vera:

um nætur: á sama stað, og á gufuskipum eru toppljósker, eða, ef um gufuskip er að ræða, þá í stað þessa ljóskers, þrjú hnattmynduð ljósker, með rauðu ljósi í binu efsta og neðsta og hvítu í miðjunni, skal hvert ljósker vera að minnsta kosti 10 þumlungar að þvermáli, og hvert beint

lanterne —, der viser et klart, hvidt og ensformigt Lys over en Bue af Horisonten paa 20 Kompassstreg, og som er saaledes anbragt og stillet, at den uhindret kaster sit Lys fra ret forud til 2 Streg agten for Dværs paa hver Side af Skibet, og som endvidere er af en saadan Bessaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 5 Kvartmil;

b) paa Styrbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et grønt, ensformigt Lys over en Bue af Horisonten paa 10 Kompassstreg, og som er saaledes anbragt og stillet, at den uhindret kaster sit Lys fra ret forud til 2 Streg agten for Dværs om Styrbord, og som endvidere er af en saadan Bessaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

c) paa Bagbords Side en Lanterne — Sidelanterne —, der viser et rødt, ensformigt Lys over en Bue af Horisonten paa 10 Kompassstreg, og som er saaledes anbragt og stillet, at den uhindret kaster sit Lys fra ret forud til 2 Streg agten for Dværs om Bagbord, og som endvidere er af en saadan Bessaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

d) Hver af ovennævnte Sidelanter skal paa sin indvendige Side have en Skjærm, som rækker mindst 3 Fod frem foran Lanternen, saaledes at det forebygges, at dens Lys kan ses over Bogen paa den modsatte Side.

§ 4.

Et Dampskib, som bugserer et andet Skib, skal for at det kan skjel- Lanterner for Dampskibe, som bugserer. nes fra andre Dampskibe, foruden Sidelanterne, føre 2 Toplanter, den ene lodret over den anden og mindst 3 Fod fra hinanden. Disse Toplanter skal være af samme Bessaffenhed, samt føres paa samme Maade, som den Toplanterne, som andre Dampskibe skulle føre.

§ 5.

a) Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller et Sejlskib, som, Nat- og Dags-Signaler for manøvre-udlyttinge Skibe. paa Grund af en hvilken som helst Hændelse, ikke høves under Kommando, skal føre:

Om Natten: Paa den samme Plads, hvor et Dampskib skal føre sin Toplanterne, eller, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for denne Lanterne, 3 kugleformede Lanterner, som vise rødt Lys, hver Lanterne af mindst 10 Tommers Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst 3 Fod. Disse Lanterner skal endvidere være af en saadan Bessaffenhed, at Lyset er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Kvartmil.

Om Dagen: Foran for, men ikke lavere end Toppen af Fokkemasten, 3 sorte Kugler eller lignende runde Legemer, hver af mindst 2 Fods Diameter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst 3 Fod.

b) Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller et Sejlskib, som er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, skal føre:

Om Natten: Paa den samme Plads, hvor et Dampskib skal føre sin Toplanterne, eller, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for denne Lanterne 3 kugleformede Lanterner, hvoraf den øverste og den nederste skal vise rødt Lys, og den mellemste hvidt Lys, hver Lanterne af mindst 10 Tommers Dime-

Nr. 31.
26.
septbr.

upp af öðru og með 6 feta millibili að minnsta kosti. Ljósker þessi skulu ennfremur vera þannig löguð, að hin rauðu ljós sjeu sýnileg í sömu fjarlægð og hvíta ljósið;

á daginn: 3 hlutir fyrir framan framsiglu og ekki lægra á lopti en á móts við hún hennar; skal hver þeirra vera minnst 2 fet að þvermáli og hver beint upp af öðrum, og með 6 feta millibili að minnsta kosti; hinn efsti og neðsti af þessum hlutum skulu vera hnattmyndaðir og rauðir, en miðhluturinn hvítur jafnhliða ferhyrningur, sem hengdur er upp á horni.

c) Þegar skip þau, sem um er rætt í þessari grein, eru ekki á siglingu, skulu þau ekki hafa uppi hliðarljósker, en sjeu þau á ferð, ber þeim þau að hafa.

d) Önnur skip skulu skoða ljósker þau og hluti, sem hafa skal til sýnis eftir þessari grein, sem merki þess, að skip þau, sem hafa þau til sýnis, standi ekki undir stjórni, og geti því ekki komiðt úr vegi.

6. gr.

Ljósker á seglskipum. Seglskip, sem er undir seglum eða haft er á eftir, skal hafa hin sömu ljósker, og gufuskip eftir 3. gr. eiga að hafa á siglingu, nema toppljósker, því þau mega seglskip aldrei hafa.

7. gr.

Laus hliðarljósker á smáskipum. Þegar hliðarljósker verða eigi höfð á sínum vanalega stað, eins og til kann að bera á smáskipum í illu veðri, þá skulu þau þó vera ten trúð, og látin vera á þilfari uppi til taks hvenær sem á þarf að halda og hvort sínum megin á skipinu. Nú kemur annað skip og nálgast þau hvort annað, og skal þá út bera ljóskerin til sýnis hvort sín megin svo snemma, að komiðt verði hjá ásigling, og skal það gjört svo, að ljósin verði sem bezt sjeð, og þannig, að hið græna ljós ekki verði sjeð bakborðamegin og hið rauða ekki stjórnbordamegin.

Til þess að því öruggara og hægara verði að nota þessi lausu ljósker, skal hvort um sig vera málað að utan með hinum sama lit, og ljós það, sem í því er kveýkt, og sömuleiðis skulu þau vera búin hæfilegum hlífum.

8. gr.

Ljósker á skipum, sem liggja við akkeri. Nú liggur skip, — gufuskip eða seglskip — við akkeri, og skal það þá hafa hnattmyndað ljósker með hvítu ljósi, og sje að minnsta kosti 8 þumlungar að þvermáli. Ljóskerið skal sett á þann stað, er bezt megi sjá ljós þess frá, en þó eigi hærra en 20 fet yfir skipinu, og skal ljósið vera skært og óbreytilegt og bera birtu út frá sjer á alla vegu, og skal sjá mega á lengdar að minnsta kosti fjórðung úr mílu.

9. gr.*)

Ljósker og bendingar á hafnsögubátum. Þegar hafnsögubátur fer erinda sinna á stöðvum sínum, skal hann

*) 9. gr. í hinum alþjóðlegu sjóferðareglum, sem England, Frakkland og ýms önnur lönd hafa falliðt á, hljóðar svo:

Þegar hafnsögubátur fer erinda sinna á stöðvum

ter, den ene lodret over den anden og med en indbyrdes Afstand af mindst 6 Fod. Disse Lanterner skulle endvidere være af en saadan Bestaaffenhed, at de røde Lys skulle være synlige i den samme Afstand, som det hvide Lys.

Om Dagen: Foran for, men ikke lavere end Toppen af Fokkemasten, 3 Pegemer, hvert af mindst 2 Fods Diameter, det ene lodret over det andet og med en indbyrdes Afstand af mindst 6 Fod; og af hvilke saavel det øverste som det nederste skal være kugleformet og rødt og det mellemste en ligesidet Firkant, ophængt ved Spidsen og hvidt.

c) Naar de i denne Paragraf omhandlede Skibe ikke gjøre Fart, skulle de ikke føre Sidelanterner, men naar de gjøre Fart, skulle de føre dem.

d) De Lanterner og Pegemer, som ifølge denne Paragraf skulle vises, skulle af andre Skibe betragtes som Signaler for, at det Skib, der viser dem, ikke havens under Kommando, og derfor ikke kan komme af Vejen.

§ 6.

Et Sejlskib, der er under Sejl, eller som bugseres, skal føre de samme Lanterner for Lanterner, som ifølge § 3 skal føres af et Dampskib, der gaar for Damp, med Undtagelse af Toplanteren, hvilken det aldrig maa føre. Lanterner for
Sejlskibe.

§ 7.

Naar, som Tilfældet kan være i Smaafartøjer under haardt Vejr, Side- flyttelige
Sidelanterner
for Smaa-
fartøjer. lanterne ikke kunne føres paa deres Plads, skulle de dog være tændte og holdes klare paa Dækket til øjeblikkelig Brug, hver paa den Side, hvortil den hører. Nærmer det paagjældende Skib sig til et andet Skib, eller omvendt, skulle Lanterne vises ud over deres respektive Sider saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, og paa saadan Maade, at deres Lys bliver bedst synligt, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.

For at gjøre Brugen af disse flyttelige Lanterner sikrere og lettere, skal hver især være malet udvendig med den samme Farve, som det Lys den viser, ligesom de ogsaa skulle være forsynede med passende Skærme.

§ 8.

Et Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Sejlskib, skal, naar det ligger til Ankers, føre en kugleformet Lanterne, der viser hvidt Lys, og som har en Diameter af mindst 8 Tommer. Lanteren skal anbringes paa det Sted, hvorfra dens Lys bedst kan ses, men dog ikke høiere end 20 Fod over Skroget, og vise et klart, ensformigt Lys, der, hele Horisonten rundt, skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil. Lanterner for
Skibe til
Ankers.

§ 9. *)

Et Lodsfartøj, som er i Lodsførretninger paa sin Station, skal ikke Lanterner og
Signaler for
Lodsfartøjer.

*) I de af England, Frankrig og flere andre Lande vedtagne internationale Søvejs-Regler er § 9 saalydende:

Et Lodsfartøj, som er i Lodsførretninger paa sin Sta-

Nr. 31.
26.
septbr.

ekki fara með ljósker þau, sem fyrirskipuð eru á öðrum skipum, heldur skal á sigluhúni vera ljósker, með hvítu ljósi, er lýsi alla vega út frá sjer, og skal auk þess með stuttu millibili, sem aldrei má vara lengur en 15 mínútur, sýna ljósblossa einn eða fleiri. Opnir hafnsögubátar skulu þó undanþegnir því að hafa ljósker á sigluhúni, en þegar þeir nálgast skip, eða það þá, skulu þeir sýna ljósker sín svo snemma, að komið verði hjá, að þau rekist á.

Þegar hafnsögubátur er ekki í erindaferðum á stöðvum sínum, skal hann hafa ljósker eins og önnur skip, sje það þilskip, en sje það opinn bátur, skal hann hafa sömu ljósker og aðrir opnir bátar.

10. gr.*)

Ljósker á
opnum
fiskibátum
og öðrum
opnum
bátum.

Opnir fiskibátar og aðrir opnir bátar eru, hvort sem þeim er siglt eða róð, ekki skyldir að hafa hliðarljósker þau, sem fyrirskipuð eru á öðrum skipum; hafi þeir ekki slík ljósker, skulu þeir skyldir til í þeirra stað að hafa til taks, hvenær sem á þarf að halda, ljósker með grænu ljósi annars megin og rauðu ljósi hinumegin. Til þess að komast hjá ásigling, skal ljósker þetta bera til sýnis í tæka tíð, og þannig, að græna ljósið sjáist ekki bakborðamegin og rauða ljósið ekki stjórnbordamegin.

Ljóskera-
brúkun á
fiskiveiðum
og þegar
legið er við
akkeri.

Þá er fiskiskip, hverskonar sem eru, og opnir bátar eru að fiskiveiðum eða liggja við akkeri, skulu þau frá sólarlagi til sólaruppkomu bera til sýnis skært, hvítt ljós á þeim stað á skipinu, sem bezt er að sjá það frá, hvaðan sem litið er, og skal mega sjá það að minnsta kosti 1 fjórðung úr mílu á lengdar. Á skipum þessum skal sömuleiðis heimilt vera, er það þykir vel við eiga, að sýna ljósblossa við og við. Nú eru skip að fiskiveiðum með botnvörpum, eða einhverskonar drag- eða dráttarnetjum, og skulu þau þá sýna rauða ljósblossa.

Þá er dimmt er í lopti, skulu ofangreind skip boða nærveru sína með því að láta þokuhorn sín gjalla, að minnsta kosti aðra hvora mínútu.

Fiskiveiða-seglskip og önnur segl- og róðrarskip, sem eru 4

sínum, skal hann ekki hafa ljósker þau, sem fyrirskipuð eru á öðrum skipum, heldur skal hann á sigluhúni hafa ljósker, með hvítu ljósi, er lýsi alla vega út frá sjer, og skal auk þess með stuttu millibili, sem aldrei má vara lengur en 15 mínútur, sýna ljósblossa, einn eða fleiri.

Þegar hafnsögubátur er ekki í erindaferðum á stöðvum sínum, skal hann hafa sömu ljósker, og önnur skip eiga að hafa.

*) 10. gr. í hinum alþjóðlegu sjóferðareglum, sem England, Frakkland og ýms önnur lönd hafa fallið á, hljóðar svo:

Opnir bátar og fiskiskip, sem ekki ná 20 register-tonnum brutto, eru ekki skyld til þess að hafa hliðarljósker, þegar þau eru á siglingu eða undir árum, eða þau ekki hafa net sín, botnvörpur, dragnet eða færi úti; en þegar þau hafa ekki ljóskerin, skulu þau í stað þeirra hafa til taks hvenær sem á þarf að halda ljósker með grænu gleri á annari hlið og rauðu gleri á hinni. Komi fiskibáturinn í námunda við annað skip, eða það nálgast bátinn, skal sýna ljósker þetta svo snemma, að komið verði hjá ásigling, og það þannig að græna ljósið sjáist ekki bakborðamegin, og hið rauða ekki stjórnbordamegin.

Eptirfarandi kafla greinar þessarar gildir einungis um fiskiskip og báta í hafi út frá þeim hluta af ströndum Norðurálfunnar, sem er fyrir norðan Kap Finisterre.

føre de for andre Skibe anordnede Lanterner, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne, som, hele Horisonten rundt, skal vise hvidt Lys, og det skal desuden med korte Mellemrum, som aldrig maa overstige 15 Minutter, vise et eller flere Blus. Aabne Lodsfartøjer ere dog fritagne for at føre Lanterne paa Mastetoppen, men skulle, naar de nærme sig til et Skib eller omvendt, vise den saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges.

Et Lodsfartøj, som ikke er i Lodsforretninger paa sin Station, skal, om det er en Dæksbaad, føre Lanterner i Vighed med andre Fartøjer, og, om det er en aaben Baad, føre Lanterner i Vighed med andre aabne Baade.

§ 10.*)

Aabne Fiskerbaade, saavel som andre aabne Baade, ere — under Sejlsads eller Roning — ikke forpligtede til at føre de for andre Fartøjer anordnede Sidelanterner; men føre de ikke disse, skulle de, i Stedet for saadanne, have klar til øjeblikkelig Brug en Lanterne, der viser grønt Lys paa den ene og rødt Lys paa den anden Side. Til Forebyggelse af Sammenstød skal denne Lanterne vises betimeligt, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.

Alle Slags Fiskerfartøjer, saavel som aabne Baade, skulle — under Fiskning eller liggende til Ankers — fra Solnedgang til Solopgang vise et klart, hvidt Lys fra det Sted paa Fartøjet, hvor det bedst kan ses hele Horisonten rundt, og som skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil. Disse Fartøjer kunne tillige, naar de finde det hensigtsmæssigt, fra Tid til anden vise Blus. Fartøjer, som ere i Færd med at fiske med Trawl, Straber eller noget Slags Slæbenet, skulle i saa Fald vise røde Blus.

Under usigtbare Vejrforhold skulle de ovennævnte Fartøjer give deres Tilstedeværelse tilkjende ved at lade deres Taagehorn lyde, mindst hvert andet Minut.

Sejl-Fiskerfartøjer, saavel som andre Sejl- og Rofartøjer, af

tion, skal ikke føre de for andre Skibe anordnede Lanterner, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne, som, hele Horisonten rundt, skal vise hvidt Lys, og det skal desuden med korte Mellemrum, som aldrig maa overstige 15 Minutter, vise et eller flere Blus.

Et Lodsfartøj, som ikke er i Lodsforretninger paa sin Station, skal føre de samme Lanterner, som ere anordnede for andre Fartøjer.

*) I de af England, Frankrig og flere andre Lande vedtagne internationale Søvejs-Regler er § 10 saalydende:

Aabne Baade og Fiskerfartøjer af under 20 Register-Tons Brutto ere — under Sejlsads eller Roning, og naar de ikke ligge med deres Net, Trawls, Strabere eller Liner ude — ikke forpligtede til at føre Sidelanterner, men skulle, naar de ikke føre disse, i Stedet herfor have klar til øjeblikkelig Brug en Lanterne med grønt Glas paa den ene og rødt Glas paa den anden Side. Nærmer det paagjældende Fartøj sig til et andet Fartøj, eller omvendt, skal denne Lanterne vises saa betimelig, at Sammenstød kan forebygges, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.

Den følgende Del af denne Paragraf finder kun Anvendelse paa Fiskerfartøjer og Baade i Farvandene udfor den Del af Europas Kyster, som ligger Nord for Kap Finisterre.

Nr. 31.
26.
sept.

register-tonnar netto og þaðan af minni, skulu eigi skyld að sýna tjeð ljós-merki.

a) Öll fiskiskip og fiskibátar, sem eru 20 register-tonnar brutto og þar yfir, skulu hafa og sýna hin sömu ljós-ker, sem önnur skip eiga að hafa á siglingu, þegar þau eru á siglingu, og þau ekki eptir eptirfylgjandi ákvæðum í þess-ari grein eru skyld að hafa og sýna ljósker þau, sem þar eru greind.

b) Öll skip, sem eru að fiskiveiðum með reknetum, skulu hafa tvö ljósker, er sýni hvítt ljós, á þeim stað á skipinu, sem hægst er að sjá þau. Þeim skal þannig vera fyrir komið, að hin lóðrjetta fjarlægð þeirra milli sje ekki minni enn 6 fet, og eigi meiri en 10 fet, og þannig, að hin lágrjetta fjarlægð þeirra í milli, mæld í stefnu við kjöl skips-ins, sje ekki minni en 5 fet og eigi meiri en 10 fet. Skal neðra ljóskerið vera fremst, og bæði skulu þau vera þannig til-búin, og ljósin þess eðlis, að þau megi sjá, hvaðan sem litið er, að minnsta kosti 3 fjórðunga úr mílu álangdar um dimma nótt í heiðskíru veðri.

c) Þegar skip er á færaveiðum og hefur færin úti, skal það hafa hin sömu ljósker og þau skip, sem eru að veiðum með reknetum.

d) Ef skip, sem er að veiðum kemst ekki úr stað, af því að veiðarfæri þess hefur fest á kletti, eða annari fyrirstöðu, þá skal það sýna hin sömu ljósker, og gjöra sömu þokubendingar og fyrirskipaðar eru á skipum, sem liggja við akkeri.

e) Á fiskiskútum og opnum bátum skal frjálst vera að nota ljósblossa hvenær sem er í sambandi við ljósker þau, er þau eru skyld að hafa og sýna eptir þessari grein. Ef ljósblossar eru sýndir á skipum, sem eru að fiskiveiðum með botnvörpum, hverskonar dráttar- eða dragnetjum, þá skal það ávalt gjört úr apturstafni skipsins, nema þegar svo stendur á, að skipið er á apturstafni fast við botnvörpur sínar, drag-eða dráttarnet, því þá skal ljósblossann sýna úr framstafni.

f) Allar fiskiskútur og opnir bátar, sem liggja við akkeri, skulu frá sólarlagi til sólaruppkomu hafa ljósker, með hvítu ljósi, er sjá megi að minnsta kosti 1 fjórðung úr mílu álangdar, hvaðan sem litið er.

g) Í þoku, dimmu veðri eða snjóveðri, skal á reka-netjaskipum, sem fest eru við net sín, og á skipum, sem eru að veiðum með botnvörpum, drag- eða dráttarnetum, svo og á færaskútum, sem hafa færin úti, á víxl blásið í þoku-horn og hringt klukku, að minnsta kosti aðra hvora mínútu.

Enn fremur hefur England með viðaukatilskipun 30. des-ember 1884 leyft, að seglskip, sem veiða með botnvörpum, og hafa dragnetin úti, megi á siglunni hafa ljósker með rauðu gleri á bakbordahlíð og grænu á stjórnbordahlíð, og að gufuskip, sem veiða með botnvörpum, megi hafa lík ljósker, en þó þannig, að hvítt gler sje haft í millibili, er muni 4 striku-m. Þegar þessu er svo varið, skulu ofangreind skip, hvort sem eru seglskip eða gufuskip, hafa hnattmynduð hvít ljósker neðan undir hinum lituðu ljóskerum.

Sömuleiðis hefur England með viðaukatilskipun 24. júní 1885 leyft, að seglskip, sem veiða með botnvörpum og hafa dragnetin úti, megi hafa eitt hvítt toppljósker, en skuli þó jafnhliða sýna við og við rauða ljósblossa til aðgreiningar frá hinum hvítu ljósblossum hafsöguskipanna.

og under 4 Register-Tons Netto ere ikke forpligtede til at vise de omhandlede Lys signaler.

Nr. 31.
26de
Sept.

a) Alle Fisserfartøjer og Fisserbaade af og over 20 Register-Tons Brutto skulle — under Sejlads, og naar de ikke efter de følgende Bestemmelser i denne Paragraf ere forpligtede til at føre og vise de deri nævnte Lanterner — føre og vise de samme Lanterner, som ere anordnede for andre Skibe under Sejlads.

b) Alle Fartøjer, der ere bestjæftigede med at fiske med Drivnet, skulle føre 2 Lanterner, som vise hvidt Lys fra det Sted paa Fartøjet, hvor de bedst kunne ses. Disse Lanterner skulle være stillede saaledes mod hinanden, at den lodrette Afstand imellem dem ikke er mindre end 6 Fod og ikke større end 10 Fod og saaledes, at den vandrette Afstand imellem dem, maalt i Linje med Fartøjets Rjel, ikke er mindre end 5 Fod og ikke større end 10 Fod. Den underste af disse to Lanterner skal være den forligste og begge skulle være af en saadan Konstruktion og Lyse af en saadan Bestaffenhed, at de, hele Horisonten rundt, kunne ses i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 3 Kvartmil.

c) Et Fartøj, der er bestjæftiget med Linefiskeri og som ligger med Linerne ude, skal føre de samme Lanterner som et Fartøj, der er bestjæftiget med Drivnetfiskeri.

d) Bliver et Fartøj, medens det fisker, fastholdt paa Stedet derved, at dets Fisseredskaber hænge fast ved en Klippe eller anden Forhindring, skal det vise samme Lanterne og gjøre samme Laagesignal, som er bestemt for et Skib til Ankers.

e) Fisserfartøjer og aabne Baade er det tilladt, i Forbindelse med de Lanterner, som de efter denne Paragraf skulle føre og vise, naarfømhelst at benytte Blus. Ethvert Blus, der vises af et Fartøj, som er i Færd med at fiske med Trawl, Skraber eller noget Slags Slåbenet, skal vises fra den agterste Del af Fartøjet, undtagen i det Tilfælde, at Fartøjet hænger med Agterenden ved sin Trawl, Skraber eller Slåbenet, da Blusset i saa Fald skal vises fra Bugen.

f) Ethvert Fisserfartøj og enhver aaben Baad, som ligger til Ankers, skal fra Solnedgang til Solopgang føre en Lanterne, som viser hvidt Lys, der, hele Horisonten rundt, skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

g) 3 Laage, Lykning eller Sneveir skal et Drivnet-Fartøj, der er fastgjort til sine Net, og et Fartøj, der er i Færd med at trawle, skrabe eller fiske med noget Slags Slåbenet, samt et Linefisser-Fartøj, der har sine Liner ude, skiftevis give et Stød i Laagehornet og ringe med Klokken, mindst hvert andet Minut.

Endvidere har England ved en Tillægs-Forordning af 30te December 1884 tilladt, at Sejl-trawlers, med Slåbenettet nede, paa Masten maa føre en Lanterne med rødt Glas paa dens Bagbords og grønt paa dens Styrbords Side, medens Damp-trawlers maa føre en lignende Lanterne, men afbrudt ved et hvidt Glas i et Mellemrum paa 4 Streger. Saavel Sejl- som Damp-trawlers skulle i saa Fald føre en kugleformet hvid Lanterne under de farvede Lanterner.

Ligeledes har England ved en Tillægs-Forordning af 24de Juni 1885 tilladt at Sejl-trawlers, med Slåbenettet nede, maa føre en enkelt hvid Toplanterne, dog i Forbindelse med lejlighedsvis afbrændte røde Blus, til Forebyggelse af Forveksling med Lodsartøjernes hvide Blus.

Nr. 31. Ljóssker skal
26. sýna þegar
sept. siglt er á
eptir skipi.

11. gr.

Þá er skip siglir á eptir öðru og nálgast það, þá skal á því er á undan er, sýna hinu frá apturstafni ljóssker með hvítu ljósi eða ljósblossa.

Hljóðbendingar í þoku, dimmu veðri eða snjóveðri.

12. gr.

Á gufuskipum skal vera gufupípa eða önnur hátt gjallandi gufu-hljóðvjel, og skal henni þannig fyrir komið, eð eigi stöðvist hljóðið af öðrum hlutum á skipinu. Á gufuskipum skal ennfremur vera þokuhorn, þannig tilbúið að við kveði hljómsterkt hljóð, þegar blásið er í það með físiselg eða öðru verkfæri, og auk þess hátt ómandi klukka*).

Á seglskipum skulu vera álíka þokuhorn og klukkur.

Í þoku, dimmu veðri eða snjóveðriskal, hvort sem er á nóttu eða degi, við hafa bendingar þær er nú skal greina:

a) Á gufuskipi, sem siglir með gufuafli, skal að minnsta kosti aðra hvora mínútu láta kveða við langt hljóð í gufupípunni eða annari gufu-hljóðvjel.

b) Á seglskipi, sem fer undir seglum, skal að minnsta kosti aðra hvora mínútu gefa þessar bendingar með þokuhorninu:

þegar það hefur vind inn á stjórnborða — þveran, eða frammar — 1 hljóð;

þegar það hefur vind inn á bakborða — þveran, eða frammar — 2 hljóð hvort rjett á eptir öðru;

þegar það hefur vind inn aptar en þveran — 3 hljóð, hvert rjett á eptir öðru.

c) Á hverju skipi, hvort heldur er gufuskip eða seglskip, skal að minnsta kosti aðra hvora mínútu hringja klukkunni þegar það heldur kyrru fyrir.

Fiskiveiða-seglskip og önnur segl- og róðrarskip, sem eru 4 register-tonnar netto, eða þaðan af minni, skulu ekki skyld að gjöra ofangreindar hljóðbendingar.

Í þoku, dimmu veðri eða snjóveðri skal minnka siglingu.

13. gr.

Öll skip, bæði gufuskip og seglskip, skulu í þoku, dimmu veðri eða snjóveðri sigla með hægri ferð.

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

14. gr.

þegar tvö
seglskip
mætast.

Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað þannig, að óttast má, að þau rekist á, skulu þau víkja hvort fyrir öðru, eptir þeim reglum, sem nú skal greina:

*) Hvervetna þar sem við höfð skal klukka eptir sjóferðareglunum, verður á tyrkneskum skipum í stað hennar höfð bumba.

§ 11.

Et Skib, som indhentes af et andet, skal fra sin Agterende vise det Lydende Skib en Lanterne med hvidt Lys eller et Blus.

Nr. 31.

26de
Sep.
Lanterne vises,
naar et Skib
indhentes.

Lyd-Signaler i Taage, Tykning eller Snevejr

§ 12.

Et Dampskib skal være forsynet med en Damppipe eller et andet kraftigt lydende Damp-Signal-Apparat, der skal være saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke opfattes af omgivende Gjenstande ombord. Det skal endvidere have et kraftigt Taagehorn, indrettet til at give Lyd ved Hjælp af en Blæsebælg eller et andet mekanisk Middel, og desuden en stærk lydende Klokke.*)

Et Sejlskib skal være forsynet med lignende Taagehorn og Klokke.

I Taage, Tykning eller Snevejr, hvad enten det er Dag eller Nat, skulle de nedenangførte Signaler anvendes paa følgende Maade:

- a) Et Dampskib, som gaar for Damp, skal med Damppipe eller et andet Damp-Signal-Apparat — mindst hvert andet Minut — give en lang Tone;
- b) et Sejlskib under Sejl skal med Taagehornet — mindst hvert andet Minut — give følgende Signal:

Naar det har Binden Styrbord ind — tværs eller foran for Tværs — 1 Tone;

naar det har Binden Bagbord ind — tværs eller foran for Tværs — 2 kort efter hinanden følgende Toner;

naar det har Binden agten for Tværs — 3 kort efter hverandre følgende Toner;

- c) ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Sejlskib, skal, naar det ligger stille, ringe med Klokken — mindst hvert andet Minut.

Sejlskiserfartøjer, saavelsom andre Sejl- og Rosfartøjer, af og under 4 Register-Tons Netto ere ikke forpligtede til at gjøre de omhandlede Lydsignaler.

Under Taage, Tykning eller Snevejr skal Farten mindskes.

§ 13.

Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Sejlskib, skal i Taage, Tykning eller Snevejr gaa med moderat Fart.

Regler for Styling og Sejlads.

§ 14.

Naar to Sejlskibe nærme sig hinanden paa en saadan Maade, at Sam-to Sejlskibe, menstød kan berygtes, skal det ene gaa af Vejen for det andet efter følgende Regler: som mødes.

*) I alle Tilfælde, hvor Søvejs-Reglerne fordrer Afbenyttelsen af en Klokke, vil i Stedet for denne i tyrkiske Skibe en Tromme blive anvendt.

Nr. 31.
26.
sept.

a) Skip, sem siglir liðugt, skal víkja úr vegi fyrir skipi, sem siglir beitivind.

b) Skip, sem hefur beitivind, með vind á bakborða, skal víkja úr vegi fyrir skipi, sem hefur beitivind með vind á stjórnborða.

c) Ef bæði skip sigla liðugt með vind á gagnstæð borð, skal það skip, sem hefur vind á bakborða, víkja úr vegi fyrir hinu.

d) Ef bæði skip sigla liðugt með vind á sama borð, skal það skip, sem á veður siglir, víkja fyrir hinu, er á hlje siglir.

e) Skip, sem siglir í undanhaldi, skal víkja úr vegi fyrir öðrum skipum.

þegar tvö
gufuskip
stýra í gagn-
stæða átt.

15. gr.

Ef tvö skip, sem sigla með gufuafli, koma beint eða því nær beint hvort mót öðru, svo að óttast má, að þau rekist á, þá skulu þau bæði víkja til hægri, svo að þau geti farið hvort fram hjá öðru á vinstri hlið.

Grein þessi á einungis þá við, er svo ber undir, að skip koma beint eða því nær beint hvort á móti öðru, svo að hætt er við, að þau rekist á, og á því ekki við, þá er skipin, með því að halda stefnu sinni, komast hvort fram hjá öðru.

Því að eins gildir þessi grein, að skipin stefni beint eða því nær beint hvort á annað, en það er

á daginn, þegar siglutrje beggja skipa eru í beinni eða því nær beinni röð, hvert fram af öðru, og

um nætur, þegar skipin hafa þá afstöðu, að á hvoru um sig sjást ljósin í báðum hliðarljóskerum hins.

Greinin á ekki við þegar skip

á daginn sjer annað skip fyrir stafni, og leiðir þeirra liggja á mis og þegar

um nætur, rauða ljósið á öðru skipinu blasir við rauða ljósinu á hinu, eða græna ljósið á öðru skipinu blasir við græna ljósinu á hinu, eða þegar rautt ljós en ekki hið tilsvareandi græna ljós sjest framundan, eða þegar grænt ljós, en ekki hið tilsvareandi rauða sjest framundan, eða þegar bæði rautt og grænt ljós sjást í eiðu í einhverri annari átt en framundan.

16. gr.

þegar tvö
gufuskip
stefna svo,
að leiðir
liggja á mis

Ef tvö skip, sem sigla með gufuafli, stefna svo að leiðir liggja á mis, þannig að hætt er við, að þau rekist á, þá skal það skipið, sem hefur hitt

þegar segl-
skip og gufu-
skip mætast.

17. gr.

Ef tvö skip, seglskip og gufuskip stefna þannig, að hætt er við, þau rekist á, þá skal gufuskiði víkja fyrir seglskipinu.

18. gr.

Hvenær
gufuskip
skuli minnka
sigling.

Sjerhvert gufuskip, sem kemur í námunda við annað skip á þann hátt, að hætt er við, að þau rekist á, skal minnka sigling, eða stöðva hana og halda aptur á bak, ef þörf er á.

a) Et Skib, som sejler rumskjeds, skal gaa af Vejen for et Skib, som ligger bidevind.

b) Et Skib, som ligger bidevind med Binden Bagbord ind, skal gaa af Vejen for et Skib, som ligger bidevind med Binden Styrbord ind.

c) Naar begge Skibe sejle rumskjeds med Binden ind paa modsatte Sider, skal det Skib, som har Binden Bagbord ind, gaa af Vejen for det andet.

d) Naar begge Skibe sejle rumskjeds med Binden ind paa samme Side, skal det Skib, som er til Luvart, gaa af Vejen for det, som er i Læ.

e) Et Skib, som sejler med Binden agter ind, skal gaa af Vejen for det andet Skib.

§ 15.

Naar to Skibe, som gaa for Damp, komme lige eller næsten lige mod hinanden paa saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skulle de begge dreje ^{To Dampskibe} med modsatte Kurser. ^{med modsatte Kurser.}

Denne Paragraf gjælder ikkun for de Tilfælde, hvor Skibe komme lige eller næsten lige imod hinanden paa saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, og gjælder selvfølgelig ikke for to Skibe, som ved at fortsætte hvert sin Kurs gaa klar af hinanden.

De eneste Tilfælde, for hvilke Paragrafen gjælder, ere de, i hvilke hvert af de to Skibe stævner lige eller næsten lige imod det andet, altsaa om Dagen i de Tilfælde, hvor hvert Skib har det andet Skibs Master overet eller næsten overet med sine egne, og

om Natten i de Tilfælde, hvor hvert Skib er i en saadan Stilling, at det ser begge Lysene i det andet Skibs Sidelanterner.

Paragrafen gjælder ikke for de Tilfælde, hvor et Skib om Dagen ser et andet Skib forude, hvis Kurs krydser dets egen samt hvor

om Natten det ene Skibs røde Lys vender imod det andet Skibs røde Lys, eller hvor det ene Skibs grønne Lys vender imod det andet Skibs grønne Lys, eller hvor et rødt Lys uden et tilsvarende grønt ses forude, eller hvor et grønt Lys uden et tilsvarende rødt ses forude, eller hvor baade et rødt og et grønt Lys ses samtidig i hvilkensomhelst anden Retning end forude.

§ 16.

Naar to Skibe gaa for Damp, og deres Kurser krydse hinanden paa en saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skal det Skib, som har det ^{To Dampskibe} med krydsende Kurser. ^{med krydsende Kurser.} gaa af Vejen for det andet.

§ 17.

Naar to Skibe, hvoraf det ene er et Sejlskib og det andet et Dampskib, styre saadanne Kurser, at Sammenstød kan befrygtes, skal Dampskibet gaa af Vejen for Sejlskibet. ^{Sejls og Dampskibe, som mødes.}

§ 18.

Enhvert Dampskib, som nærmer sig et andet Skib paa en saadan Maade, at Sammenstød kan befrygtes, skal mindste Fart eller stoppe og balle, om nødvendigt. ^{Skibe skulle minste Fart.}

Nr. 31.

26.
sept.

Um þær
hljóðbend-
ingar, sem
frjálst er að
gefa á gufu-
skipum, sem
breyta stefnu.

19. gr.
Ef gufuskip, sem siglir með gufuafli, gjörir þesskonar hreyfingu, sem heimilt er eða skylt að gjöra eptir reglum þessum, þá má gefa hana til kynna hverju öðru skipi, sem er í auglýsingu, með því að gjöra bendingar þær með gufupípunni, er nú skal greina:

1 stutt hljóð, sem þýðir: «Jeg sný til hægri»;

2 stutt hljóð, sem þýða: «Jeg sný til vinstri»;

3 stutt hljóð, sem þýða: «Jeg held sem hraðast aptur á bak»;

Það er í sjálfvald sett að gjöra þessar bendingar, en sje svo gjört, skal framkvæma stefnubreytingu þá, sem þær gefa til kynna.

20. gr.

þegar skip
siglir uppi
annað skip.

Sjerhvert skip, hvort heldur er gufuskip eða seglskip, sem siglir uppi annað skip, skal víkja úr vegi fyrir því án alls tillits til fyrirmæla undanfarandi greina.

21. gr.

þegar gufu-
skip eru í
mjóum sund-
um.

Þegar gufuskip siglir í mjóum sundum, skal það, ef gjörlegt er og hættulaust, halda sjer að landi þeim megin í álnum, sem að stjórnbörða veit.

22. gr.

Nánari skýr-
ing á 14., 16.,
17. og 20. gr.

Þegar skip á eptir framangreindum reglum að víkja fyrir öðru, skal hitt skipið halda áfram stefnu sinni.

23. gr.

Afbrigði, er
sjerstök at-
vik eru.

Þá er beita á reglum þessum, ber að hafa nauðsynlegar gætur á öllum hættum þeim, sem siglingum eru samfara, svo ber þess og að gæta, að sjerstök atvik geta verið fyrir hendi, svo að nauðsyn beri til að víkja frá framangreindum reglum, til þess að forðast bráða hættu.

Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að við hafa tilhlýðilegar varúðarreglur.

24. gr.

Ekkert af því, er að framan er skráð, getur leyst neitt skip, útgjörðamenn þess, skipstjóra eða skipshöfn undan því, að bera afleiðingar þær, sem hljótast kunna af því, að vanrækt er að hafa ljóskei, gjöra bendingar eða halda nógu dyggilega vörð, eða af því, að vanrækt hefur verið að gæta slíkra varúðarregla, sem almenn sjómennska mælir fyrir eða sjerstök atvik, sem til kunna að bera, benda á.

Gefa má sjerstakar reglur fyrir siglingu í höfnum inni og innan fjarðar.

25. gr.

Ekkert af framangreindum ákvæðum, skal vera því til fyrirstöðu, að sjer-

§ 19.

Naar et Dampskib, som gaar for Damp, foretager en saadan Bevægelse, som de nærværende Regler bemyndige til eller fordre, da kan det tilfjendegive denne Bevægelse til et hvilket som helst andet Skib, som det har i Sigte, ved Hjælp af følgende Signaler med Damppipen, nemlig:

- 1 kort Tone, som betyder: „Seg drejer til Styrbord“;
- 2 korte Toner, som betyder: „Seg drejer til Bagbord“;
- 3 korte Toner, som betyder: „Seg bakker med fuld Kraft“.

Anvendelsen af disse Signaler er frivillig, men naar de anvendes, skal den derved betegnede Kursforandring udføres.

§ 20.

Ethvert Skib, hvad enten det er et Dampskib eller Sejlskib, som indhenter et andet Skib, skal, uanset hvad der er bestemt i de foranstaaende Paragrafer, gaa af Vejen for det indhentede Skib.

§ 21.

I snevre Løb skal ethvert Dampskib, naar det er udførligt, og uden Fare lader sig gjøre, holde sig til den Side af Sejlskibet, som ligger paa Skibets Styrbords Side.

§ 22.

Naar et Skib ifølge de foranstaaende Regler skal gaa af Vejen for et andet, skal det andet Skib vedblive at holde sin Kurs.

§ 23.

Bed Iagttagelsen og Fortolkningen af disse Regler skal der tages fornødent Hensyn til alle de med Navigeringen forbundne Farer, samt til enhver egen Omstændighed, som kan gjøre en Afvigelse fra de foranstaaende Regler nødvendig for at undgaa en øjeblikkelig Fare.

Intet Skib maa under nogen Omstændighed forsømme at iagttage passende Forsigtighedsforanstaltninger.

§ 24.

Intet, som indeholdes i disse Regler, kan frigjøre noget som helst Skib eller dets Rheder, Rorer eller Mandskab for de Følger, der maatte opstaa ved nogen Forsømmelse af at føre Lanterner, gjøre Signaler eller holde tilbørligt Udkig, eller for Følgerne af at undlade at iagttage saadanne Forsigtighedsregler, som almindeligt Sømandskab eller Tilfældets særegne Omstændigheder maatte tilfige.

Særlige Regler for Sejlskibe i Havne og indre Farvande kunne gives.

§ 25.

Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen

Nr. 31.
26.
sept.

stakar reglur gildi fyrir siglingar í höfnum inni, í ám eða fjörðum, sjeu þær löglega settar af valdsmanni á hverjum stað.

Sjerstök ljósker á herskipum og skipum, er sigla í skjóli
herskipa.

26. gr.

Þekkert af því, er að framan er skráð, skal vera því til fyrirstöðu, að hafðar sjeu sjerstakar reglur, er stjórn einhverrar þjóðar gefur út um notkun afstöðu- og bendingaljóskera á tveim eða fleirum herskipum eða á skipum, er sigla í skjóli herskipa.

Hegningarákvæði.

27. gr.

Brot gegn framangreindum reglum varðar hegningu allt að 200 krónum.

Hvenær tilskipun þessi öðlist lagagildi.

28. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. apríl 1891.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalíuborg, 26. september 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann,

af særlige Regler, som paa lovlig Maade ere udstedte af lokale Autoriteter, for Sejladfen i en Havn, paa en Flod eller i et indre Farvand.

Nr. 31.
26de
Sept.

Særlige Lanterner for Eskadrer og Konvojer.

§ 26.

Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af hvilket som helst særlige Regler, udstedte af en Nations Regjering med Hensyn til Anvendelsen af Positions- og Signallanter ombord i to eller flere Krigsskibe eller i Skibe, der sejle under Konvoj.

Om Straffeanfvar.

§ 27.

Viltsidesættelse af foranstøt Regler medfører Straf af indtil 200 Kroner.

Om Anordningens Ikrafttræden.

§ 28.

Nærværende Anordning træder i Kraft d. 1ste April 1891.

Gvorefte alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de September 1890.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 31.
26.
sept.

Efnisyfirlit.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglur fyrir ljóskeraburði.

2. gr.

3. gr. Ljósker á gufuskipum.

4. gr. Ljósker á gufuskipum, sem draga annað skip.

5. gr. Dag- og náttmerki á skipum, sem ekki verður stjórnað.

6. gr. Ljósker á seglskipum.

7. gr. Laus hliðarljósker á smáskipum.

8. gr. Ljósker á skipum, sem liggja við akkeri

9. gr. Ljósker og bendingar á hafnögubátum.

10. gr. Ljósker á opnum fiskibátum og öðrum opnum bátum Ljóskerabrukun á fiskiveiðum og þega legið er við akkeri.

11. gr. Ljósker skal sýna, þá er siglt er á eftir skipi.

Hljóðbendingar í þoku, dimmu veðri og snjóveðri.

12. gr.

Í þoku, dimmu veðri eða snjóveðri skal minnka sigling.

13. gr.

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

14. gr. Þegar tvö seglskip mætast.

15. gr. Þegar tvö gufuskip stýra í gagnstæða átt.

16. gr. Þegar tvö gufuskip stefna svo að leiðir liggja á mis.

17. gr. Þegar seglskip og gufuskip mætast.

18. gr. Hvenær gufuskip skuli minnka sigling.

19. gr. Um þær hljóðbendingar, sem frjálst er að gjöra á gufuskipum, sem breyta stefnu.

20. gr. Þegar skip siglir uppi annað skip.

21. gr. Þegar gufuskip eru í mjóum sundum.

22. gr. Nánari skýring á 14., 16., 17. og 20. gr.

23. gr. Afbrigði, er sjerstök atvik eru.

Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að við hafa tilhlýðilegar varúðarreglur.

24. gr.

Gefa má sjerstakar reglur fyrir siglingu í höfnum inni og innanfjarðar.

25. gr.

Sjerstök ljósker á herskipum og skipum, er sigla í skjóli herskipa.

26. gr.

Hegningarákvæði.

27. gr.

Hvenær tilskipun þessi öðlist lagagildi.

28. gr.

I n d h o l d.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Regler for Lanterneføring.

§ 2.

§ 3. Lanterner for Dampskibe.

§ 4. Lanterner for Dampskibe, som bugserer.

§ 5. Dag- og Nat-Signaler for manøvre-udøgtige Skibe.

§ 6. Lanterner for Sejlskibe.

§ 7. Flyttelige Sidelanterner for Smaa fartøjer.

§ 8. Lanterner for Skibe til Ankers.

§ 9. Lanterner og Signaler for Lodsfartøjer.

§ 10. Lanterner for aabne Fisterbaade og andre aabne Baade. Lanterneføring under Tiftning og til Ankers

§ 11. Lanterne vises, naar et Skib indhentes.

Lyd-Signaler i Laage, Lykning eller Snevejr.

§ 12.

Under Laage, Lykning eller Snevejr skal Farten mindskes.

§ 13.

Regler for Styling og Sejlsads.

§ 14. To Sejlskibe, som mødes.

§ 15. To Dampskibe med modsatte Kurser.

§ 16. To Dampskibe med krydsende Kurser.

§ 17. Sejls- og Dampskibe, som mødes.

§ 18. Naar Dampskibe skulle mindske Fart.

§ 19. Frivillige Lyd-Signaler for Dampskibe, som forandre Kurs.

§ 20. Naar et Skib indhenter et andet.

§ 21. Dampskibe i snevre Farvande.

§ 22. Nærmere Forklaring til §§ 14, 16, 17 og 20.

§ 23. Afvigelser i særegne Tilfælde.

Intet Skib maa under nogen Omstændigheder forsømme at iagttage passende
Forsigtighedsforanstaltninger.

§ 24.

Særlige Regler for Sejlsads i Havne og indre Farvande kunne gives.

§ 25.

Særlige Lanterner for Eskadrer og Konvojer.

§ 26.

Om Straffeanvar.

§ 27.

Om Anordningens Ikrafttræden.

§ 28.

Nr. 32.
26.
sept.

Auglýsing

um

ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Með skýrskotun til konunglegrar tilskipunar, sem út er komin í dag, um að alþjóðlegum sjóferðareglum skuli beitt á íslenskum skipum, þykir stjórnarráðinu fyrir Ísland ástæða til vera, að gjöra almenningi kunnugt, að eigi verður álitid að ákvæðum þeim, sem eru í 3., 4., 6., 7. og 8. gr. tilskipunarinnar, um ljóskeraburð, sje fullnægt, nema því að eins, að ásigkomulag hinna þar greindu ljóskera sje þannig, og þeim þannig fyrir komið, að það fullnægi kröfum þeim, sem auglýsing þessi greinir, og sem í öllum verulegum atriðum eru samhljóða reglum þeim, sem standa í reglugjörðum fyrir skipa-umsjónarmennu hins brezka verzlunarráðaneytis (Board of Trades Surveyors), sem hafa fengið vald til að skoða ljósker jafnvel á útlendum skipum.

I.

Ljóskerin.

Samkvæmt 3., 4., 6., 7. og 8. gr. tilskipunarinnar eiga ljóskerin að vera svo úr garði gjörð, að sjá megi ljós þeirra um dimma nótt í heiðskíru veðri í þessari fjarlægð: Toppljósið á gufuskipum að minnsta kosti 5 mílufjórðunga; sje það óbreytilegt ljós, er taki yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 leiðarsteinsstrikum; hliðarljósin bæði á gufu- og seglskipum að minnsta kosti 2 fjórðunga úr mílu, og sje þau óbreytileg ljós, er taki yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 leiðarsteinsstrikum, og akkerisljósið að minnsta kosti 1 fjórðung úr mílu, og sje það óbreytilegt ljós, er lýsi í allar áttir.

Því næst skal toppljóskerinu á gufuskipum vera þannig fyrir komið, að það beri birtu beint fram undan og til beggja hliða 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu og standi engir hlutir á skipinu fyrir.

Hliðarljóskerum skal, bæði á gufuskipum og seglskipum, vera þannig fyrir komið, að þau beri birtu beint fram undan og til hliðanna 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu á stjórnborða eða bakborða, eptir því hvorumegin ljóskerið er, og sje engir hlutir á skipinu því til fyrirstöðu.

Loks skal akkerisljóskeri þannig fyrir komið, að það lýsi frá sjer til allra hliða, án þess að nokkuð á skipinu beri fyrir.

Kröfum þessum verður álitid fullnægt, þegar ljóskerin eru svo gjörð, og þeim þannig fyrir komið, sem nú skal greina.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Bekjendtgjørelse

Nr. 32.
26de
Septbr.

angaaende

Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Under Henvisning til den under Dags Dato udgaaede allerhøjeste Anordning angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse paa islandske Fartøjer finder Ministeriet for Island sig foranlediget til herved at bringe til almindelig Kundskab, at de i denne Anordning §§ 3, 4, 6, 7 og 8 indeholdte Bestemmelser om Lanterne-Førelsen ikke kunne anses overholdte, medmindre de deri omhandlede Lanternes Beskaffenhed og Anbringelse fyldestgør de nedenfor angivne Forderungen, der i alt Væsentligt ere overensstemmende med de Regler, som indeholdes i Instruktionerne for det britiske Handelsministeriums Skibsinspektorer (Board of Trades Surveyors), hvilke ere bemyndigede til at besigtige ogsaa fremmede Skibes Lanterner.

I.

Lanterne-Systemet.

Ifølge Anordningens §§ 3, 4, 6, 7 og 8 skulle Lanterneerne være af en saadan Beskaffenhed, at de i en mørk Nat med klar Luft ere synlige i følgende Udstrækning, nemlig: Top-Lanternen i Dampskibe i en Afstand af mindst 5 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en Bue af Horisonten paa 20 Kompasstreger; Side-Lanternerne, saavel i Damp- som i Sejlskibe, i en Afstand af mindst 2 Kvartmil, visende et ensformigt Lys over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og Anker-Lanternen i en Afstand af mindst 1 Kvartmil, visende et ensformigt Lys hele Horisonten rundt.

Dernæst skal Top-Lanternen i Dampskibe være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side af Skibet.

Side-Lanternerne, saavel i Damp- og Sejlskibe, skulle være saaledes stillede, at de kaste Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs, henholdsvis paa Styrbords- og Bagbords-Siden af Skibet.

Endelig skal Anker-Lanternen være saaledes stillet, at den kaster Lyset frit af alle Gjenstande paa Skibet hele Horisonten rundt.

Disse Forderungen kunne anses for opfyldte, naar Lanterneerne ere af saadan Beskaffenhed, som nedenfor angivet, og deres Anbringelse er stet paa efterfølgende Maade.

Nr. 32. Bekjendtgjørelse af 26de September angaaende Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 32.
26.
sept.

A. Ásigkomulag ljóskera.

Almenn ákvæði.

a. Ljóskerin skulu að öllu leyti vera haganlega tilbúin, sterk og í góðu ástandi til afnota.

b. Stærri ljósker en að neðan skal greint, má við hafa; leyfa má að hafa minni, en þó eigi svo að meiru muni en $\frac{1}{8}$ úr þumlungi.

Ef eldsneytið í ljóskerum er steinolía eða því um líkt, skulu þau að jafnaði vera stærri en þau ljósker, þar sem höfð eru kertaljós eða almenn olía.

c. Loptsúgur skal vera hæfilega mikill.

d. Loginn á að vera nægilega stór og brenna skært, án þess að rjúki.

Sje loginn eigi vel skær, verði hann minni, eða ef rýkur, þegar ljóskerinu er lokað, þá er loptsúgurinn eigi nógu sterkur. Sje loginn óstöðugur eða blaktandi, er loptsúgurinn of sterkur, og er þá hætt við, að hann slokkni af vindgusti.

Gæta verður þess, að regn eða snjór komist ekki inn í ljóskerið.

Stærð á topp- og hliðarljóskerum, er minnst má vera.

e. Hinar dimmu hliðar ljóskeranna skulu vera að minnsta kosti 8" 9" (9" eptir ensku máli) á breidd, og á hæð að innanverðu að minnsta kosti 10" 8" (11" eptir ensku máli). Myndi hinar dimmu hliðar ljóskeranna horn sín á milli, skal hvor hliðin um sig hafa ofangreinda breidd; en sje ljóskerið sívalt, skal það að þvermáli hafa þessa breidd.

Hæð ljóskersins skal mæld frá botninum að ofan og upp að lokinu neðanverðu við hliðina á reykhálfnum.

f. Opið fyrir ljósgeislana (glerið) skal að minnsta kosti vera 4" 10" (5" eptir ensku máli) á hæð, og að minnsta kosti 7" 9" (8" eptir ensku máli) á breidd.

Hæð eða breidd opsins skal mæld eptir hinni lóðrjettu eða lágrrjettu línu milli barmanna.

Bogi sá, sem efri eða neðri rönd opsins myndar, skal á hliðarljóskerum vera $\frac{1}{8}$ og á toppljóskerum $\frac{2}{8}$ úr hring.

g. Geislaglerið eða vanalegt bogið eða kúpt gler, sem í þess stað er notað, skal svo stórt vera, að ljósgeislarnir fylli allt opið. Lögun þess, litur og önnur einkenni skulu vera við hæfi.

Þau geislagler, sem eru flat-kúpt (sjá 1. mynd hjer að aptan) eða dioptrisk (sjá 2. mynd), safna ljósgeislunum, og eru þau betri en almenn bogin eða kúpt gler, sem eru jafnþykk allstaðar (3. mynd), því að þessháttar gler þurfa ætíð sterkara ljós og skírari spegil en hin ofangreindu geislagler.

Betra er að hafa ljósker með geislaglerum, sem einungis eru lituð í yfirbrúnni er út snýr, svo og þau, sem hafa þunna, litaða glerplötu aptan við hvíta geislaglerið, með því þau bera meiri birtu en ljósker með geislagleri, sem allt er gegnlitað.

Blágrænan lit ber fremur að hafa en gulgrænan, því að í fjarlægð má hæglega villast á því ljósi, og dauðu hvítu ljósi, og í þöku litur það út sem rauðleitt ljós.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

A. Lanternernes Bestæfsheds.

Nr. 32.

16de
Septbr.**Almindelige Bestæfsheds.**

a. Alle Lanterner skulle i enhver Henseende være hensigtsmæssig indrettede, solide samt i god og tjenstdygtig Stand.

b. Større Dimensioner end de nedenangførte maa anvendes, og mindre kunne indrømmes indtil en Afvigelse af $\frac{1}{8}$ Tomme.

Lanterner, i hvilke der bruges mineralst Olie eller lignende, bør som Regel være større end de, hvori der brændes Lys eller almindelig Olie.

c. Ventilationen skal være passende stærk.

d. Flammen skal være tilstrækkelig stor og brænde klart uden at ose.

Derfor Flammen brænder mindre klart, bliver mindre eller endog oser, naar Lanterneren lukkes, da er Ventilationen for svag. Brænder den urolig og flagrende, er Ventilationen for stærk og Flammen kan da let slukkes ved Vindstød.

Det maa paases, at Regn eller Sne ikke kan trænge ind i Lanterneren.

Minimums-Dimensioner for Top- og Side-Lanterner.

e. Lanternernes Blindsider skulle være mindst 8" 9" (9" engelsk Maal) brede, deres indvendige Højde mindst 10" 8" (11" engelsk Maal). Naar Lanternens Blindsider indbyrdes danne en Vinkel, skal hver af dem have den angførte Bredde; er derimod Lanterneren rund, skal Lanternens Diameter være lig denne Bredde.

Højden af Lanterneren maales fra Overfladen af Lanternens Bund til Underfladen af dens Dæksel ved Siden af Skerstenen.

f. Åbningen for Lysstrålerne (Glasstet) skal være mindst 4" 10" (5" engelsk Maal) høj, og mindst 7" 9" (8" engelsk Maal) bred.

Åbningens Højde eller Bredde maales efter den lodrette eller vandrette Linie imellem dens Kanter.

Buen, som Åbningens Over- eller Underkant danner, skal i Side-Lanternerne udgjøre $\frac{1}{3}$ og i Top-Lanternerne $\frac{2}{3}$ af en Cirkel.

g. Lindsen, saavelsom et i Stedet for denne anvendt almindeligt buet Glas, skal have en saadan Størrelse, at Lysstrålerne udfylde hele Åbningen. Formen, Farven og de øvrige Egenskaber skulle være hensigtsvarende.

Lindser, som ere plan-konvere (Bilag, Figur 1) eller dioptriske (Bilag, Fig. 2), samle Lysstrålerne og ere derfor at foretrække for almindelige, buede Glas, som overalt ere ens tykke (Bilag, Fig. 3). Saadanne Glas fordre nemlig altid stærkere Lys og kraftigere Spejl end de nævnte Lindser.

Lanterner med Lindser, som kun ere farvede i Overfladen, saavelsom de, i hvilke der er anbragt en tynd, farvet Glasplade bag den hvide Linde, ere at foretrække, da de udsende mere Lys end Lanterner med Lindser, hvis hele Glasmasse er farvet.

Den blaaliggørne Farve er at foretrække for den gulliggørne, der let i Afstand forveksles med et svagt hvidt Lys, og i Taage ses som et rødt Lys.

Nr. 32. Bekendtgørelse af 26de September angaaende Bestæfsheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lys-Signalapparater, som skulle føres af islandse Damp- og Sejlskibe..

Nr. 32. n. Svo skal spegillinn (er aptur varpar ljósinu), vera tilbúinn og settur, að hann ef unnt er, grípi alla þá ljósgeisla, sem eigi ganga í gegnum geislagler eða gler ljóskersins. Eigi má spegilflöturinn vera úr gleri.

Sjeu flat-kúpt eða dioptrisk geislagler notuð (sjá 1. og 2. mynd), á spegillinn að vera lagaður eins og kúlufliótur, og á geisli (radius) hans að vera jafnlangur og fjarlægðin er frá miðdepli logans til spegilsins.

i. Í ljóskerum, sem hafa flat-kúpt eða dioptrisk geislagler (sjá 1. og 2. mynd), á miðdepill logans að vera í hinum sameiginlega brennidepli geislaglersins og spegilsins. Þetta má rannsaka með því að mæla, sumpart hvort hann er í miðjunni á lágrjettum hringfleti, sem má hugsa sjer lagðan gegnum hálfa hæð geislaglersins, og sumpart hvort hann er alstaðar jafnlangt frá speglinum.

k. Sje olía notuð, má kveypkurinn ekki vera minni en $1'' 8'''$ til $1'' 11'''$ ($1\frac{3}{4}''$ til $2''$ eptir ensku máli), og sje steinolía við höfð, ekki minni en $11'''$ ($1''$ eptir ensku máli).

Sje hólkkveypkur hafður, sem veitir sterkara og óbreytilegra ljós, má hann eigi vera minni en $8'''$ að þvermáli. Hólkkveypki má að eins nota í lömpum, þar sem brent er steinolía.

l. Hliðarljóskerið á stjórborða ásamt með hlífinni skal vera grænmálað, bakborðaljóskerið og hlíf rauðmáluð.

Akkerisljóskerið.

m. Ljósker þetta skal vera hnattmyndað og að minnsta kosti $8''$ að þvermáli (8. gr. tilskipunarinnar).

Sje olía notuð, má kveypkurinn ekki vera minni en $1\frac{1}{4}''$, og ekki minni en $\frac{3}{4}''$ sje steinolía notuð.

B. Hvernig ljóskerunum skuli fyrir komið.

Toppljóskerið.

a. Toppljóskerið skal festa þannig á eða fyrir framan framsiglu, að það geti ekki hreyft, og svo hátt upp frá skipinu, að eigi nemi minnu en breidd skipsins, þar sem hún er mest, og aldrei minnu en 20 fetum, og þannig, að sjá megí ljósið fyrir öllum hlutum á skipinu á öllu svæði því, sem til er tekið í tilskipuninni.

Jafnframt og ljóskerinu skal komið svo fyrir, að það hreyfist ekki, þarf til þess að auðunnið sje einnig að koma því upp og taka það niður, annaðhvort að hengja það upp í hagkvæmri umgjörð, sem fest er á sjálfan framhúnninn, eða, ef nauðsyn ber til að hengja ljóskerið undir stag, — sem auðvitað verður að vera óháð seglunum og standa í sem minnsta sambandi við annan reiðaútbúnað — festa það með kvísl, sem leikur á sjálfu stögunu á málmpípu.

Til þess að varna því, að ljósið felist bak við reiðann, segl eða aðra hluti, verður að rannsaka, hvort ljóskerunum sje rjettilega fyrir komið, með því að draga upp seglin á framreiðanum, og setja rárnar í allar þær stöðvar, sem þær geta í verið.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

h. Spejlet (Reflektoren) skal være saaledes konstrueret og stillet, at det saavidt Nr. 32. muligt opfanger alle de Lysstråaler, der ikke udsendes gennem Lanternens Vindse eller Glas. ^{26de} Septbr. Spejlfladen maa ikke være af Glas.

Hvor der anvendes plan-konveze eller dioptriske Vindser (Bilag, Fig. 1 & 2), bør Spejlet være formet som en Kugleflade, hvis Radius er lig Afstanden fra Flammens Midtpunkt til Spejlet.

i. I Lanterner med plan-konveze eller dioptriske Vindser (Bilag, Fig. 1 & 2) skal Flammens Midte være i Vindsens og Spejlets fælles Brændpunkt. Dette undersøges ved at eftermaale, dels om den er i Centrum af en vandret Cirkelflade, som tænkes lagt gennem Vindsens halve Højde, dels om den overalt er i lige stor Afstand fra Spejlet.

k. Bægen bør, naar der benyttes Olie, ikke være mindre end $1'' 8'''$ à $1'' 11'''$ ($1\frac{3}{4}''$ à $2''$ engelsk Maal), og naar der benyttes Stenolie ikke mindre end $11'''$ ($1''$ engelsk Maal).

Naar Rundbrændere, der give et kraftigere og mere ensformigt Lys, benyttes, bør Bægen ikke være mindre end $8'''$ i Diameter. Rundbrænder bør dog kun anvendes i Lamper, hvori der brændes Stenolie.

l. Den styrbords Side-Lanterne med tilhørende Skjærm skal være malet grøn, den bagbords rød.

Anter-Lanternen.

m. Denne Lanterne skal være en kugleformet Lanterne af mindst $8''$ Diameter (Anordningens § 8).

Bægen bør, naar der benyttes Olie, ikke være mindre end $1\frac{1}{4}''$, og naar der benyttes Stenolie ikke mindre end $\frac{3}{4}''$.

B. Lanternernes Anbringelse.

Top-Lanternen.

a. Top-Lanternen skal befæstes saaledes paa eller foran for Gokkemasten, at den ikke kan forandre Stilling, samt i en Højde over Skroget, der ikke maa være mindre end Skibets største Bredde, og i intet Tilfælde under 20 Fod, og saaledes, at Lyset kan ses frit af alle Gjenstande paa Skibet i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

For at Lanternen, samtidig med at være anbragt i en uroffelig Stilling, tillige kan være let at op- og nedtage, bør den enten ophænges i et hensigtsmæssigt Stativ, der sidder fast paa selve Jortoppen, eller, hvis Forholdene nødvendiggjøre, at Lanternen ophænges under et Stag — der selvfølgelig maa være uafhængigt af Sejlene og saa lidt som muligt paa-virket af den øvrige Rejsning — befæstes ved Hjælp af en Gaffel, der med et Metalrør vandrer paa selve Staget.

For at sikre sig imod, at Lyset skjules af Rejsning, Sejl eller andre Gjenstande, bør Lanternernes rigtige Anbringelse undersøges ved, at Sejlene paa Forrejsningen tilføjes og Ræerne stilles i de forskjellige Rejninger, som de kunne indtage.

Nr. 32. Betjendtajørelse af 26de September angaaende Befæstheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lys-Signalapparater, som skulle føres af islandste Damp- og Sejlskibe.

Nr. 32.
26.
sept.

Hliðarljóskerin.

b. Hliðarljóskerin ásamt með hlífunum skal festa þannig við sjálft skipið, að þau geti ekki breytt stöðu sinni, og þannig, að ljós þeirra megi sjá fyrir öllum hlutum á skipinu á öllu svæði því, sem til er tekið í tilskipuninni.

c. Þegar ákveða skal stað hliðarljóskeranna, en í því verður að fara eftir stærð, lögun og reiða skipsins, ber einkum að sjá fyrir því, að ljós þeirra sjáist fyrir uppvindubjálkum, bátum, seglum, reiða osfrv. Þessu til tryggingar verður að rannsaka, hvort ljóskerunum sje rjettilega fyrir komið, með því að setja upp seglin og setja rárnar í allar þær skorður, sem þær geta í verið.

Vanalega ber eigi að setja hliðarljóskerin fyrir aptan þann stað á skipi, þar sem það er breiðast; en sje þeim valinn staður aptar, verður að gæta þess, að þau sjeu sett svo langt út frá hliðum skipsins, að sjá megi ljós þeirra beint framundan, án þess að neitt beri fyrir.

d. Hliðarljóskerum og hlífum þeirra má ekki koma fyrir í reiðanum, heldur skulu þau traustlega og haganlega fest á sjálfa skipshliðina eða þá hluta skipsins, sem áfastir eru við hliðina, ekki við uppstandandi hluti eingöngu. Í fiskiskútum, sem eru minni en 20 register-tonnar brutto, er þó leyfilegt að hafa hliðarljóskerin í framreiðanum.

Sje hlífunum komið fyrir á hreyfanlegum bátásam (Daviter), er snúa út yfir hliðar skipsins, skulu þeir vera útbúnir með stýfum, er sjeu svo afmældar, að hvort hliðarljósker lýsi í þá átt, sem tilskilið er í tilskipuninni, þegar þær eru settar í sínar skorður.

Um hlífarnar

e. Hlífum þeim, sem á hliðarljóskerum skulu vera, og ná skulu að minnsta kosti 3 fet fram fyrir fremsta hluta ljósakersins, skal þannig fyrir komið, að þær varni því, að hliðarljósinn sjáist yfir stefnið frá hinni móttsettu hlið, og varni því þó jafnframt eigi, að bæði hliðarljósinn verði sjeð beint framundan.

Reynslan hefur sýnt, að nauðsynlegt er í þessu efni að koma hlífunum þannig fyrir, að ljósgeislarnir frá hinu grana og rauða hliðarljósi mætist þannig, að þeir myndi að eins mjög lítið horn.

Hlífunum verður hagað og komið fyrir á ýmsa vegu. Ef maður hugsar sjer, að hlíf, sem rannsaka skal, sje í beina stefnu við kjöl skipsins, og að ljóskerið standi næstum fast upp við hana að utanverðu, þá mætast, eins og sjá má á 4. mynd á fylgiskjalinu, ljósgeislarnir frá ljósakerinu og bein stefna fram af skipskilinum ekki lengra fyrir framan kinnunginn en svo, að ljósið verður sýnilegt frá skipi, sem nálgast kinnunginn hinumegin.

Ráða má að mestu bót á þessu:

1. með því að lengja hlífina eða
2. með því að setja fjöl á okum utan á hlífina þannig, að jafnlangt sje frá innri rönd opsins fyrir ljósgeislana til úthliðar hlífarrinnar sem frá úthlið hlífarrinnar til úthliðar fjararrinnar, (fylgiskjal 5. mynd), eða
3. með því að festa fjöl utan á hlífina að framan, jafnþykka og bilið er breitt milli innri randar opsins fyrir ljósgeislana og þeirra hliðar hlífarrinnar, er út veit (fylgiskjal 6. mynd);

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóslera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Side-Lanternerne.

Nr. 32.

26de
Septbr.

b. Side-Lanternerne med deres Skjærme skulle beseftes saaledes til selve Skibet, at de ikke kunne forandre Stilling, og saaledes, at deres Lys ses frit af alle Gjenstande paa Skibet i hele den ved Anordningen fastsatte Bue.

c. Ved Bestemmelsen af Side-Lanternernes Plads, der maa rette sig efter Skibets Størrelse, Form og Rejsning, skal det fornemmelig iagttages, at deres Lys kan ses frit af Kranbjælder, Fartøjer, Sejl, Rejsning osv. Til Sikkerhed herfor bør Lanternernes rette Anbringelse undersøges ved, at Sejlene tilføjes og Ræerne stilles i de forskellige Retninger, som de kunne indtage.

Side-Lanternerne bør i Reglen ikke anbringes agten for det Sted, hvor Skibet er bredest; men vælges deres Plads agten for dette Sted, maa det iagttages, at de anbringes saa langt udenfor Skibets Sider, at Lysene uhindret kunne ses fra ret forud.

d. Side-Lanternerne med tilhørende Skjærme maa ikke anbringes i Rejsningen, men skulle paa en solid og hensigtsmæssig Maade beseftes til selve Skibssiden eller de med denne forbundne faste Dele af Skibet, ikke til det Dystaaende alene. — I Hifferfartøjer af under 20 Register-Tons Brutto kan det dog tilføjes, at Side-Lanternerne føres i Forrejsningen.

Anbringes Skjærmene paa bevægelige Daviter, der bøje ud over Skibets Sider, skulle de være forsynede med Stræbere, saaledes tilpassede, at, naar disse ere beseftede paa deres Plads, hver Side-Lanterne lyser i den Retning, som fordres ifølge Anordningen.

Skjærmningen.

e. De til Side-Lanternerne hørende Skjærme — der skulle række mindst 3 Fod frem foran Lanternens forreste Del — skulle stilles saaledes, at de forhindre at Side-Lysene kunne ses over Bøugen paa den modsatte Side af den, paa hvilken Lyset er anbragt, og paa samme Tid dog tillade, at begge Side-Lysene ere synlige ret forude.

Erfaringen har vist, at det i dette Djemed vil være nødvendigt at stille Skjærmene saaledes, at Lysstrålerne fra det grønne og det røde Side-Lys krydse hinanden under en ubetydelig Vinkel.

Skjærmenes Afretning og Indstilling kan foretages paa forskellige Maader. Antages den Skjærm, som man vil undersøge, at være anbragt parallel med Skibets Kjel, og Lanternen at staa næsten op til Skjærmens Yderflade, da ville, som vist i Bilag, Fig. 4. Lysstrålerne fra Lanternen krydse Forlængelsen af Skibets Kjel saa tæt foran Bøugen, at Lyset vil blive synligt fra et Skib, som nærmer sig den modsatte Bøug.

Denne Fejl kan tilnærmelsesvis rettes enten:

1. Ved at forlænge Skjærmen, eller
2. ved at anbringe et Brædt paa Klamper paa Skjærmens Yderside, saaledes at Afstanden fra Underkanten af Abningen for Lysstrålerne til Skjærmens Yderflade bliver lig med Afstanden fra denne Flade til Yderfladen af Brættet (Bilag, Fig. 5), eller
3. ved paa den forreste Ende af Skjærmens Yderflade at fastgjøre en Lisse, der springer lige saa meget frem, som Afstanden fra Underkanten af Abningen for Lysstrålerne til Skjærmens Yderflade er stor (Bilag, Fig. 6);

Nr. 32. Besjendtgørelse af 26de September angaaende Bestaaenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lys-Signallapparater, som skulle føres af islandste Damp- og Sejlskibe.

Nr. 32.
26.
sept.

4. loks má breyta legu sjálfrar hlífarinnar þannig, að lína, dregin frá ytri brúnni á framenda hlífarinnar til innri brúnar opsins fyrir ljósgeislana, verði jafnhliða kili skipsins (fylgiskjal 7. mynd).

En framangreiðudar reglur sýna einungis verklega aðferð, er nota má til þess að haga hlífum og koma þeim fyrir, en eigi hvernig þeim skuli hagað og fyrirkomid í hverju einstöku tilfelli, því auk þess að slíkt er komid undir stöðu ljóssins og hlífanna sín á milli, þá er það einnig háð breidd skipsins og því, hvort ljóskerin eru framarlega eða aptarlega á skipinu.

Að jafnaði verður því komid til leiðar, að ljósgeislarnir mætist hæfilega langt (hjerumbil skipskaðals lengd) fyrir framan skipsstefnid, þá er lína, dregin frá ytri brúnn hlífarinnar að framan jafnhliða kili skipsins, nemur við innri rönd logans.

Hverjum skipstjóra ber þó að gera verklegar tilraunir í myrkri, og þá er búid er að kveykja á ljóskerunum, til þess að komast að raun um, hvernig hlífum á skipi hans verði fyrir komid svo að fyrirmælum tilskipunarinnar verði fylgt sem best.

Akkerisljóskerid.

f. Ljósker þetta skal setja á þann stað, er best megir sjá það úr öllum áttum, en þó eigi hærra frá skipinu en 20 fet. (8. gr. tilskipunarinnar).

Hve mörg ljósker skuli vera.

g. Öll skip, sem sigla til útlanda, skulu ætíð vera útbúin með tvenn hliðarljósker, og tvö akkerisljósker.

Öll gufuskip eiga jafnframt að hafa 2 toppljósker að minnsta kosti.

Því skal viðbætt, að eptir ráðstöfun innanríkisstjórnarinnar hafa verið útveguð ljósker, sem fullnægja ofangreindum skilyrðum, og eru þau í vörslum hafnarstjórnar Kaupmannahafnar, og verða eptir beiðni sýnd af hafnarþjóni þeim, sem við er í hvert skipti.

II.

Hljóðbendinga-verkfæri.

Samkvæmt 12. gr. tilskipunarinnar skulu gufuskip vera útbúin með:

Gufupípu, sem vera skal fyrir framan reykháfinn, eða fremsta reykháfinn, ef fleiri eru en einn, og að minnsta kosti 8 fet frá pílfari.

Með því að gufupípan, eins og auðvitað er, er ekki til neins gagns, ef hún er sett bak við skýlihus, reykhauf, súgstrompa eða einhvern annan uppstandandi hlut, sem stöðvar hljóðið, þá ber að koma henni svo fyrir, að hún sje fyrir ofan, og laus við alla þá hluti, sem líkindi eru til, að hljóðinu yrði til fyrirstöðu, eða sje sett fyrir framan þá.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komid.

4. Endelig kan selve Skjærmens Stilling forandres saaledes, at en Linie fra *Yder-Nr. 32.* kanten af Skjærmens Forende til *26de* Underkanten af Abningen for Lysstraalerne *Septbr.* bliver parallel med Skibets Kjel (Bilag, Fig. 7).

De anførte Foranstaltninger vise imidlertid kun den praktiske Vej, der kan følges ved Afretningen eller Indstillingen af Skjærmene, men ikke disses Afretning eller Indstilling i det enkelte Tilfælde, der, foruden at være afhængig af Lysets og Skjærmenes indbyrdes Stilling, tillige beror paa Skibets Bredde og Lanternens Plads for eller agter paa Skibet.

En Krydsning af Lysstraalerne paa en passende Afstand (omtrent 1 Kabellængde) foran for Skibets Bøug vil i Reglen opnaas, naar en Linie fra *Yderkanten* af Skjærmens Forende, trukket parallel med Skibets Kjel, berører Flammens Underkant.

Enhver Skibsfører bør dog ved praktiske Forsøg, foretagne i Mørket med Lanterneerne tændte, søge at komme til Kundskab om den Skjærmstilling paa hans Skib, hvorved Anordningens Forskrifter bedst ville blive fyldestgjorte.

Anker-Lanternen.

f. Denne Lanterne skal anbringes paa det Sted, hvorfra den — hele Horisonten rundt — bedst kan ses, dog ikke højere over Skroget end 20 Fod. (Anordningens § 8.)

Lanternernes Antal.

g. Alle Skibe, der gaa i udenrigs Fart, bør stedse være forsynede med 2 Sæt Side-Lanterner, samt med 2 Anker-Lanterner.

Alle Dampskibe bør tillige have mindst 2 Top-Lanterner.

Det tilføjes, at et ved Indenrigsministeriets Foranstaltning anskaffet Sæt Lanterneer, som opfylder ovennævnte Betingelser, beror hos Københavns Havnebestyrelse og paa Forlangende forevises af den vagthavende Strømbetjent.

II.

Lyd-Signalapparater.

I Henhold til Anordningens § 12 skulle Dampskibe være forsynede med:

En Damppipe, som bør være anbragt foran for Skrostenen eller den forreste Skersten, hvis der er flere end en saadan, samt mindst 8 Fod over Dækket.

Da Damppiiben selvfølgelig ikke er til nogen Nytte, naar den er anbragt bag ved et Dæks-Hus, Skersten eller en Ventilator eller hvilket som helst andet Opstaaende, som medfører Forhindringer for Lyden, bør den anbringes ovenover og klar af, eller foran for alle saadanne Gjenstande, som sandsynligvis ville forhindre Lyden.

Nr. 32. Beskjendtgørelse af 26de September angaaende Bestaaenheden og Anbringelsen af de Lanterneer samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islaabste Damp- og Sejlskibe.

Nr. 32.

26.
sept.

Bæði gufuskip og seglskip skulu hafa:

a. Klukku, er upp hengd sje á þeim stað, er ekkert sje því til fyrirstöðu, að hljóðið berist út í allar áttir umhverfis skipið; má klukka þessi eigi vera minni en 8 þumlungar að þvermáli að innanverðu;

b. þokuhorn, er sje þannig til búíð, að það annaðhvort gefi hljóð frá sjer, þegar hleypt er í það gufu úr Donkey-katlinum eða skipsgufuvjelarkatlinum, eða einnig þegar blásið er í það með handaffi. Það skal hafa þá lögun, er kunnugt er um að hentug sje til þess að fá sterkt hljóð, er berist vel. Sje þokuhornið þannig lagað, að það verði blásið með gufu, á jafnframt að vera á skipinu annað horn, sem verði blásið með handaffi, nema því að eins, að gufu-þokuhornið líka megi blása með handaffi.

Enda þótt fiskiveiða-seglskip og önnur segl- og róðrarskip, sem eru 4 register-tonnar netto og þaðan af minni, sjeu ekki skyld að gera ljósbendingar þær, sem greindar eru í 10. gr. tilskipunarinnar, eða gera hljóðbendingar þær, sem um er getið í 12. gr., á þó, þegar þau eru í myrkri eða þoku í sjó, sem uuferð er um, að gefa það til kynna, hvar þau eru, sem bezt má verða með þeim tækjum, sem fyrir hendi eru, þar eð þau annars eiga á hættu, að siglt verði á þau, og verða þá, ef illa fer, sjálfum sjer um að kenna.

Í stjórnarráði Íslands 26. september 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Saabel Damp- som Seilskibe skulle være forsynede med:

Nr. 32.
26de
Septbr.

a. En Klokke, som bør være ophængt fri af alle Forhindringer for at Lyden uhindret kan spredes i alle Retninger rundt om Skibet; dens indvendige Diameter bør derhos ikke være mindre end 8 Tommer;

b. Et Taagehorn, som enten kan være indrettet til at give Lyd ved Hjælp af Damp fra Donkey-Kjeden eller fra Maskin-Kjeden, eller ogsaa til at blæses ved Haandkraft. Det bør være af en Konstruktion, som er bekjendt for at afgive en kraftig og gennemtrængende Lyd. Dersom et Taagehorn er indrettet til at blæses ved Damp, bør der tillige foresindes et Horn, som kan blæses ved Haandkraft, medmindre at Damp-Taagehornet ogsaa er indrettet til at bruges ved Haandkraft.

Nagtet Sejl-Fiskerfartøjer saa vel som andre Sejl- og Rofartøjer af og under 4 Register-Tons Netto ikke ere forpligtede til at vise de i Anordningens § 10 omhandlede Lys-signaler eller til at gjøre de i Anordningens § 12 omhandlede Lyd-signaler, bør de dog, naar de i Mørke eller Taage befinde sig i befærdede Farvande, give deres Tilstedeværelse tilkjende paa bedste Maade ved de Midler, som de raade over, da de ellers udsætte sig for at blive oversejlede og i saa Fald selv maa bære Skylden for Ulykken.

Ministeriet for Island, den 26de September 1890.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 32.
26.
sept.

Fylgiskjal

við auglýsing stjórnarráðs Íslands 26. sept. 1890.

1. mynd.

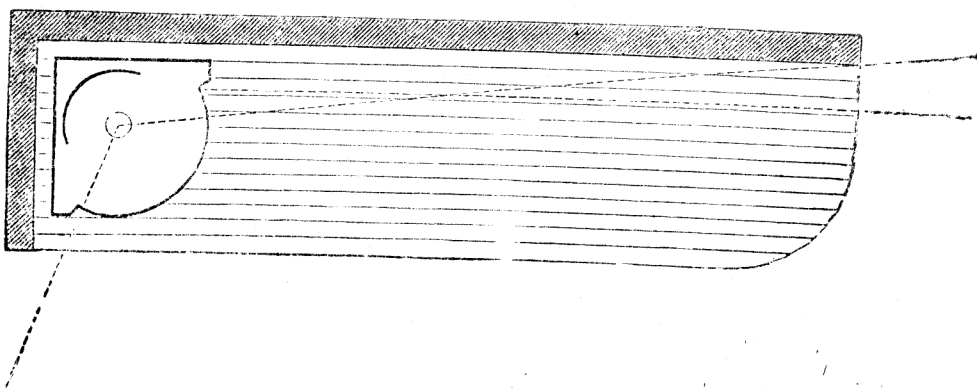
2. mynd.

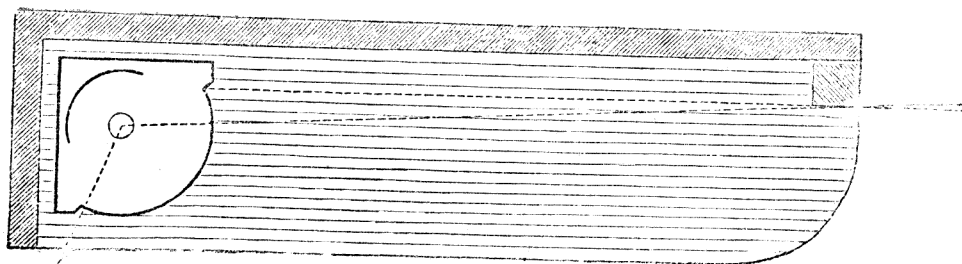
3. mynd.

4. mynd.
Jafnhliða kilinum.

5. mynd.
Jafnhliða kilinum.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Bilag

til

Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 26de Septbr. 1890.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Parallel med Rjølén.

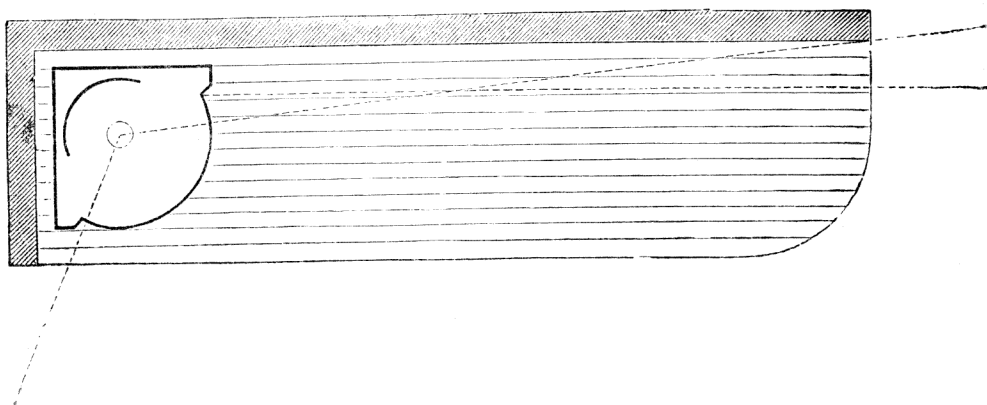
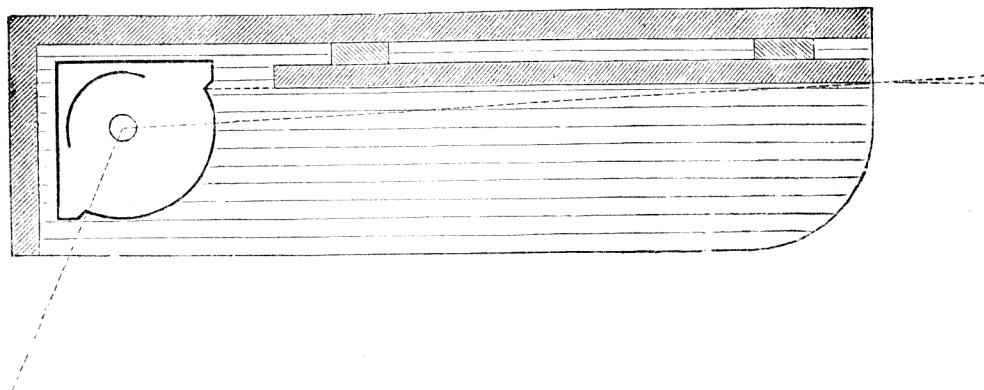

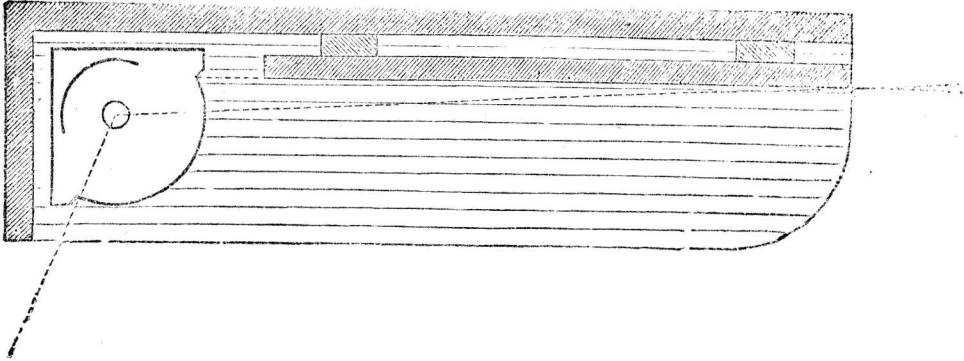
Fig. 5.

Parallel med Rjølén.

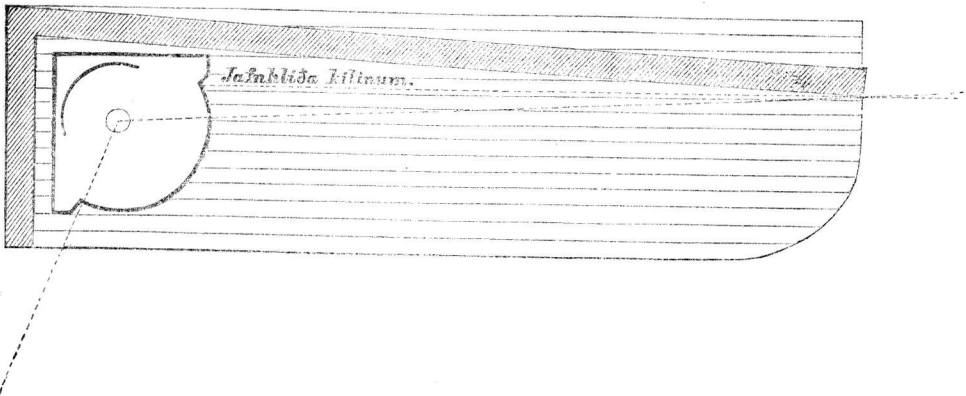

Nr. 32.
26.
sept.

6. mynd.
Jafnhliða kilinum.

7 mynd.

Nr. 32. Auglýsing 26. sept. um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendinga-verkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Fig. 6.
Parallel med Rjolen.

Nr. 32.
26 de
Septbr.

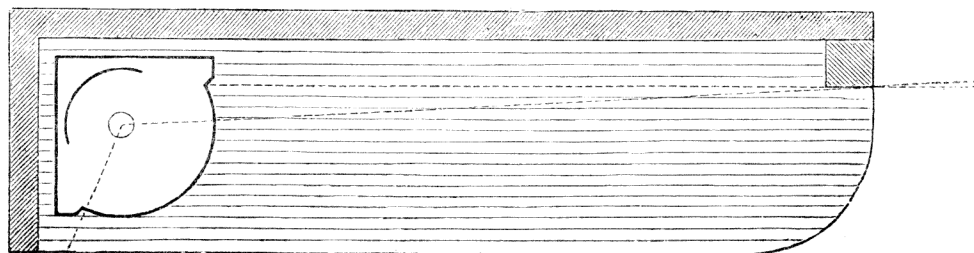
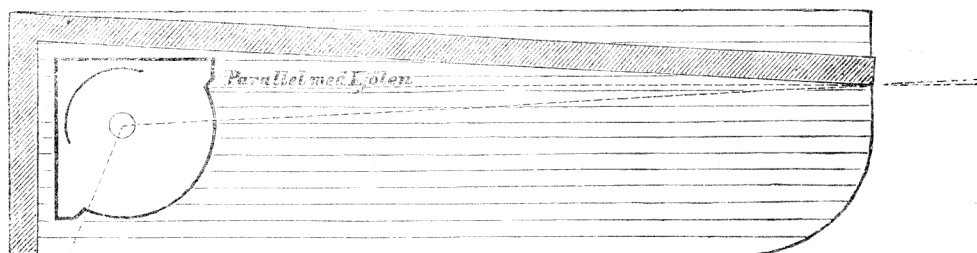

Fig. 7.

Nr. 33.
30.
sept.

Auglýsing

um

samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

Hinn 12. dag októbermánaðar 1889, hefur hin konunglega danska stjórn og hin konunglega spánska stjórn gjört eptirfylgjandi samning sín á milli um framsal sakamanna.

Hans hátign konungurinn í Danmörku og hennar hátign Spánardrottning, er ríkisstjórn hefur þar á hendi, hafa komið sjer saman um, að gjöra samning um framsal sakamanna, og hafa þau í þessu skyni falið umboð sín þeim, sem nú skal greina.

Hans hátign konungurinn í Danmörku:

Baróni Otto Ditlev Rosenörn-Lehn, utanríkisráðherra hans hátignar, stórkrossi dannebrogssorðunnar og dannebrogsmanni, stórkrossi orðu Karls hins 3. og orðu Ísabellu hinnar kathólsku m. m. og

Hennar hátign Spánardrottning:

José Diosdado y Castillo, sjerstaklegum sendiherra hennar hátignar og ráðherra með fullu valdi, stórkrossi orðu Ísabellu hinnar kathólsku, Jóhannesarriddara, kommandör af hinni rússnesku St. Önnu orðu, riddara af orðu St. Gregors hins mikla m. m. og hafa þeir eptir að hafa gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust að vera í góðu og gildu formi, komið sjer saman um greinir þær, sem hjer fara á eptir.

1. gr.

Hinir tignu samningsaðilar skuldbinda sig til samkvæmt reglum þeim, sem hjer standa síðar, að framselja hvor öðrum þá menn, nema innbornir sjeu, er dæmdir eru, ákærðir eða grunaðir fyrir að hafa framið eða átt hlutdeild í að fremja einhver af glæpaverkum þeim, er síðar getur um, og drýgð hafa verið innan takmarka þess ríkis, sem fer fram á framsalið, og saknæm eru eptir löggjöf beggja ríkja:

1. Morð, þar með talið barnsmorð, föðurmorð og eiturmorð; manndráp af ásettu ráði framið.

2. Burðareyðing, ef viljaverk er.

Nr. 33. Augl. 30. sept. um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

Bekjendtgjørelse

Nr. 33.
30te
Septbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien affluttet Konvention om gjensidig Ublevering af Forbrydere.

Under 12te Oktober 1889 er der mellem den kgl. danske og den kgl. spanske Regering blevet affluttet følgende Konvention om gjensidig Ublevering af Forbrydere:

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronning Regentinden af Spanien ere blevne enige om at afflutte en Traktat om Ublevering af Forbrydere, have de i dette Diemed udnævnt til deres respektive Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Baron Otto Ditlev Rosenørn-Lehn, Hans Majestæts Udenrigsminister, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Storkors af Carl III' Orden og Sjabella den Katholskes Orden m. m. og

Hendes Majestæt Dronning Regentinden af Spanien:

José Diosdado y Castillo, Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Storkors af Sjabella den Katholskes Orden, Johanniter-Ridder, Kommandør af den russiske St. Anna Orden, Ridder af St. Gregor den Stores Orden m. m., hvilke, efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til, overensstemmende med de nedenfor fastsatte Regler, at udlevere til hinanden de Individuer, der ere dømte, — Indfødte dog undtagne — anklagede eller sigtede som Hovedmænd eller Medskyldige i noget af de nedenfor opregnede Retsbrud, der er begaaet paa den Parts Territorium, fra hvilken Begjæringen udgaar, og strafbart efter begge de kontraherende Landes Lovgivning, nemlig:

1. Mord, derunder indbefattet Barnemord, Fædermord og Forgiftning; forsættligt Drab.
2. Forsættlig Fosterfordrivelse.

Nr. 33.

30.
sept.

3. Útburður á barni, yngra en 7 ára eða þegar það af ásettu ráði er yfirgefið í því ástandi, að það getur sjer enga björg veitt.

4. Barnsrán, svo og þá er menn leyna börnum eða nema á burt, láta þau hverfa, hafa skipti á þeim eða skjóta þeim undan.

5. Þá er maður nemur á burtu ófullveðja mann, karl eða konu.

6. Þá er maður sviptir annan frelsi sínu af ásettu ráði og gegn lögum.

7. Þá er maður raskar frelsi annars með ofbeldi eða hótunum, til þess að neyða hann til að gjöra eitthvað, þola eitthvað, eða láta eitthvað ógjört.

8. Þá er kvæntur maður eða gipt kona, gengur að eiga aðra konu eða annan mann.

9. Nauðgun.

10. Saurlifnaðarverk framið með ofbeldi eða hótunum.

11. Saurlifnaðarverk hvort sem samfara er ofbeldi eða hótan eða ekki, ef framið er á barni, stúlku eða dreng, yngra en 12 ára í Danmörku og 14 ára á Spáni, svo og ef barn á þessu reki er tælt til að fremja eða láta fremja við sig þessháttar verk.

12. Þá er menn leggja það í vana sinn að tæla til lauslætis unglinga, hvors kyns sem eru.

13. Líkamsáverkar veittir af ásettu ráði, og sem hafa í för með sjer veikindi, sem engin líkindi eru til að lækning fáiist við, eða gjöra þann, sem fyrir slíku verður, um langan tíma óferan til vinnu, eða svipta hann algjörlega notkun einhvers líffæris, eða limlesta hann mjög eða valda dauða hans, þó eigi væri til þess stofnað.

14. Gripdæld og þröngvun til fjárútláta.

15. Þjófnaður og rán.

16. Svik, stuldur úr sjálfs síns hendi og önnur svik í því, er manni er trúað fyrir.

17. Sviksamlegt gjaldþrot og svik í gjaldþrotamálum.

18. Meinsæri og falsvitni.

19. Falsskýrslur mats- og virðingarmanna eða rangar þýðingar eiðsvarins túlks; svo og að tæla vitni, mats- og virðingarmenn eða túlka til að gefa ranga skýrslu.

20. Skjalafals eða fals á málþráðarskeytum í sviksamlegum tilgangi eða til þess að skaða aðra, svo og vísvitandi að beita fólkskum eða fólksuðum heimildarskjölum eða málþráðarskeytum sviksamlegum tilgangi eða öðrum til tjóns.

21. Þá er menn ólöglega ónýta, skemma eða láta hverfa heimildarskjöl opinber eða einstakra manna, sje það með vilja gjört og í þeim tilgangi að baka öðrum tjón.

22. Þá er menn falsa stimpil, mark eða innsigli ríkisins eða yfirvalda, eða búa til eptirmynd þeirra, í þeim tilgangi að nota þau í stað hinna rjettu, svo og þá er menn vísvitandi nota slíka eptirmyndaða eða falsaða stimpla, mörk eða innsigli.

23. Peningafals, bæði eptirmyndan og falsan peninga og peningaseðla; svo og þá er menn vísvitandi láta úti og koma á gang eptirmynduðum eða fólksuðum peningum eða peningaseðlum.

24. Eptirmyndan og fólsum bankaseðla og annara skuldabryjefa eða annarskonar verðbryjefa, sem út eru gefin af ríkisstjórninni eða með leyfi hennar af stjettum eða fje-lögum eða einstökum mönnum, svo og vísvitandi að láta frá sjer og koma á gang þessháttar eptirstældum eða fólksuðum bankaseðlum, skuldabryjefum eða öðrum verðbryjefum.

25. Brenna af ásetningi gjör.

26. Sviksamleg gjaldheimta af hendi opinberra embættismanna, og þegar þeir draga undir sig opinbert fje.

27. Þá er menn múta opinberum embættismönnum í þeim tilgangi að fá þá til að brjóta embættisskyldu sína.

Nr. 33. Augl. 30. sept. um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

3. Udsættelse af et Barn under 7 Aar eller forsættlig Overladen af et saadant Barn Nr. 33.
til sig selv i hjælpeløs Tilstand.

4. Barnerov, Fordølgelse, Bortførelse, Undertrykkelse, Ombytning eller Understyden
af et Barn.

5. Bortførelse af en mindreaarig Person.

6. Forsættlig og retsstridig Berøvelse af et Menneskes personlige Frihed, begaaet af
en Privatperson.

7. Krænkelse af den personlige Frihed, begaaet med Vold eller Trusler, for at tvinge
nogen til at gjøre, taale eller undlade noget.

8. Bigami.

9. Voldtægt.

10. Uterlighed, begaaet med Vold eller Trusler.

11. Uterlighed, begaaet med eller uden Vold eller Trusler mod et Barn af det ene
eller det andet Køn, under 12 Aar i Danmark og under 14 Aar i Spanien; Forledelse
af et saadant Barn til at begaa eller taale uterlige Handlinger.

12. Vanemæssig Tilskyndelse til Løsgængeri af mindreaarige Personer af det ene
eller det andet Køn.

13. Forsættlige Legemsbeskadigelser mod en Person, der have havt til Følge en tilsyne-
ladende uheldelig Sygdom, eller en vedvarende Ufikkethed til Arbejde, eller Berøvelse af
den fuldstændige Brug af et Organ, eller en grov Lemlæstelse, eller som have bevirket Døden,
uden at denne Følge har været tilfigtet.

14. Ran og Pengeafpresning.

15. Tyveri og Røveri.

16. Bedrageri, Underslaaen eller andet Misbrug af et Tillidsforhold.

17. Svigagtig Fallit og Besvigelser i Fallittilsælde.

18. Mened eller falsk Vidnesbyrd.

19. Falsk Afgivelse af Syn og Skjon og falsk Gjengivelse ved en edsvoren Tolk,
Forledelse af et Vidne, en Syns- og Skjonsmand, eller af en Tolk til at afgive urigtig Forklaring.

20. Falsk begaaet med Hensyn til Dokumenter eller Telegrafdepescher i bedragerisk
Hensigt eller i den Hensigt at skade, saavel som bevidst Benyttelse af falske eller forfalskede Ad-
komstdokumenter eller Telegrafdepescher i bedragerisk Hensigt eller i den Hensigt at skade.

21. Forsættlig og retsstridig Tilintetgjørelse, Beskadigelse eller Undertrykkelse af et of-
fentligt eller privat Adkomstdokument, i den Hensigt at forvolde en Anden Skade.

22. Eftergjørelse eller Forfalskning af Statens eller en offentlig Myndigheds Stempler,
Mærker eller Segl i det Djemed at benytte dem som ægte, og bevidst Benyttelse af saadanne
eftergjorte eller forfalskede Stempler, Mærker eller Segl.

23. Falskmøntneri, derunder indbefattet Eftergjørelse og Forfalskning af Mønt og
Pengesedler; bevidst Udgivelse og Sætten i Omlob af eftergjorte eller forfalskede Mønter eller
Pengesedler.

24. Eftergjørelse og Forfalskning af Bantsejler og andre af Staten eller med Sta-
tens Autorisation af Korporationer, Selskaber eller Privatpersoner udgivne Obligationer eller
Værdipapirer af anden Art, saavel som bevidst Udgivelse og Sætten i Omlob af disse efter-
gjorte eller forfalskede Bantsejler, Obligationer eller andre Værdipapirer.

25. Forsættlig Brandstiftelse.

26. Underflæk og svigagtig Oppebørsel, begaaet af offentlige Embedsmænd.

27. Bestikkelse af offentlige Embedsmænd i den Hensigt at bringe dem til at træffe
deres Embedspligt.

Nr. 33.

30.
sept.

28. Þessi afbrot á skipi framin af skipstjóra eða skipshöfn:

að granda skipi af ásettu ráði og ólöglega.

að láta skip stranda af ásettu ráði og ólöglega.

Mótþrói gegn skipstjóra samfara ofbeldisverkum, þegar mótþróanum er beitt eptir áðurlögðu ráði og skipverjar taka margir þátt í því.

29. Þá er menn ónýta eða skemma af ásettu ráði og ólöglega síki, stíflur eða önnur þvílík vatnsvirki, járnbrautir eða málþráðartæki; viljandi hindra ferð lestar á járnbraut með því að leggja eitthvað á hana, færa járnleggina eða undirlag þeirra úr skorðum, taka burt spormótsjárnin, eða teina, eða hafast eitthvað annað það að, sem stöðvað gæti ferð lestarinnar, eða komið henni út af brautinni.

30. Þá er menn af ásettu ráði og ólöglega brjóta eða skemma grafir, grafarmerki eða opinber minnismerki.

31. Hlutdeild eptirá, sem lýtur að því að ná í eða fela einhverja þá hluti, sem aflað hefur verið með einhverjum af þeim glæpum, sem um er rætt í samningi þessum.

Selja má og þann fram, sem tilraun gjörir til þess að drýgja áðurnefnd brot, þó því að eins, að slík tilraun sje saknæm eptir lögum beggja ríkjanna.

Nú er maður krafinn fram seldur fyrir brot, sem framið hefur verið fyrir utan takmörk þess ríkis, sem framsölu krefst, og má þó engu að síður framselja hann, ef heimild er til eptir löggjöf þess ríkis, sem framsalskröfunni er beint til, að lögsækja menn, þegar svo stendur á, til refsingar fyrir slíkt brot, þegar það hefur framið verið utan takmarka þess.

2. gr.

Vegna ákvæða 6. greinar hinna dönsku hegningarlaga, áskilur Danmörk sjer auk þessa rjett til að selja ekki af hendi útlenda menn, sem hafa fastan samastað og eru búsettir í landinu, nema því að eins, að krafan um framsal snerti afbrot, sem hinn útlendi maður hefur drýgt, áður en hann kom til Danmerkur, og sje auk þess framkomin innan tveggja ára frá því er hann tók sjer þar bólfestu.

3. gr.

Nú er maður sá, sem framseldur er krafinn, hvorki spánversknr nje danskur, og getur þá stjórn sú, sem framsalskröfunni er beint til, skýrt stjórn þess lands, er hann er frá, frá þessari kröfu, og heimti þá þessi stjórn sakborning framseldan, til þess að hann verði dæmdur af dómstólum þar í landi, getur landsstjórn sú, sem framsölu er beðin, eptir eigin geðþótta framselt hann annarihvorri hinna tveggja landstjórna.

4. gr.

Eigi skal framselja, þá er maður sá, er hin danska stjórn hefur kafið framseldan, þegar hefur ákæru sætt, en málið gegn honum verið látið niður falla, nje heldur meðan á ákæru stendur, og heldur eigi, hafi honum þegar verið hegnt á Spáni — og hins vegar eigi, þá er maðr sá, er Spánarstjórn krefur framseldan, þegar hefur ákæru sætt, en málið verið síðan látið niður falla, nje heldur meðan á ákæru stendur, eða hafi honum þegar verið hegnt í Danmörku fyrir afbrot það, sem framsalskrafan rís af.

Nú stendur á lögsókn á Spáni á hendur þeim er hin danska stjórn krefur framseldan, eða í Danmörku á hendur þeim er Spánarstjórn krefur framseldan, en fyrir annað afbrot en það, er framsalskrafan er af risin, og skal þá fresta framsali þangað til lögsókn er lokið, og hann hefur sætt þeirri hegningu, sem hann kann að hafa verið dæmdur til.

Nr. 33. Augl. 30. sept. um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

28. Følgende Forbrydelser begaaede ombord paa et Skib af Skibsforeren eller Skibs- Nr. 33.
besætningen: 30te
Septbr.

Forsættlig og retsstridig Udelæggelse af et Skib.

Forsættlig og retsstridig Tilsettelse af et Skib ved Stranding.

Modstand med Volds handlinger mod Skibsforeren, naar denne Modstand er udøvet af flere af Skibsfolkene efter indbyrdes Aftale derom.

29. Forsættlig og retsstridig, hel eller delvis Udelæggelse af Kanaler, Sluser eller af tilsvarende hydrauliske Indretninger, af Jernbaner eller Telegrafapparater; forsættlig Forstyrrelse af et Togs Kjørsel paa en Jernbane ved Anbringelse af Gjenstande, ved Forrykkelse af Skinner eller disses Underlag, ved Borttagelse af Sporflitter eller Bolte, eller ved Benyttelse af et hvilket som helst andet Middel, som er egnet til at bringe et Tog til at standse eller bringe det af Skinnerne.

30. Forsættlig og retsstridig Udelæggelse eller Bestadigelse af Grave, Gravmonumenter eller offentlige Mindesmærker.

31. Efterfølgende Meddelagtighed, begaaet ved Erhvervelse eller Fordølgelse af Gjenstande, der ere erhvervede ved en af de i denne Traktat omhandlede Forbrydelser.

Udlevering skal ogsaa kunne finde Sted for Forsøg paa de ovenfor angivne Handlinger, forudsat at saadant Forsøg er strafbart ifølge de høie kontraherende Parters Love.

Dog skal, naar det Retsbrud, paa Grund af hvilket Udlevering forlanges, er begaaet udenfor den Parts Territorium, fra hvilken Begjæringen udgaar, denne Begjæring kunne tages tilfølge, forudsat at der i det Lands Lovgivning, til hvilket Begjæringen rettes, findes Hjemmel til i dette Tilfælde at forfølge saadanne Retsbrud, begaaede udenfor sammes Territorium

Artikel 2.

Under Hensyn til Bestemmelserne i den danske Straffelovs § 6 forbeholder Danmark sig desuden Ret til ikke at udlevere Fremmede, der have fast Ophold og Hjemstavn i Landet, medmindre Udleveringsbegjæringen angaar en Handling, der er begaaet af den Fremmede før hans Ankomst til Danmark, og Begjæringen derhos fremkommer inden 2 Aar efter den Fremmedes Vopsættelse.

Artikel 3.

Derfor den Person, hvis Udlevering begjæres, hverken er Spanier eller Dansk, kan den Regjering, til hvilken Begjæring om Udlevering er rettet, underrette Regjeringen i det Land, hvortil den Paagjældende hører, om denne Begjæring, og derfor denne Regjering paa sin Side forlanger den Sigtede udleveret for at lade ham domme ved sine Domstole, kan den Regjering, til hvilken Begjæringen om Udlevering er rettet, efter sit eget Valg, udlevere den Paagjældende til den ene eller den anden af de 2 Regjeringer.

Artikel 4.

Udlevering finder ikke Sted, naar den af den danske Regjering reklamerede Person har været under Retsforfølgning, og Sagen derefter er bortfalden, eller han endnu befinder sig under Retsforfølgning, eller allerede er bleven straffet i Spanien — eller naar den af den spanske Regjering reklamerede Person har været under Retsforfølgning, og Sagen derefter er bortfalden, eller han endnu befinder sig under Retsforfølgning, eller allerede er bleven straffet i Danmark for det samme Retsbrud, paa Grund af hvilket Udlevering begjæres.

Naar den af den danske Regjering reklamerede Person er under Retsforfølgning i Spanien, eller den af den spanske Regjering reklamerede Person er under Retsforfølgning i Danmark for et andet Retsbrud, skal hans Udlevering opsættes, indtil denne Retsforfølgning er sluttet, og den ham eventuelt idømte Straf udstaaet.

Nr. 33.
30.
sept.

5. gr.

Nú hefur sá, sem krafinn er framseldur, tekizt á hendur skuldbindingar gagnvart einstökum mönnum, er framsalið bannar honum að uppfylla, og ber hann þá engu að síður fram að selja, en hinum, er tjón bíður af þessu, er frjálst að leita rjettar síns gegn honum hjá hlutaðeiganda yfirvaldi.

6. gr.

Eigi verður maður framseldur, þegar svo langt er liðið frá því er afbrotið var drýgt, eða frá því er síðast gjörðist í lögsókninni eða frá því er dómur var feldur í málinu, að ákæra eða hegning er fyrnd samkvæmt lögum í því landi, þar sem sakborningur þá er staddur, er framsals er krafizt.

7. gr.

Eigi má ákæra eða hegna hinum framselda manni fyrir neitt annað afbrot, en það, er orsök var til framsalsins, nema því að eins, að hann óneyddur gefi skýlaust samþykki sitt til þess, og stjórn sú, sem hann hefur framselt, hafi fengið vitneskju um það, eða hafi hann, eptir að hafa þolað hegning eða verið sýknaður af afbroti því, sem orsök var til framsalsins, eigi innan mánaðar farið úr landi burt eða sje aptur þangað kominn.

8. gr.

Framsals skal beiðast stjórnarleið, og verður því að eins veitt, að beiðninni fylgi í frumriti eða staðfestu eptirriti dómsákvæði, eða lögsóknarúrskurður eða vottorð fyrir því að málinu sje vísað til dómstólanna til sakamálsmeðferðar, ásamt með varðhaldsúrskurði, eða varðhaldsúrskurður einn, og skulu gjörðir þessar vera í því formi sem lög í landi því, sem framsalsins krefst, skipa fyrir, og hafa inni að halda nákvæma skýrslu um verk það, sem maðurinn var ákærður eða dæmdur fyrir, svo og um hegningarákvæði þau, sem eiga við brotið. Framsalsbeiðni skal, ef unnt er, fylgja lýsing á manni þeim, er framsals er krafizt á.

9. gr.

Þegar brýn nauðsyn ber til, og einkum, ef hætt er við að hinn dómfaldi eða ákærði maður hlaupist undan, má með sem umsvifaminnstu móti og jafnvel með málþráðarskeyti krefjast þess og fá því framgengt, að hann verði settur í varðhald, svo framarlega sem krafan styðst við dóm, lögsóknarályktun, eða varðhaldsúrskurð, og að því tilskildu, að skjal það, sem framsalsbeiðni er byggð á, verði lagt fram innan 6 vikna frá því að hann var í varðhald settur.

10. gr.

Alla muni þá, sem eru í vörzlum þess, er krafinn er framseldur, þá er hann er í varðhald settur, og sem lagt hefur verið hald á, skal selja af hendi við stjórn þá, sem framsals krefst, um leið og hann er framseldur, og nær þetta eigi einungis til þeirra muna, sem hann hefur aflað sjer á ólöglegan hátt, heldur og til allra þeirra hluta, sem geta verið til sönnunar fyrir afbrotinu.

Þó falla eigi þar með burt rjettindi þau, sem aðrir kunna að hafa öðlazzt yfir hinum fyrgreindu hlutum, og ber því, þegar svona stendur á, að skila þeim aptur, að kostnaðarlausu, þegar málið er á enda kljáð.

Nr. 33. Augl. 30. sept. um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

Artikel 5.

Nr. 33.

30te
Septbr.

Derfom en reklameret Person har overfor Private indgaaet Forpligtelser, fom hans Udlevering hindrer ham i at opfylde, ſkal han ikkebeſtomindre udleveres, og det vil ſtaa den ſkadelidende Part frit for at forfølge ſine Rettigheder for vedkommende Myndighed.

Artikel 6.

Udlevering finder ikke Sted, naar der efter Gjerningens Forøvelſe, Retsforfølgningens ſidſte Trin, eller den deraf paafulgte Domfældſe, er indtraadt Forældſe af Tiltale eller Straf i Henhold til Lovene i det Land, i hvilket den reklamerede Person befinder ſig i det Diebliſt, da Udleveringen begjæres.

Artikel 7.

Den udleverede Person maa ikke forfølges eller ſtraffes for noget andet Retsbrud end det, der har foranlediget Udleveringen, medmindre han frivillig har givet ſit udtryffelige Samtykke dertil, og den Regjering, ſom har udleveret ham, er bleven ſat i Kundſkab herom eller han efter at være ſtraffet eller friſunden for den Forbrydſe, der har foranlediget Udleveringen, har undladt at forlade Landet inden Udløbet af 1 Maaned, eller er vendt tilbage dertil.

Artikel 8.

Udleveringen ſkal begjæres ad diplomatift Vej, den ſkal kun indrømmes mod Fremlæggeſe i Original eller offentlig bekræftet Afſkrift af en Domſkjendſe eller af en Anklagebeſlutning eller af en Henviſning af Sagen til en kriminel Domſtol i Forbindelſe med en Fængſlingskjendſe eller af en Fængſlingskjendſe alene, og ſkulle diſſe Akter være udfærdigede i de Former, der ere foreſkrevne ved Lovene i det Land, der begjærer Udleveringen, og indeholde nøjagtig Oplyſning om den Handling, for hvilken Personen er under Retsforfølgning eller dømt, ſaavelſom om det Straffebud, der er anvendeligt paa ſamme. Udleveringsbegjæringen ſkal om muligt være ledsaget af den reklamerede Persons Signalement.

Artikel 9.

I paatrængende Tilfælde, og navnlig naar en Undvigelſe maa befrygtes, kan den Domfældte eller under Retsforfølgning værende Persons Fængſling forlanges og erholdes ad den kortefte Vej, og ſelv ved Benyttelſe af Telegrafen, paa Grundlag af enten en Domſkjendſe, en Anklagebeſlutning eller en Fængſlingskjendſe, forudſat, at det Dokument, der ligger til Grund for Udleveringsbegjæringen, fremlægges inden 6 Uger efter at Fængſlingen har fundet Sted.

Artikel 10.

Alle de beſlaglagte Gjenſtande, ſom, paa den Tid da Fængſlingen ſter, befinde ſig i den reklamerede Persons Beſiddelſe, blive at overlevere til den reklamerende Regjering, ſamtidig med at Udleveringen finder Sted, og ſkal denne Overlevering ſtrække ſig ikke blot til de ved et retsſtridigt Middel erholdte Gjenſtande, men ogſaa til alle dem, der kunne tjene til Bevis for Retsbrudet.

Dog forbeholdes de Rettigheder, ſom Trebemand maatte have erhvervet over de forannævnte Gjenſtande, hvilke i ſaa Tilfælde blive at tilbagelevere uden Omkoſtninger, efter Retsſagens Slutning.

Nr. 33.
30.
sept.

11. gr.

Samningsaðilar hirta ekki um að heimta endurgoldinn kostnað þann, sem rís af varðhaldi, viðurværi eða flutningi þess manns, sem fram á að selja, eða af flutningi á munum þeim, sem um ræðir í 10. gr., til hafnar þeirrar, er skip það fer úr, er þeir fara með, eða til landamæra þess ríkis, sem framsalið hefur veitt. Þeir samþykkja hvor um sig að standa sjálfir straum af þessum kostnaði.

12. gr.

Þyki öðrum samningsaðila nauðsyn bera til í sakamáli að fá yfirheyrð vitni, sem eru innan ríkistakmarka hins aðila, eða fá einhverja aðra undirbúningsrannsókn gjörða í málinu, þá skal beiðni um það send stjórnarleið og verður hún þá tekin til greina og að farið samkvæmt lögum þar í landi, er vitnin á að yfirheyra eða rannsóknin fram að fara. Neita má að verða við þessari beiðni, þegar rannsóknin lýtur að einhverju því verki, sem eigi er talið upp í 1. grein.

Samningsaðilar hvor um sig falla frá kröfu til endurgjalds á kostnaði þeim, sem rís af því, að beiðni um vitna yfirheyrslu verður tekin til greina, en kostnað, er rís af hverskonar öðrum undirbúningsrannsóknum, skal það ríki endurgjalda, er þeirra hefur beiðzt.

13. gr.

Þyki nauðsyn til bera, að einhver komi sjálfur til þess að bera vitni í sakamáli, ber stjórninni í landi því, sem hann er í, að skora á hann að verða við beiðni þeirri, sem í þeim tilgangi verður send honum. Stjórnir beggja landa koma sjer þá saman um, hve mikla borgun sú stjórn, er beiðzt hefur tilkomu hans, skal inna honum fyrir ferðakostnað og dvöl eptir því, hve ferðin var löng og hve lengi hann var í burtu, svo og, hve mikið borga megi honum fyrirfram af þessu fje.

Nú fer einhver eptir áskorun, er hann hefur fengið í öðru ríkinu, af frjálsum vilja til hins til þess að bera þar vitni fyrir dómi, og má þá eigi lögsækja hann þar, hverrar þjóðar sem hann svo er, nje halda honum eptir vegna áður drýgðra glæpa eður eldri refsingardóma eður fyrir því, að hann sje grunaður um hlutdeild í verknaði þeim, sem mál það er af risið, er hann er kominn til að bera vitni í.

14. gr.

Þyki nauðsyn bera til eða hentugt vera í sakamáli að fá í hendur gripi, sem sönnunarafl hafa eða skjöl, sem stjórnarvöld hins samningsaðila hafa í höndum sjer, skal beiðni um það send stjórnarleið, og skal hún þá verða tekin til greina, svo framarlega, sem engar sjerstakar ástæður eru því til fyrirstöðu, og með því skilyrði, að munum þessum og skjölum verði skilað aptur.

Hvorugur samningsaðila hirtir um að fá endurgoldinn þann kostnað, sem rís af sending þessara gripa eða skjala til landamæranna og heim aptur.

15. gr.

Akvæðin í samningi þessum ná einnig til nýlenda og hjálenda hinna háu samningsaðila, og skal þá farið að á þann hátt sem nú skal greina:

Nr. 33. Augl. 30. sept. um samning, sem konungsríkið Danmörk og konungsríkið Spánn hafa gjört sín á milli um framsal sakamanna.

Artikel 11.

De kontraherende Parter give Afkald paa at kræve Erstatning for de Omkostninger, der forvoldes dem ved den Persons Fængsling, Underhold eller Transport, der skal udleveres, saavel som ved Forsendelsen af de i Art. 10 omhandlede Gjenstande, indtil Indskibningshavnen eller indtil Grænsen af det Land, som har indrommet Uleveringen. De indvillige gjenfaldig i at bære disse Omkostninger selv.

Nr. 33.
30te
Septbr.

Artikel 12.

Naar en af de kontraherende Parter under en Straffesag finder Afhørelse af Vidner, der befinde sig paa den anden Parts Territorium, eller en hvilken som helst anden Forundersøgelseshandling nødvendig, bliver der ad diplomatisk Vej at fremsende Rekvifition desangaaende, hvilken Rekvifition da skal efterkommes i Overensstemmelse med det Lands Love, i hvilket Vidnerne skulle opfordres til at møde, eller i hvilket Handlingen skal finde Sted. Udførelsen af Rekvifitionen kan nægtes, naar Forundersøgelsen har til Gjenstand en Handling, der ikke er opregnet i Art. 1.

De kontraherende Parter give gjenfaldig Afkald paa at kræve Erstatning for de med Efterkommelsen af en Begjæring om Vidners Afhørelse forbundne Omkostninger, hvorimod de Omkostninger, hvortil en hvilken som helst anden Forundersøgelseshandling maatte give Anledning, skulle erstattes af den Stat, der har stillet Begjæringen.

Artikel 13.

Saafermt et Vidnes personlige Møde maatte være nødvendigt i en Straffesag, skal Regjeringen i det Land, hvor Vidnet opholder sig, opfordre det til at efterkomme den Anmodning, som desangaaende vil blive rettet til det. I saa Tilfælde ville de respektive Regjeringer træffe Aftale om Størrelsen af den Stadesløsholdelse for Omkostninger ved Rejsen og Opholdet, beregnede efter Længden af Vidnets Rejse og Ophold, som den Regjering, der har stillet Begjæringen, skal tilstaa Vidnet, saavel som om det Forfud, der vil kunne gives det paa dette Bedrag.

Intet Vidne, af hvilken Nationalitet det end er, kan, naar det efter Tilfælde paa den ene af de kontraherende Parter Territorium giver Møde frivillig for den anden Parts Domstole, forfølges eller holdes tilbage der paa Grund af tidligere begaaede strafbare Handlinger eller ældre Straffedomme, eller som sigtet for Medskyld i de Gjæringer, der danne Gjenstanden for den Sag, i hvilken det møder som Vidne.

Artikel 14.

Naar det under en Straffesag skal findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at erholde meddelt Gjenstande, der kunne tjene som Bevisligheder, eller Dokumenter, der findes hos den anden kontraherende Parts Myndigheder, skal Begjæring herom fremsættes ad diplomatisk Vej, og denne vil da være at tage til følge, forsaavidt særegne Hensyn ikke ere til Hinder derfor, dog paa Betingelse af, at de omspurgte Gjenstande og Dokumenter tilbageleveres.

De kontraherende Parter give gjenfaldig Afkald paa at kræve Erstatning for de Omkostninger, der paaløbe ved Frem- og Tilbageførselen af Gjenstande og Dokumenter indtil Grænsen.

Artikel 15.

Bestemmelserne i denne Traktat ere anvendelige paa de to høje kontraherende Parter Kolonier og Bilande under Sagttagelse af følgende Fremgangsmaade:

Nr. 33.

30.
sept.

Ef beiðzt er framsals á glæpamanni, sem komizt hefur undan og leitað hælís í nýlendu eða hjálendu annarshvors aðila, þá skal hinn æðsti verzlunarfulltrúi, er það ríkið, er framsals beiðist, hefur í nýlendu þeirri eða hjálendu, senda landstjóra þar eða æðsta yfirvaldi framsalsbeiðnina. Hafi strokmaður komizt undan úr nýlendu eða hjálendu þess aðila, sem framsalsins beiðist, þá skal landstjórinn þar eða hið æðsta yfirvald beiðast framsalsins.

Þessháttar beiðni um framsal geta hlutaðeigandi landstjórar eða æðsta yfirvald sett fram og veitt, og ber þeim ætíð að fylgja svo nákvæmlega sem unnt er ákvæðum samnings þessa, þó er þeim það í sjálfsvald sett, annaðhvort að verða við framsalsbeiðni eða vísa henni til stjórnar sinnar til úrslita.

16. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 10 dögum eftir að hann hefur birtur verið á þann hátt, sem fyrirskipað er eftir lögum samningsaðila.

Samningi þessum getur hvortveggi samningsaðili sagt lausum, en hann heldur gildi sínu í 6 mánuði eftir uppsögnina.

Samninginn ber að fullgilda og skal fullgildingarskjölum skiptzt á svo fljótt sem auðið er.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir hvor um sig undirritað þennan samning og sett innsigli sín undir.

Gjört í tveim frumritum í Kaupmannahöfn 12. október 1889.

O. D. Rosenørn-Lehn.
(L. S.)

José Diosdado y Castilla.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 30. september 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Begjæringen om Ublevering af en undvegen Forbryder, som har taget Tilflugt til en Nr. 33. Koloni eller et Biland, der tilhører en af de kontraherende Parter, skal rettes til Gouvernøren eller den øverste Myndighed paa bemeldte Koloni eller Biland af den anden Parts øverste konsulare Embedsmand i vedkommende Koloni eller Biland; hvis Undvigelsen har fundet Sted fra en Koloni eller et Biland, der tilhører den reklamerende Part, skal Begjæringen fremsættes af Gouvernøren eller den øverste Myndighed i paagjældende Koloni eller Biland.

Saadanne Begjæringer om Ublevering kunne fremsættes og afgjøres af de paagjældende Gouvernører eller øverste Myndigheder, der i ethvert Tilfælde skulle, saa noie som muligt, følge Forakristerne i denne Traktat; dog skal det staa dem frit for enten at indrømme Ubleveringen, eller at henvise Sagen til deres Regjerings Afgjørelse.

Artikel 16.

Denne Traktat træder i Kraft ti Dage efter dens Kundgjørelse i de ved de kontraherende Parter Lovgivning foreftrevne Former.

Denne Traktat kan opfiges af enhver af de kontraherende Parter, men den vedbliver endnu at være i Kraft sex Maanedes efter saadan Opfigelse.

Den skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles inden den kortest mulige Frist.

Til Stadfæstelse heraf have de respektive Besuldmægtigede undertegnet denne Traktat og paatrykt samme deres Segl.

Givet i dobbelt Udfærdigelse i Kjøbenhavn, den 12te Oktober 1889.

D. D. Rosenorn-Lehn.
(L. S.)

José Diosdado y Castillo.
(L. S.)

Skillet herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 30te September 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 34.
30.
sept.

Auglýsing

um

staðfestingu á samning sem gjörður var í Haag 1. febr. 1889 um breytingu á 8. gr. í samningi þeim, er gjörður var í greindum bæ 6. maí 1882 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Hinn 7. marz f. á þóknaðist hans hátign konunginum allramildilegast að staðfesta eptirfylgjandi samning:

Samningur.

Stjórnun þeim, sem ritað hafa undir samning þann, sem gjörður var í Haag 6. maí 1882 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum, hefur þótt við eiga að breyta 5. málslíð í 8. gr. og hafa þær því komið sjer saman um það, er nú skal greina:

1. gr.

Í staðinn fyrir 5. málslíð í 8. gr. í samningi 6. maí 1882 kemur þetta ákvæði:
„Sömu bókstafi og tölur skal og setja með olíulit á báðar hliðar stórseglsins á skipinu rjett fyrir ofan síðasta reifið, þannig að sjeð verði greinilega. Bókstafi þessa og tölur skal mála með svörtum lit á hvít segl, og með hvítum lit á svört segl. Sje litur seglanna þessa á millum, þá með þeim af þessum litum, sem hlutaðeigandi yfirvald álfitur að mest beri á“.

2. gr.

Ákvæði um það, hvenær samningur þessi öðlast gildi, verður gjört þegar fullgildingarskjölin verða lögð til geymslu, og verður það gjört í Haag eins fljótt og unnt er, og á sama hátt og fullgildingarskjölin um samninginn 6. maí 1882.

Nr. 34. Augl. 30. sept. um staðfestingu á samning sem gjörður var í Haag 1. febr. 1889 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum.

Bekjendtgjørelse

Nr. 34.
30te
Septbr.

om

Stadsfæstelsen af en i Haag den 1ste Februar 1889 udstedt Deklaration om Forandring af Art. 8 i den under 6te Mai 1882 i Haag afsluttede Overenskomst om Ordningen af Fisseripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne.

Under 7de Marts f. A. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste nedenstaaende Deklaration:

Deklaration.

De Regjeringer, der have undertegnet den i Haag den 6te Mai 1882 afsluttede Konvention om Ordningen af Fisseripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne, have anset det for hensigtsmæssigt at ændre Indholdet af Artikel 8, 5te Membrum, og ere derfor komne overens om Følgende:

Artikel 1.

Istedetfor 5te Membrum af Artikel 8 i Konventionen af 6te Mai 1882 indsættes følgende Bestemmelse:

„Egledes anbringes de samme Bogstaver og Tal i Bliefarve paa begge Sider af Baaens Storseil umiddelbart over det sidste Reb, saa at de tydeligt kunne ses, de males paa hvide Seil med Sort, paa sorte Seil med Hvidt og paa Seil af Mellemfarve med Hvidt eller Sort, eftersom det af vedkommende overordnede Vrigshed skjønces bedst at gjøre sin Virkning.

Artikel 2.

Tidspunktet for nærværende Deklaramtions Krafttræden vil blive fastsat, naar Ratifikationerne deponeres, hvilket vil finde Sted i Haag snarest muligt og paa samme Maade, som det skele med Deponeringen af Ratifikationerne af Konventionen af 6te Mai 1882.

Nr. 34. Bekj. af 30te Septbr. om Stadf. af en i Haag d. 1. Febr. 1889 udst. Dekl. om Ordn. af Fisseripolitiet i Nordsøen.

Nr. 34. þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir hver um sig ritað undir samning
 30. þenna og sett þar innsigli sín.
 sept. Gjört í Haag í 6 samritum 1. febrúar 1889.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og skal því við bætt að fullgildingarskjölin
 hafa af hálfu umboðsmanna 21. des. f. á. falin verið hinni konunglegu niðurlenzku stjórn
 til geymslu og tveggja mánaða frestur þaðan frá verið settur til framkvæmdar á breyt-
 ingum þeim, sem með samningnum hafa gjörðar verið.

Í stjórnarráði Íslands, 30. september 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende De. Nr. 34.
 klamation og forsynet den med deres Segl.
 Udfærdiget i Haag, den 1ste Februar 1889, i sex Exemplarer.

30te
 Septbr.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet tilføjes at Ratifikationsakterne under 21de December f. A. af de respektive Befuldmægtigede er blevne deponerede hos den kongelige nederlandske Regjering, og Fristen til Gjennemførelsen af den ved Deklarationen vedtagne Endring er blevet fastsat til to Maanedes efter Deponeringens Dato.

Ministeriet for Island, den 30te September 1890.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Ítalíu um afhendingu dánarvottorða.

Hinn 20. júní 1889 hefur verið gjörður í Kaupmannahöfn svolátandi:

Samningur.

Með því að stjórn hans hátignar konungsins í Danmörku og stjórn hans hátignar konungsins á Ítalíu þykir æskilegt að tryggja það, að skrár þær er snerta borgaraleg rjettindi manna í þessum tveimur löndum sjeu skipulega ritaðar, skuldbinda þær sig til þess að senda hvor annari án kostnaðar löglega staðfest eptirrit af dánarvottorðum þeim sem gefin eru út í öðru landinu og snerta þá menn, sem fæddir eru í hinu landinu. Þriðja hvern mánuð skal hin ítalska stjórn afhenda hinum danska sendiherra í Róm, og hin danska stjórn afhenda hinum ítalska sendiherra í Kaupmannahöfn, eptirrit þau af ofangreindum vottorðum, sem út hafa verið gefin á hinum þá umliðnu þremur mánuðum.

Samningur þessi, sem gjörður er í tveim frumritum, öðlast gildi fimtánda dag júlí mánaðar næstkomanda.

Gjört í Kaupmannahöfn tuttugasta dag júnímánaðar átján hundruð áttatíu og níu.

Utanríkisráðherra hans hátignar Danakonungs	Sendiherra hans hátignar Ítalíukonungs
(undirr.)	(undirr.)
O. D. Rosenørn-Lehn.	Maffei.
(L. S.)	(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 30. september 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Befjendtgjørelse

angaaende

en mellem Danmark og Italien affluttet Deklaration om Udveksling af
Dødsattester.

Under 20de Juni 1889 er der hersteds affluttet følgende

Deklaration.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Kongen af Italiens Regjering ønske at fikkre i de to Lande den regelmæssige Jørelse af Registrene vedrørende den civile Retstilting, forpligte de sig til at tilstille hverandre gjenfidsigt, uden Omkostninger, behørigt legaliserede Udskrifter af de Dødsattester, der udfærdiges paa dens Territorium, og angaa Personer fødte i den anden Stat. Hver tredje Maaned skulle Udskrifterne af de nævnte Attester, der ere blevne udstedte i det forudgaaende Tidsrum af 3 Maaneder, overleveres af den italienske Regjering til det danske Gesandtskab i Rom og af den danske Regjering til det italienske Gesandtskab i Kjøbenhavn.

Nærværende i dobbelt Exemplar udfærdigede Deklaration træder i Kraft fra den femtende Juli næstkommende.

Stet i Kjøbenhavn, den tyvende Juni atten hundrede og ni og firindstyve.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Uden- Hans Majestæt Kongen af Italiens Minister
rigsminister

(undert.)

(undert.)

Maffei.

D. D. Rosenørn-Lehn.

(L. S.)

(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 30te September 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 36.
5.
nóvbr.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í höfnum á Sýrlandi og bólu í Lissabon og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands og fl.

Það austurlenzka kólerusótt er í Aleppo á Sýrlandi og bóla í Lissabon, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum á Sýrlandi og frá Lissabon. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, af klippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Marseille,
Venedig,
spánskar hafnir við Miðjarðarhafið,
hafnir á Sýrlandi,
Lissabon, og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 5. nóvember 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 36.
5te
Novbr.

asiatisk Kolera i syriske Havne og Børnekopper i Lissabon samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island m. m.

Da der herfter asiatisk Kolera i Aleppo i Syrien og Børnekopper i Lissabon, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra syriske Havne og Lissabon, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Pinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsulb, Papirsaffald, Haar og Huder forbydes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Marseille,
Venedig,
spanke Middelhavshavne,
syriske Havne,
Lissabon og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 5te Novbr. 1890.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

